

21st March 1963] [Sri M. Bhaktavatsalam]

between schools under private management and those under local authorities should be removed. The Government accepted these recommendations. After further consideration the Government issued orders fixing a uniform ratio of 1 : 35 based on attendance to take effect from 1st March 1958. While protection was also given to existing teachers who may be found surplus by the application of this teacher-pupil ratio, it was laid down that additional teachers can be appointed only on the basis of the revised teacher-pupil ratio.

Under section 65 (e) of the Madras Panchayats Act, 1958, the statutory responsibility for Elementary Education has been vested with the Panchayat Unions. The Panchayat Unions have to make financial provision for the expenditure on Elementary Education for which the Government grants are payable on fixed proportions. They have to draw up a five-year plan of activities and resources for their areas. In that connection, the Government ordered that with a view to financial control, the Panchayat Union should be treated as a unit and appointment of teachers provided for at the teacher-pupil ratio of 1 : 40 of children on rolls in the respective Panchayat Unions. The appointment of teachers in individual schools continued to be regulated by the earlier teacher-pupil ratio of 1 : 35 of average attendance, within this overall ceiling for the Panchayat Unions. Specialist teachers like Physical Training Instructors, Pre-Vocational Instructors, Tamil Pandits, etc., are appointed, wherever necessary, according to the rules in force, outside the teacher-pupil ratio. Even in applying this ratio the Government had issued instructions that teachers found surplus should be absorbed in the vacancies that arise.

The expenditure on Primary Education which was of the order of Rs. 10.14 crores in 1960-61 has risen to Rs. 14.48 crores in the Budget Estimate for 1963-64. The cost of establishment on teaching staff is the main constituent item of this large expenditure. Apart from the amounts earmarked by Government, Panchayat Unions and Municipalities raise local revenues to meet the expenditure on Elementary Education in their respective areas. Though a lower teacher-pupil ratio will be welcome from the academic point of view, it would not be possible for some years to come in view of the heavy financial commitments involved. Certain representations regarding the practical difficulties in applying the teacher-pupil ratio have been received by Government and they are under consideration.

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1963-64—cont.

DEMAND No. XX—INDUSTRIES.

DEMAND No. XL—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,23,20,700 under Demand No. XX—Industries.”

I will move the other Demand also, Sir.

[Sri R. Venkataraman] [21st March 1963]

On the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,88,15,300 under Demand No. XL—Capital Outlay on Industrial Development.”

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தொழில் மான்யக் கோரிக்கை சம்பந்தமாக, விவரங்கள் எல்லாவற்றையும் அச்சிட்டு கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு கூடுமான வரையில் விவரமாகவே கொடுத்திருக்கிறோம். மேற்கொண்டு ஒரு சில புள்ளிவிவரங்கள் மாத்திரம் இப்போது கொடுத்து விட்டு மான்யக் கோரிக்கைக்கு பதில் அளிக்கும்போது கொள்கை சம்பந்தமாகவோ, அல்லது மற்ற வ சம்பந்தமாகவோ எழுப்பப்படுகின்ற பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றிற்கும் பதில் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு ஃபாக்டரி என்ற முறையிலே தமிழ் நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாள் வெகு சந்தோஷத்துடன் கடந்த பட்ஜெட் விவாதத்தின் போது தெரிவித்தேன். இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் நாள் ஒன்றுக்கு இரண்டு தொழிற்சாலைகள் என்ற வீதம் டி. நம் ராஜ்யத்திலே ஏற்படவேண்டும் என்பது நமது லட்சியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1961-ம் வருஷ இறுதியிலே நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 5,803 ஃபாக்டரிகள் ஃபாக்டரிஸ் சட்டத்தின் கீழ் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டவையாக இருந்தன. 1962-ம் வருஷ இறுதியில் ஒரு வருஷத்தில், அதாவது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முதல் வருஷத்தில், ஃபாக்டரிஸ் சட்டத்தின் கீழ் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் 6,490 ஆக உயர்ந்தது. ஆக, ஒரு ஆண்டில் 687 புது ஃபாக்டரிகள் நம் ராஜ்யத்தில் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. அதையொட்டிப் பார்க்கின்ற பொழுது நாள் ஒன்றுக்கு இரண்டு ஃபாக்டரிகள் என்ற நிலைமை வரும் காலத்தில், வரும் ஆண்டுகளிலே, ஏற்படுத்த முடியும் என்கிற நம்பிக்கை உண்டாகின்றது.

அடுத்தபடியாக, சில முக்கியமான துறைகளிலே உற்பத்தி கணிசமான முறையில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சிமெண்ட்டை எடுத்துக்கொள்வோமானால் 1958-ம் வருஷம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 7 லட்சத்து 48 ஆயிரம் டன்கள்—இந்தக் கணக்குகளை யெல்லாம் நியரஸ்ட் தெளஸண்ட் அளவுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்—உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. 1962-ம் வருஷத்தில் 12 லட்சத்து 89 ஆயிரம் டன்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதை புள்ளி விவரக் கணக்குப்படி சொன்னால் 100 என்று 1958-ம் வருஷத்தில் இருந்தது 172 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் இதைத் தவிர மூன்று பெரிய சிமெண்ட் ஃபாக்டரிகள் நம் ராஜ்யத்தில் வருவதற்கு இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சங்கரியில் நாள் ஒன்றுக்கு 600 டன் உற்பத்தி செய்கிற தொழிற்சாலை ஒன்று, கரூரில் நாள் ஒன்றுக்கு 500 டன் உற்பத்தி செய்கிற தொழிற்சாலை ஒன்று, இதைத் தவிர மூன்றாவது தொழிற்சாலை ஒன்று ஏற்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு லைசென்ஸ் இன்னும் வழங்கப்படவில்லை, பரிசீலனையில் இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போல நம்முடைய ராஜ்யத்திலே நூற்பை எடுத்துக்கொள்வோமானால் 1958-ம் வருஷம் நூல் 1 லட்சத்து 27 ஆயிரம் ஆயிரம் கிலோ கிராம் பண்டங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. 1962-ம் வருஷம் 1 லட்சத்து 54 ஆயிரம் ஆயிரம் கிலோகிராம் பண்டங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. நூற்பு ஆலைகள் சம்பந்தமாக இது வரையிலும் 6 புதிய

21st March 1963] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளுக்கு லைசென்ஸுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைத் தவிர 75 ஆயிரம் ஸ்பின்னடில்கள் நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

துணி உற்பத்தியை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட, இதற்கு முன் நம் ராஜ்யத்தில் நூற்பு ஆலைகளுக்கான வைப்பது என்று சம்பிரதாயமாக இருந்தது. மில்சுளில் துணி உற்பத்தி செய்வது அவ்வளவு வழக்கமல்ல. அதற்கு மாறாக, கடந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நூற்பு ஆலைகளை காம்போலித் மில்லாகச் செய்ய அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். 1958-ம் வருஷத்தில் 1 லட்சத்து 11 ஆயிரம் ஆயிரம் மீட்டர் அளவில் துணி உற்பத்தி இருந்தது. 1962-ம் வருஷத்தில் 1 லட்சத்து 49 ஆயிரம் தொலைண்ட் மீட்டர்ஸ் அளவுக்கு அது உயர்ந்திருக்கிறது. புள்ளிவிவரக் கணக்குப்படி. 1958-ம் வருஷம் 100 என்று இருந்தால் 1962-ல் 134.7 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

அதேபோல சர்க்கரையை எடுத்துக்கொள்வோமானால் 1958-ம் வருஷம் நம் ராஜ்யத்தில் 68,000 டன் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. 1962-வது வருஷத்தில் 1 லட்சத்து 26 ஆயிரம் டன் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. புள்ளி விவர அளவிலே 100 என்பது 184.3 அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது.

இன்னும் இரசாயனப் பொருள்களை எடுத்துக்கொள்வோமானால், குபர்பால்ஸ்டேட்டை எடுத்துக்கொள்வோமானால், 1958-ம் வருஷம் 60 ஆயிரம் டன் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. 1962-ம் வருஷம் 1 லட்சத்து 6 ஆயிரம் டன் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. புள்ளி விவர அளவில் பார்த்தால் 100 ஆக இருந்தது 176 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

அதுபோல சைக்கிள் உற்பத்தியை எடுத்துக்கொள்வோமானால், 1958-ல் 2,04,000 சைக்கிள்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. 1962-ல் 2,77,000 சைக்கிள்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. கணிசமான அளவுக்கு ஸ்டோரேஜ் பாடரீஸ் போன்ற புதுத் தொழில்கள் செய்வதிலும், இன்னும் எலக்டிரிஸிடி சம்பந்தமாக டிரான்ஸ்பார்மர்ஸ் முதலியவைகள் செய்வதிலும் தமிழகம் பெரிய முன்னேற்றத்தை அடைந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1958-ல் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஸ்டோரேஜ் பாடரீஸ் 23,000 தான் செய்யப்பட்டது. ஆனால், 1962-ல் 83,000 ஸ்டோரேஜ் பாடரீஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. புள்ளி அளவிலே சொன்னால் 100 என்பது 359 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. அதுபோல, பவர் டிரான்ஸ் பார்மர்லை எடுத்துக்கொள்வோமானால், 77,000 கே.வி.எ. பவர் டிரான்ஸ்பார்மர்ஸ் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 1958-ம் வருஷத்தில் செய்தோம். இன்று 424,000 கே.வி.எ. டிரான்ஸ்பார்மர்ஸ் செய்திருக்கிறோம். 1962-ம் வருஷத்தில், அதைப் புள்ளி விவர அளவிலே சொன்னால் 100 என்பது 550 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. பொதுவாக, எல்லாத் துறைகளிலும் தமிழ் நாட்டில் கடந்த 5 ஆண்டுகளில் உற்பத்தியானது கணிசமான அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதை நான் சொல்ல முடியும்.

சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சியில்கூட நமக்கு நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்தப் புத்தகத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கை மூலம் மாத்திரம் அல்ல, பொதுவாக நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தனியார் துறையிலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட சிறு தொழில்கள் மூலமாகவும் நாம் அறிந்துகொள்ள முடியும். மத்திய சர்க்கார் இடத்திலிருந்து, நாஷனல் ஸ்மால் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷனிலிருந்து சிறு தொழில்கள் வைப்பதற்கு இயந்திரங்களையெல்லாம் கடன் தவணையில் வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். அதைப் பார்க்கப்போனால், அகில இந்தியாவிலும் ரூ. 10,00,75,000, மெஷின்கள் சப்ளை செய்யப்பட்டதில் ரூ. 1,30,00,000-க்கு மெஷின்கள் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு மாத்திரம் சப்ளை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மிக நெருக்கடியான விஷயங்கள் இரண்டு. ஒன்று, நமக்குத் தேவையான பண்டங்கள் கிடைப்பதில்லை, பற்றுக்குறை இருக்கிறது. அதிலே இரும்பை எடுத்துக்கொள்ளுவோமானால், ஷீட், வயர்ஸ்

DEMAND XX—INDUSTRIES AND
DEMAND XL—CAPITAL OUTLAY ON
INDUSTRIAL DEVELOPMENT

[திரு. ஆர் வெங்கட்டராமன்]

[21st March 1963]

போன்ற வைகனெல்லாம் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்குத் தேவையான அளவு கிடைக்கவில்லை. அகில இந்தியாவிலும் பற்றுக்குறை இருக்கிறது. அதேபோல், “நான்-பொஸ் மெடலை” எடுத்துக்கொள்வோமானால், காபர், லிங்க், அலுமினியம், லெட் போன்றவைகள் நமக்கு சரிவர கிடைக்கவில்லை. அதனால், நமக்கு இருக்கிற கபாசிடி, உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவு எவ்வளவு இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு நாம் உற்பத்தி செய்யவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற கபாசிடி அளவுக்கு, இன்ஸ்டால்டு கபாசிடி அளவுக்கு, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ப்ரொடக்ஷன் வரவில்லை. வராததற்கு காரணம் இந்த விதமான ராமெடரியல் இல்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இரண்டாவது குறைபாடு, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் போதுமான அளவு நிதி கிடைப்பதில்லை, காபிடல் கிடைப்பதில்லை. அந்தக் குறைப்பாட்டினால் தான் பல கம்பெனிகளுட ஆரம்பிக்க முடியாத நிலையில் இருந்திருக்கின்றன. இந்தப் புத்தகத்தில் முதல் பாராவிலோ, இரண்டாவது பாராவிலோ சொல்லியிருக்கிறோம். மொத்தம் 494 லைசென்ஸ்களில் 22 லைசென்ஸ்கள்தான் நாம் அமைக்க முடியாமல் சரெண்டர் செய்யவேண்டிய, விட்டுவிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறோம். 22 லைசென்ஸ்களை நாம் விட்டுவிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்றால், அதற்குப் போதிய நிதி வசதி நம்முடைய ராஜ்யத்தில் எழுப்ப முடியாத காரணம்தான். அந்த மாதிரி பார்க்கும்பொழுது, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நாம் வைத்திருக்கிற மெட்ரூஸ் இண்டஸ்டிரியல் இன்வெஸ்ட்மெண்டு கார்ப்பரேஷன் செய்த பெரிய உதவியின் காரமாகத்தான் இவ்வளவு வளர்ச்சி ஏற்படக்கூடிய நிலைமை உண்டாயிருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்திலும், அகில இந்தியாவிலும் இருக்கக்கூடிய மற்ற ராஜ்யங்களிலும் எந்த அளவுக்கு நிதி கார்ப்பரேஷன்கள் உதவி செய்திருக்கின்றன என்று கணக்குகள் இருக்கின்றன. அதைப் பார்க்கிற பொழுது, சென்னை ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய மெட்ரூஸ் இண்டஸ்டிரியல் இன்வெஸ்ட்மெண்டு கார்ப்பரேஷன் கம்பெனிகள் ஆரம்பிப்பதற்கு ரூ. 7 கோடி அளவுக்கு நிதி உதவி செய்திருக்கிறது. அதே சமயத்தில் பம்பாய் ராஜ்யத்தில் பார்க்கப்போனால் ரூ. 4,72,00,000 அளவுக்குத்தான் அங்கே நிதி உதவி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு அடுத்தபடியாக பம்பாய் வருகிறது. இந்த நிதி உதவியை இன்னும் அதிகமாக செய்வதற்கான வழிவகைகளை நாம் செய்யவேண்டும். ஆகவே, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழில் விஸ்தரிப்புக்காக இன்னும் நல்ல தீவிரமான முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI S. MADHAVAN : Mr. Speaker, Sir, I move—

“That the allotment of Rs. 5,23,20,700 under Demand No. XX—Industries be reduced by Rs. 100.”

SRI M. S. MANI : Mr. Speaker, Sir, I move—

“That the allotment of Rs. 5,88,15,300 under Demand No. XL—Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : The Demands and the cut motions are before the House for discussion.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த மான்யத்தின் மீது எனது கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர்கள் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஒட்டி சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது நாடு விவசாய நாடு. தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலே விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் 100-க்கு

21st March 1963] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

70 பேர்கள், 80 பேர்கள் என்ற விதத்தில் இருக்கிறார்கள். ஆனால், விவசாய நிலமோ நாம் நினைத்தபடி பெருகிவிடாது. இருக்கிற நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு புதிய விஞ்ஞான முறைகளைக் கையாண்டு, விவசாயத் தொழில் அபிவிருத்தி செய்தாலும், மகசூல் திடீரென்று பெருகிவிடாது. நிலமும் பெருகாது, விவசாயத்திலிருந்து கிடைக்கிற விளைவும், மகசூலும், உண்டியாக அதிகரித்து விடாது. அதே சந்தர்ப்பத்திலே, விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையிலே பருவக் கோளாறினாலும், மழை தவறுவதினாலும், காலாகாலத்தில் மழை இல்லாததினாலும், அறுவடை மூலம் தாங்கள் எண்ணிய பலனை எண்ணியபடி அடையமுடியாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே, நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலே, நாம் விவசாயத்தை மட்டும் விருத்தி செய்து பயனில்லை. நம்முடைய நாட்டுப் பொருளாதாரம் முன்னேற்றவேண்டுமானால், நம்முடைய மக்களுடைய சராசரி வருமானம் பெருகவேண்டுமானால், நம்முடைய நாடு தமிழகம் குறிப்பாக தொழில் வளம் மிக்க ஒரு நாடாக நிச்சயம் ஆக்கப்பட வேண்டும். நாங்கள் “வடக்கு வாழ்கிறது”, “தெற்கு தேய்கிறது” என்று சொல்லுகிற நேரத்திலே, வாதத்திற்கு வேண்டுமானால், அமைச்சர் அவையில் உள்ளவர்களும், ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களும் இல்லை, “வடக்கு வாழவில்லை, தெற்கு தேயவில்லை” என்று சொல்லலாம். ஆனால், இந்த மாமன்றத்தில் பேசுகின்ற உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரும் அவரவர் தொகுதியிலே இன்னென்ன தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன, இருந்தாலும் அதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை, ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். எங்களுக்கு சமாதானம் சொல்லுவதற்கு நீங்கள் வேண்டுமானால் ஒரு சில புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுத்தாலும்கூட, நிச்சயம் நமது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வேண்டுமேகள் விடுகின்ற முறையைப் பார்க்கவேண்டும். எனக்குப் பின்னால் பல அங்கத்தினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். எல்லோரும் இந்த மான்யக் கோரிக்கையை வரவேற்பார்கள். அதற்குப் பின்னால் நமது தமிழகத்தில் தொழில் வளம் மிகுந்திருப்பதாகச் சொல்லுவார்கள். இருந்தாலும், அவரவர்கள் தொகுதியில் தொழில் வேண்டும், தொழில் வேண்டும் என்று கேட்பார்கள். ஆகவே, நீங்கள் உங்கள் வாதத்திற்கு வேண்டுமானால், வடக்கு வாழவில்லை, தெற்கு தேயவில்லை, ஆகவே, அகில இந்திய ரீதியிலே நாம் இருப்போம், இந்திய அமைப்பிலே இருப்போம் என்று சொன்னாலும், உண்மை நிலைமையைப் பொறுத்து, தமிழகத்தைப் பார்த்தால் தமிழகம் தொழில் வளத்தில் இன்னும் போதிய அளவு முன்னேறவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஏதோ நாங்கள் சொல்லுகிறபொழுது, நெய்வேலி நிலக்கரி திட்டம், பொம்பூர் கோச் பாக்கிரி ஆகியவைகளைக் கர்ட்டிவிட்டால் மட்டும் போதாது. எதிர் தரப்பில் இருக்கிற நாங்கள் நாட்டுப் பிரிவினையை ஒட்டி காட்டப் பட்ட ஒரு காரணமாக ஒரு சில புள்ளிவிவரங்களை நாங்கள் தருகிறோம் என்று நிச்சயம் நீங்கள் நினைத்துவிடக்கூடாது. 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் என்று நான் நினைக்கிறேன். சாதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் ஒரு கார்ட்டை வெளிவந்திருந்தது. ஒரு கரவை மாடு, அந்தக் கரவை மாட்டுக்கு தீனி போடுகிறவர்கள் தமிழர்கள் என்று வர்ணிக்கப்பட்டும், பால் குடிப்பவர்கள் வடநாட்டுக்காரர்களாக வர்ணிக்கப்பட்டும் இருந்தது. இதிலிருந்து நிச்சயம் தமிழகம் பின்னணியில் இருக்கிறது என்று தாராளமாகச் சொல்ல முடியும்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை).

அதுபோல, ஆனந்த விகடன்லே ஒரு கார்ட்டை வந்தது. நேருவைத் தகப்பனராகவும், வட நாட்டையும், தென்னாட்டையும் இரு பிள்ளைகளாக உருவகப்படுத்தி, முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுகள் திட்ட காலத்தில் வட நாட்டிலே 1,800 மைலுக்கு புதிய ரெயில் பாதைகள் போடப்பட்டிருப்பதையும், தென்னாட்டிலே ஒரு மைல் நீளத்திற்குக்கூட ரெயில் பாதை போடவில்லை என்பதையும் சுட்டிக்காட்டி, தென்னாட்டிலே புதிய ரெயில் பாதைகள் போடவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தும் முறையில் அந்தக் கார்ட்டை

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [21st March 1963]

படம் இருந்தது. நான் எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், வட நாட்டிலே பெரிய, பெரிய தொழிற்சாலைகளும், அணைக்கட்டுகளும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழகத்திலே அதேகம் தொழிற்சாலைகள் வரவேண்டும், தொழில் வளம் மிக்கதாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் சொல்லுகிறேன். நமது மதிப்பிற்குரிய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், சென்ற விவாதத்திலே எங்களுக்குப் பதில் அளிக்கின்ற முறையில், இந்தியா ஒரு நாடாக இருந்தால்தான் இங்கு உற்பத்தியாகிற பண்டங்களை அங்கு அனுப்பலாம், அவர்கள் அமிதமாக உற்பத்தி செய்தாலும், தங்களுடைய தேவைக்குப் போதுமானதைக் கூட வைத்துக்கொள்ளாமல் இந்த அமைப்பின் கீழ், மற்ற மாநிலங்களுக்கு விநியோகம் செய்கிறார்கள். நாமும் செய்கிறோம் என்ற விதத்திலே சொன்னார்கள். உலகத்திலே மற்ற நாடுகளுடன் நாம் வாணிபத் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அதற்காக நாம் அந்த நாடுகளுடன் ஐக்கியம் ஆகி விட்டோம் என்று சொல்ல முடியாது. ஒரு நாட்டின் ஐக்கியமாக இணைந்திருந்தால், தான், வாணிபத் தொடர்பு இருக்க முடியும் என்ற நிலைமை இல்லை. மற்ற நாடுகளைக் காட்டிலும் நாம் தொழில் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தால், நாம் உற்பத்தி செய்யும் பண்டங்களை அவர்களுக்கு அனுப்பி, நமக்குத் தேவையான பொருள்களை அவர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஆகவே, அகில இந்தியத் தத்துவம் இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு இந்த ஒரு காரணத்தை மட்டும் காட்ட முடியாது.

இப்பொழுது தொழில் மானியக் கோரிக்கை மீது விவாதம் நடைபெறுகிறது என்றாலும், ஹிந்தி கட்டாயமாகத் திணிக்கப்படுமோ என்ற நிலை உருவாகி வருகிறது. அகில இந்தியத் தத்துவத்திலே ஆர்வம் கொண்டவர்கள் கூட, ஹிந்தித் திணிப்பால் நாட்டிலே பிரிவினை ஏற்படும் என்பதை வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். நமது மாநில அரசாங்கம் இதை நிச்சயமாகத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்படி மத்திய அரசுக்கு ஆலோசனை கூற வேண்டும். இந்த முறையிலே சீக்கிரத்தில் செயல்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நாடு விவசாயத் துறையிலிருந்து தொழில் துறைக்கு மாற்றப்படவேண்டுமென்று சொன்னால், நம்முடைய நாடு தொழில் வளமாக்கப்படவேண்டுமானால், நாட்டில் இருக்கிற கனி வளங்கள் அனைத்தையும் நல்ல முறையில் பயன்படுத்த வேண்டும். இப்பொழுது அவ்வாறு பயன்படுத்தப்படவில்லை. சேலத்தில் இருக்கும் இரும்பைப் பற்றி பல ஆண்டுகளாக ஆராய்ச்சி நடந்துகொண்டு வருகிறது. சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் கவர்னர் பெருமான் அறிக்கையிலும், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த பட்ஜெட் உரையிலும், சேலம் இரும்பைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் குறிப்பிடுகிறபொழுது, சேலத்தில் ஒரு இரும்புத்தொழிற்சாலை ஏற்பட்டுவிட்டதுபோன்ற உணர்வு நமக்கு வந்துவிடும், நாமும் பாராட்டி விடுவோம். ஆனால் நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், சேலத்தில் உள்ள இரும்புக் கனியையும், நெய்வேலியில் இருக்கும் பழுப்பு நிலக்கரியையும் ஜெர்மனி நாட்டிற்கு அனுப்பி, ஆராய்ச்சி செய்யப் பட்டு, அந்த ஆராய்ச்சி நல்ல பலன் தக்க விதத்திலே இருக்கிறது, அந்த இரும்புத் தொழிற்சாலை ஏற்பட்டுவிடும் என்ற முறையிலே சொல்லுவார்கள். அதே நேரத்தில் சேலத்தில் இருக்கும் இரும்பைப் பொறுத்த வரையில் விரிவான முறையில் ஒரு திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்கு தல்தார கம்பெனியிடம் ஒப்படைத்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மேல் சபையிலே பேசும்போது, சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலை லாபகரமாக இருக்குமா, இருக்காதா என்ற கேள்வியைக் கிளப்பி, அது வருமா, வராது என்ற சந்தேகத்தையும் உண்டாக்கி இருக்கிறார். அந்த சந்தேகம் போக்கப்படவேண்டும். சென்ற ஆண்டு விவாதத்தில் உரை நிகழ்த்தும்போது, நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், மின்சாரப் பற்றாக குறையைப் பற்றியும், நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் உள்ள தாமதத்தைப் பற்றியும் தண்ணீர் வசதிக் குறைவைப் பற்றியும், லைசென்சு வழங்குவதில் மத்திய அரசாங்கத்தில் ஏற்படும்

21st March 1963] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

தாமதத்தைப் பற்றியும் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். மின்சாரப் பற்றாக்குறையைப் பொறுத்த வரையில், ரூ. 58 கோடியில் அமையவிருக்கிற ஹோகனேகல் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், 840 மெகாவாட்ஸ் மின்சாரம் கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. குந்தாத் திட்டம், மேட்டூர் டனல் திட்டத்திலிருந்து கிடைக்கும் மின்சாரத்தை விட, ஹோகனேகலிலிருந்து அதிகமான அளவுக்கு நமக்கு மின்சாரம் கிடைக்கும். ஆகவே மைசூர் அரசாங்கத்துடன் ஒரு ஒப்பந்தத்திற்கு வந்து, நமது தொழில் வளர்ச்சிக்கு முக்கியமாகத் தேவைப்படுகிற மின்சாரத்தைப் பெறும் வகையில், நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களும், தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் ஈடுபட்டு, இந்தத் திட்டத்தை துரிதப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தனியார் துறையையும், பொதுத் துறையையும் பார்க்கும் பொழுது, தனியார் துறை தான் நமது மாநிலத்திலே பெருகி வருகிறது. பொதுத் துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. பொருளாதாரக் கொள்கையைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, ஆளும் கட்சியினர் பொதுத் துறையையும், தனியார் துறையையும் சேர்த்து வளர்ப்போம் என்ற முறையில் சொல்லுகிறார்கள். ஆட்டையும், புலியையும் ஒரே இடத்தில் வைத்து, இரண்டையும் வளர்க்கிறோம் என்று சொன்னால் எப்படியிருக்குமோ, அது போலத்தான் இருக்கிறது. தனியார் துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில், பொதுத்துறை முன்னேறவில்லை. ஆகவே பொதுத்துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, எழ்மை நிலையிலிருந்து நல்ல முறையில் நம்முடைய மாநிலம் முன்னேறுவதற்கு, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலை திட்டத்தையும், ஹோகனேகல் மின்சாரத் திட்டத்தையும் உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதுடன், பெண்ணகரத்தில் ஒரு சிமென்ட் தொழிற்சாலை அமைக்க நல்ல சூழ்நிலை இருப்பதால், அங்கே ஒரு சிமென்ட் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தி தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. நா. மகாலிங்கம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அகில இந்திய ரீதியில் பார்க்கும்பொழுது, சமீப காலத்தில் நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தில், மற்றவர்கள் பார்த்து வியக்கும்படியாக தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. மிகவும் பிற்போக்காக இருந்த சென்னை மாநிலம், இன்றையதினம் தொழில் வளர்ச்சியில் அகில இந்தியாவிலே நான்காவது ஸ்தானத்தை வகிக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, நாம் உண்மையிலேயே பெருமைப் படவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு நமது ராஜ்யத்தில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அதற்கு காரணம் நமது அரசாங்கம் நல்லமுறையில் திட்டமிட்டு, வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட மதராஸ் இன்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்பொரேஷன் மூலம், இத்தகைய ஸ்தாபனங்களுக்கு கடன் வழங்கியும், மூலதனம் வழங்கியும் தொழில்கள் ஏற்படுவதற்கு நல்ல உதவிகளைச் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் இருக்கும் ஸ்தாபனங்களிலே இந்த ஸ்தாபனம் முதலிடம் வகிக்கிறது என்று சொன்னால், அது நமது ராஜ்யத்திற்குச் சேர்ந்த பெருமை என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம். நல்ல தொழில் நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னால், பணம் மட்டும் போதாது. மின்சாரம் வேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதிக் காலத்தில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 5 லட்சம் கிலோவாட்ஸ் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் இன்னும் 7 லட்சம் அதிகமாக, 12 லட்சம் கி. வா. உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று திட்டம் போட்டிருக்கிறது. பெரும் தொகை மின்சார உற்பத்திக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு திட்டமிட்டு, திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி வந்தாலும்

[திரு. நா. மகாலிங்கம்] [21st March 1963]

கூட, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் தொழில் வளர்ச்சியின் காரணமாக மின்சாரப் பற்றாக்குறை அடிக்கடி ஏற்பட்டு வருகிறது. இன்னும் நான்காவது, ஐந்தாவது திட்டங்களில் எவ்வளவு மின்சாரம் வேண்டும் என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, நமது ராஜ்யத்திலே நீர் மின்சார உற்பத்தித் திட்டங்களுக்கு அதிகமாக வாய்ப்பு இல்லை என்பது தெரிகிறது. மைசூர் ராஜ்யத்துடன் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி ஹோகனேகல் திட்டத்தை எடுத்து நிறைவேற்றும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மைசூர் ராஜ்யத்தில் 40 லட்சம் கி. வாட்ஸ் உற்பத்தி செய்ய நீர் வசதி உள்ளது. ஆயினும் அவர்களுக்கு அவ்வளவு தேவையின்மையால் திட்டமிட்டார்கள். சென்னை ராஜ்யம் அவர்களுடன் சேர்ந்து பொதுத் திட்டம் அமைத்து மின்சாரம் பெற முயற்சிக்க வேண்டும். அங்கிருந்து நமக்கு வேண்டிய மின்சாரத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இதைப் பற்றி அடுத்த திட்டத்தில் பரிசீலனை செய்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதைப் போலவே கேரள ராஜ்யத்திலும் எவ்வளவு உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று கண்டு பிடித்து அவர்களிடமிருந்தும் நாம் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய அளவில் திட்டம் வகுக்க வேண்டும். இப்படி அண்டையில் இருக்கக்கூடிய ராஜ்யங்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு அங்கு உற்பத்தியாகக் கூடிய மின்சாரத்தை இங்கு கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பணத்தை கொடுத்துக்கொண்டு வரலாம். பக்கத்திலுள்ள கேரள ராஜ்யத்திலிருந்து சுமார் இருபது லட்சம் கிலோ வாட்ஸ் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய திட்டத்தையும் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த முறையில் அவர்களுடன் சேர்ந்து திட்டங்களை அமைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி பக்கத்து ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மின்சாரத்தை இங்கு வாங்கி இன்னும் அதிகப் படியான தொழில்களை ஆரம்பிக்க இங்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பக்கத்து ராஜ்யங்களுடன் காமன் கிரிட் என்ற முறையில் ஏற்படுத்தி மத்திய அரசாங்கம் அதற்கு உதவி அளிப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. இப்படி மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியைக் கொண்டு அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் பக்கத்திலுள்ள ராஜ்யங்களிலுள்ள மின்சாரத்தை இங்கு கொண்டு வந்து பல தொழில்களை ஆரம்பிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் எவ்வளவோ பெரிய தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நமது ராஜ்யத்தில் பெரிய தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் உதவி வருகிறார்கள். சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்து பெரிய தொழில்களை ஆரம்பிக்கிறவர்களுக்கு உதவி செய்து வருகிறார்கள். சென்னையில் பைனான்ஸ் கார்பொரேஷன் என்று அமைத்து அதன் மூலமாக பண உதவி செய்து வருகிறார்கள். அது ரொம்பவும் பாராட்டப்படக் கூடியதுதான். இப்பொழுது ஆயுள் இன்சூரன்ஸ் கார்ப் ரேஷனாக்கு வேண்டிய நிதி இருக்கிறது. ஆயுள் இன்சூரன்ஸ் கார்ப் ரேஷன் ஆண்டுக்கு ரூ. 530 கோடி பிரீமியம் தேசத்தில் பெறுகிறார்கள். அதில் 130 கோடி தென் ராஜ்யங்களிலிருந்து செலுத்தப்படுகின்றது. ஆனால் ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் கார்பொரேஷன் இந்த நிதியை எந்த அளவுக்கு தொழில்களுக்கு கொடுத்து உதவி செய்து வருகிறது என்று பார்த்தால் அது குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் இன்னும் அதிகப்படியாக முதலீடு செய்து தொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த முறையில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் தொழில் அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் நிதிகளை தொழிலில் முதலீடு செய்யும் ஸ்தாபனம் பம்பாயில் மட்டும் உள்ளது. அதற்குப் பதிலாக டில்லி, கல்கத்தா, பம்பாய், சென்னை ஆகிய இடங்களில் ஸ்தாபனம் அமைத்து தொழில்களிலும் இதர துறைகளிலும் முதலீடு செய்ய சென்னை அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டால் நமது ராஜ்யத்தில் இன்னும் அதிகப் படியான தொழில்களை ஆரம்பிக்க வசதி ஏற்படும். பல தொழில்களை

21st March 1963] [திரு. நா. மகாலிங்கம்]

ஆரம்பிப்பதற்கு ஷேர் வாங்க வேண்டுமென்றால், அதுவும் முடியவில்லை. காரணம் இப்பொழுது ஷேர் மார்க்கெட் மிகவும் டல்லாக இருக்கிறது. அதனால் தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் சர்க்கார் ஸ்தாபனங்கள் முதலீடு செய்து தொழில்களை ஆரம்பிக்கச் சொல்லவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சமீப காலத்தில் அலுமினியம் போன்ற பல தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே சோடா ஆஷ் போன்ற தொழிற்சாலைகளையும் ஆரம்பிக்க முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி கெமிகல் இண்டஸ்ட்ரிஸ் அதிகமாக இல்லை. கெமிகல் இண்டஸ்ட்ரிஸ் அதிகமாக ஆரம்பிக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். எங்கே கனிப் பொருள்கள் கிடைக்கிறதோ அதன் பக்கத்திலேயே அந்தத் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கவேண்டும். எண்ணை சத்துக்கள் எங்கே அதிகமாகக் கிடைக்கிறதோ அங்கே அந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும், அங்கு கிடைக்கக்கூடிய கழிவுப் பொருள்களை வைத்துக்கொண்டு மற்ற தொழில்களையும் ஆரம்பிக்கலாம். இப்பொழுது தஞ்சைக்கு பக்கத்தில் எண்ணை சுரங்கங்கள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது எங்கே இருக்கிறதோ அதை ஆராய்ச்சி செய்து அதைத் தோண்டி எடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நமது ராஜ்யம் தொழில் துறையில் ரொம்பவும் பிற்போக்காக இருக்கிறது என்று சில அரசியல் கட்சிகள் சொல்லி வருகின்றன. அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. விவரங்களை அறிந்து கொண்டு சொல்லுகிறார்களா அல்லது விவரங்களை அறிந்துகொள்ளாமல் சொல்லுகிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. நமது ராஜ்யம் தொழில் துறையில் எவ்வளவோ முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம். மற்ற ராஜ்யங்களில் முன்னேற்றமடைந்திருப்பதையும் நமது ராஜ்யத்தில் முன்னேற்றமடைந்திருப்பதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நமது ராஜ்யம் எவ்வளவோ அதிகமாக முன்னேற்ற மடைந்திருப்பது தெரிய வரும். புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்தாலும் அதை ஒத்துக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள். எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் நமது ராஜ்யம் தொழில் துறையில் மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். ஆனால் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் எந்த அளவில் தொழில் துறையில் முன்னேற்ற மடைந்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், முதலாவதாக மேற்கு வங்காளம், அடுத்தபடியாக மகாராஷ்டிரம், அதன் பிறகு பஞ்சாப், நான்காவது சென்னை மாகாணம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு தொழில் துறையில் நமது ராஜ்யம் நான்காவது ஸ்தானத்தைப் பெற்றிருக்கிறது என்று சொன்னால் இங்கு எந்த அளவில் தொழில் துறையில் முன்னேற்ற மடைந்திருக்கிறது என்பது தெரிய வரும். இங்கு முன்னேற்ற மடையவில்லை என்று அலங்கார வார்த்தையாக வேண்டுமானால் சொல்லலாம். மற்றப்படி வேறு ஒன்றுக்கும் அது பிரயோசனம் இல்லை என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது ராஜ்யத்தில் மனித வருமானம் குறைவாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. நம்முடைய மாகாணத்தில் சதுர மைலுக்கு ஐனத் தொகை 680 என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தியாவின் சராசரி ஐனத்தொகை சதுர மைலுக்கு 365 என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இங்கு சதுர மைலுக்கு அதிகப்படியான ஐனங்கள் இருப்பதால் இங்கு குறைவான வருமானம் வருகிறது என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. மனிதருக்கு அதிகப்படியான வருமானம் வரக்கூடிய அளவில் தொழில் வளர்ச்சி அடையவில்லை. சென்னை மாகாணத்தை எடுத்துக் கொண்டால் சென்னையில் நல்ல முறையில் தொழில் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆனால் அதைச் சுற்றியுள்ள செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு மாவட்டங்களில் அந்த அளவில் தொழில் வளர்ச்சி அடையவில்லை. வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடிய அளவில் அங்கேயெல்லாம் தொழில் வளர்ச்சி அடையவில்லை. சென்னை

[திரு. நா. மகாலிங்கம்] [21st March 1963]

நகரத்தில் சென்ற பத்து வருடத்தில் இஞ்சினியரிங் துறையில் போதிய வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. சென்ற கால அனுபவத்தைப் பார்த்தால் சென்னை நகரில் தொழில் வளர்ச்சி அடைந்திருப்பது நன்றாகத் தெரிய வரும். ஆனால் சென்னைக்கு சுற்று வட்டாரங்கள் ரொம்பவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆகவே சென்னைக்கு சுற்று வட்டாரங்களில் தொழில் வளர்ச்சி அடைவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அம்மாதிரிப் பார்த்தால், சென்னையைச் சுற்றியிருக்கும் வட்டாரங்கள் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கின்றன. அதற்கு, சிறு தொழில்களை இன்னும் அதிகமாக இந்தப் பிரதேசங்களிலே ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது கூட, “ சில தொழில்கள் நம்முடைய இராஜ்யத்தில் சரியாக நடைபெறவில்லை, அதற்குக் காரணம் மூலப்பொருள்கள் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை ” என்று குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய இராஜ்யத்தில் மூன்று உயர் ரக உருக்குத் தொழிற்சாலைகள் (அலாய் ஸ்டீல் ப்ளாண்ட்ஸ்) ஏற்படுத்துவது என்று ஏற்கனவே லேசென்ஸ்கள் வழங்கப் பட்டன. பம்பாயிலுள்ள ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கும், கோவையிலுள்ள ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கும், சென்னையில் உள்ள ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கும் அந்த லேசென்ஸ்கள் கொடுத்திருந்தார்கள். உருக்குத் தொழிற்சாலைகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், வெகு சீக்கிரமாக வெற்றிகரமாக அவற்றை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். உருக்கை அனுசரித்துத்தான் அநேக சிறு கைத் தொழில்கள், நடுத்தரத் தொழில்கள் அமைய முடியும்; பல புதிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த முடியும். ஏற்கனவே அனுமதி பெற்றிருக்கும் மூன்று தொழிற்சாலைகளும் அடுத்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே உற்பத்திக்கும் வரும்படியான முயற்சிகளில் அரசாங்கம் ஈடுபடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சென்ற சில ஆண்டுகளாக நம்முடைய சென்னை சர்க்காரும் தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் நல்ல முறையில் வேலை செய்து, நம்முடைய ராஜ்யத்தைத் தொழில் துறையில் மிகவும் சிறப்பாக முன்னேற்றியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தொழில் மானியத்தை நான் ஆதரித்து, தொழில் இலாகாவை பாராட்டி என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : அதிகப்படியான கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புவதால், கனம் அங்கத்தினர்கள் சுருக்கமாகப் பேசி, ஏழு அல்லது எட்டு நிமிடங்களுக்குள் உரையை முடித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

***திரு. ர. ஜீவரத்தன் :** மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய ராஜ்ய கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எங்கள் ஜில்லா தொழில் துறையில் மிகவும் பிற்போக்காக உள்ள ஒரு ஜில்லாவாகும். சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பிற்பாடு, இரண்டு, மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் பல தொழில்களெல்லாம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பிரமாதமான முறையில் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்தப் பலனை நம்முடைய ராஜ்ய மக்கள் எல்லோரும் அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், துரதிருஷ்டவசமாக எங்களுடைய ஜில்லாவில் எந்தவிதமான தொழிற்சாலையும் நிறுவப்படவில்லை என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்திக் கொள்ளுகின்றேன். பல அன்னிய தேசத்தவர்கள் நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்திற்கு வந்து, சென்னை நகரத்தைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசங்களில் பல தொழிற்சாலைகளை நிறுவ அனுமதி கேட்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட

21st March 1963] [திரு. ர. ஜீவரத்னம்]

சமயங்களில் நமது அமைச்சர் அவர்கள் சற்றுக் கருணையோடு எங்களுடைய வடாற்காடு மாவட்டத்திற்கும் அவர்களை அழைத்து வந்து, அந்த மாவட்டத்திலும் ஏதாவது தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு இடம் இருக்கிறதா என்று பார்க்கச் சொல்லி, அமைக்க முடியுமா என்று பரிசீலனை செய்து அமைக்கத்தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

எங்கள் மாவட்டத்திற்கு ஒரு நூற்பு ஆலை வேண்டுமென்று நான் கடந்த ஆண்டு பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது கேட்டுக்கொண்டேன். அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு ஒரு கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைக்கு அனுமதி கொடுத்தார்கள். அதற்காக அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். ஒரு நூற்பு ஆலை போதாது. இன்னும் இரண்டு நூற்பாலைகளாவது எங்கள் ஜில்லாவுக்குக் கொடுக்கும்படி நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மூன்று சிமென்ட் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றும், இரண்டுக்கு ஏற்கனவே இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டதாகவும், ஒன்று பாக்கியாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லப்பட்டது. தயவு செய்து அந்த மூன்றாவது சிமென்ட் தொழிற்சாலையை எங்கள் மாவட்டத்தில் ஏதாகிலும் ஒரு பக்கத்தில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய சண்ணம்புப் படிவம், இன்னும் இதர வசதிகளும் செய்யாறு, வந்தவாசியைச் சற்றிலும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. நான் சொல்வது உண்மையா, இல்லையா என்பதை ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்கும்படியாக அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் காகிதத் தொழிற்சாலை நிறுவவதற்கு வேண்டிய மூங்கில்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஜவ்வாது மலைப் பிராந்தியத்தில் மூங்கில்கள் ஏராளமாக உற்பத்தியாகின்றன. பெரிய அளவில் இல்லாமற் போனாலும், சிறிய அளவிலாவது ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை எங்கள் மாவட்டத்தில், எங்காவது ஒரு பதியில் நிறுவவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேத்துப்பட்டி வட்டாரத்தில் இரும்புக்கனி இருப்பதாகத் தெரிகிறது. தோண்டிப் பார்த்ததில் கிடைத்ததாகக் கைத்தொழில் இலாகா உதவி டைரக்டர் சமீபத்தில் சொன்னார்கள். அம்மாதிரி ஏதாவது வாய்ப்புகள் இருக்கின்றனவா என்று ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்கும்படி நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

வடாற்காடு மாவட்ட அபிவிருத்திக் கவுன்சிலில் கடந்த ஆண்டு ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றினார்கள். ஸ்டீல் ரோலிங் மில் ஒன்றை எங்கள் மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற ஒரு கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. அதன் மீது சற்றுத் தாராள மனப்பான்மையுடன் இருந்து, கடைசி பட்சம் ஸ்டீல் ரோலிங் மில்லாவது எங்கள் மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் ஜில்லா விவசாயிகள் நிறைந்த ஜில்லா. விவசாயத்தைத் தவிர வேறு எந்த விதமான வசதியும் எங்கள் ஜில்லாவில் இல்லை. ஆறு இருந்தும் ஜலம் இல்லாத நிலையில் பாலாறு ஒடுகிறது. அதை நாங்கள் சொல்லித்தான் தீரவேண்டும். அதேபோல், கோட்டை இருந்தும், அரசன் இல்லை என்கிற நிலைமை இருக்கிறது, அதிகாரம் அந்த அளவில் இருக்கிறது. கோயில் இருந்தும் மூர்த்தி இல்லாததாக இருக்கிறது. நிதி அமைச்சர் அவர்களிடமும் நாங்கள் கோரிக்கை விட்டிருந்தோம், கோயிலில் மூர்த்தியை ஏற்படுத்த வேண்டியது பற்றி. அம்மாதிரி ஜில்லாவாக இருக்கிறது. முப்பது லட்சம் மக்கள் இருந்தும் தொழில் இல்லாத நிலைமையில் நாங்கள் இருக்கிறோம். இந்தக் குறையைப் பூர்த்தி செய்யும்படி நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம்முடைய சர்க்காரிலிருக்கும் மும் மூர்த்திகள் தயவு செய்து மனது வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் ருத்திரரைப் போன்றவர்கள். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விஷ்ணுவைப் போன்றவர்கள். தொழிலமைச்சர் அவர்கள் பிரம்மாவைப் போன்றவர்கள். உலக சிருஷ்டிக் கர்த்தாக்கள் போன்ற இவர்கள் மூவரும் எங்கள் ஜில்லா மீது கருணை கொண்டு,

[திரு. ர. ஜீவரத்னம்] [21st March 1963]

பல தொழில்களை அங்கே நிறுவி அங்குள்ள மக்களும் சுபீட்சமாக இருக்கவேண்டும், நல்ல வாழ்வு வாழவேண்டும் என்பதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உர்த் தொழிற்சாலை ஒன்றை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஆரம்பிக்க அனுமதி வழங்கப்படும், அது ஆரம்பிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அந்த உர்த் தொழிற்சாலையை எங்கள் மாவட்டத்தில் ஆரம்பிக்கும்படி நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு தொழிலும் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் கிடையாது. அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும், எங்களுடைய பசிப் பிணியையும், பஞ்சப் பிணியையும் மும்மூர்த்திகள் தீர்த்துவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

*புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்னே பேசிய கனம் உறுப்பினர் திரு. மகாலிங்கம் அவர்கள் “வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது” என்கிற வாதத்தை ஒப்புக் கொள்ள மறுத்தார்கள். சில நாட்களுக்கு முன், நம்முடைய கனம் உறுப்பினர்களுடைய பார்வைக்கு, “தொழிந்துறை முன்னேறுகிறது” என்ற புத்தகம் அளிக்கப்பட்டது. அது, இந்திய அரசாங்க நிறுவனங்களின் விளம்பரத்திற்காக அளிக்கப்பட்ட புத்தகம் ஆகும். அதில், 1943-ஆம் ஆண்டு முதல் 1958-ஆம் ஆண்டு வரையில் துவக்கப்பட்ட நிறுவனங்களைப் பற்றிய விளம்பரங்கள் இருக்கின்றன. அதில் 13 நிறுவனங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 171 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டு நிறுவப்பட்ட அந்த நிறுவனங்களில் ஒன்று கூட தமிழ் நாட்டில் இல்லை என்பதை இங்கே நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதை விடுத்து, இப்பொழுது நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குப் பின்னால் வந்திருக்கிற நெய்வேலித் திட்டத்தையும், கிண்டி டெலிப் பிரிண்டர் திட்டத்தையும், நீலகிரி கச்சாபட்டத் தயாரிப்புத் திட்டத்தையும் திருச்சி கன ரகக் கொதி கலன் திட்டத்தையும், ஆவடி பாதுகாப்புச் சாதனத் திட்டத்தையும் எடுத்துக் கூறுவார்கள்.

நூற்றெழுபத்தோரு கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள திட்டங்களை விளம்பரப் படுத்தி ஒரு வெளியிட்டில் தமிழ் நாட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிடக் கூடிய அளவுக்கு ஒன்றும் இல்லை என்று சொன்னால், இப்போது இங்கு இவற்றை நிறுவும்போது இன்னும் எத்தனை கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள தொழில்களை வட நாட்டில் நிறுவியிருப்பார்களோ என்னை எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. ஆக, “வட நாடு வாழ்கிறது, தென்னை தேய்கிறது” என்பதிலே வாதம் இல்லாமல் இல்லை என்பதைக் கனம் உறுப்பினர்கள் உணர வேண்டும். நாங்கள் இப்படிச் சொல்வதால், பொறுமைக் காரணமாகக் கூறுகிறோம் என்று சொல்லாமல் தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளம் பெருக வேண்டும் என்ற ஆர்வம் காரணமாக வரும் குற்றச்சாட்டு என்பதை ஆளுங் கட்சியில் இருக்கும் தோழர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு, அதற்காகப் போராடி, நம்முடைய தமிழ் நாட்டை வாழ்விக்க அவர்களும் துணை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல தெளிவு உணர்ச்சி யோடு இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களிடத்தில் தன்னம்பிக்கை இல்லை என்று தான் நான் நினைக்கிறேன். எங்காவது நிலக்கரி கிடைத்தது, இரும்பு கிடைத்தது என்று அங்கத்தினர்கள் கூறினால், “கறுப்பாக இருப்பதெல்லாம் இரும்பாகி விடாது, கரியாக இருப்பதெல்லாம் நிலக்கரியாகி விடாது” என்ற நினைப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அந்த நினைப்போடு எந்தப் பொருளையும் அனுக வேண்டாம் என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருவள்ளூர் ஓரிடத்தில்,

“இலமென் றசைஇ இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்”

என்று சொல்கிறார்கள். “பூமியில் ஒன்றும் இல்லை, ஒன்றும் இல்லை” என்று சொல்லிக்கொண்டு வானா இருப்பவர்களைப் பார்த்து நிலமென்னும் நல்லாள் நகைப்பாளாம். கனி வளம் நம்முடைய நாட்டில். . . .

21st March 1963]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : உழவர்களைப் பார்த்துச் சொன்னதாக நான் படித்தேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : எந்தக் கண்கொண்டு பார்க்கிறோமோ அந்தக் கண்கொண்டு அதற்குப் பொருள் காணலாம். நிலத்தை உழுது மட்டுந்தான் பயன் கொள்ளலாம் என்று நினைக்க வேண்டாம். நிலத்தில் புதைந்து கிடக்கும் பொருள்களைப் பெரிய அளவில் பெற்று வளம் பெறலாம் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு உணர்த்தி, அந்தத் துறையிலே பணியாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

10-30

அடுத்து எனக்கு முன்னே பேசிய வடாற்காடு மாவட்ட உறுப்பினர் திரு. ஜீவரத்தினம் அவர்கள் வடாற்காடு பற்றி வாதாடினார்கள். அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்கிற பொதுக் குறை எங்களுக்கு இருப்பது போலவே இந்த மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் வடக்கே வாழ்கிறது, தெற்கே தேய்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற புத்தகத்தில் வடாற்காடு சம்பந்தமாக 12 திட்டங்கள் 92 லட்சம் ரூபாயில் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேலூருக்கு இரண்டு, ஆம்பூருக்கு ஒன்று, காட்பாடிக்கு நான்கு, அரக்கோணத்திற்கு இரண்டு, விண்ணாமங்கலத்திற்கு ஒன்று, குடியாத்தத்திற்கு ஒன்று, வாலாஜாபாத்திற்கு ஒன்று என்று அந்தத் திட்டங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படியெல்லாம் அந்த மாவட்டத்தில் வடக்கு பகுதிக்கே பல திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர தெற்குப் பகுதிக்கு ஒதுக்கப்படவில்லை. தெற்கு வட்டத்திலேயும் கூட செய்யார் ரெவின்யூ டிவிஷன் மிக மிகப் பின் தங்கியிருக்கிறது. தெற்குப் பகுதியும் அந்த மாவட்டத்தில் வளம்பெறத் தக்க நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக கைத்தறித் தொழிலைப்பற்றி நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில், “இப்போது கைத்தறித் தொழில் எந்த அளவு வீழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்பதை அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள். அதற்காகக் கண்காட்சி வைத்து 5 நையா பைசா கூடக் கழிவு கொடுக்கப்படும்” என்று சொன்னார்கள். தமிழர்கள் புத்தாடை கட்டி மகிழ்வவர்தான் ஒரே ஒருநாள் தைத் திங்களில் வரும் பொங்கல் விமாவாகும். அந்த தைத் திங்களிலேயே கைத்தறி ஆடை அதிகம் செலவாக வில்லையென்றால்—கண்காட்சியை வைத்து நடத்துவதனால் மட்டும் நம் மாநிலத்திலேயே அதிகப்பயன் விளையும் என்று நான் கருதவில்லை. கொல்லன் தெருவில் ஊர் விற்பது போல தமிழகத்தில் உற்பத்தியாகிற கைத்தறி ஆடைகளை தமிழகத்திலேயே கண்காட்சி வைத்துக் காட்டுவதனால் மக்கள் அதைப் பார்த்து ஏராளமாக வாங்குவார்கள் என்று நினைப்பது சரியாகாது. காரணம் கண்காட்சியில் மதுரை சேலை, கோயம்புத்தூர் சேலை ஆகியவை போன்று இந்த மாநில ஆடைகளை புதன் இருக்கும். இதை முன்னே அவர்கள் பார்த்திருப்பார்கள். ஆகவே இந்தக் கண்காட்சியை வேறு நாடுகளில் வைத்தால்—குறிப்பாக அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் நம்முடைய வண்ணம் மாறும் கைத்தறி ஆடைகளுக்கு நல்ல கிராக்கி இருப்பதாகக் கேள்விப்படுவதனால்—அங்கெல்லாம் கண்காட்சி சாலை வைத்து நம்முடைய கைத்தறித் துணிக்கு மார்க்கெட் தேடுவது தான் பயனுடையதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒரு காலத்தில் வெளிநாட்டில் இருந்து பொன்னைக் கொண்டு வந்து, இந்நாட்டில் கொட்டிய மரக்கலங்கள் இங்கிருந்து மிளகையும், கைத்தறித் துணிகளையுமே ஏற்றிச் சென்றன என்று தெரிகிறது. மிளகுக்கு முதல் இடம் இருந்தால் அடுத்தது நம் நாட்டுத் துகில்கள் தாம் இடம் பெற்றிருந்தது.

“பொன்னோடு வந்து கழியொடு பெயரும்
யவனர் இயற்றிய வினைமாண் நன்கலம்”
என்பதை நாம் உணரவேண்டும்.

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]

[21st March 1963]

அடுத்து நூல் விலையேற்றத்தைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நூல் விலை ஏற்றத்தினால் இன்று பெரும் அளவு கைத்தறிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கைத்தறிகள் நசித்துப் போகாமல் காப்பாற்றப்படுவதற்கு கரை போட்ட வேஷ்டி, கரை போட்ட சேலை இவற்றை கைத்தறிக்கே ஒதுக்கி வைத்துவிடவேண்டும். மில்கன் இவற்றை உற்பத்தி செய்பதற்கு தடுக்கவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யலாமே என்றால், அமைச்சர் அவர்கள் மில்காரர்களுக்கு அனுசூலமாக—“அப்படிச் செய்தால் அவர்கள் மில் துணி உடையில் கைத்தறி போல் சாயம் ஏற்றி கைத்தறித் துணியுடன் போட்டியிட ஆரம்பிப்பார்கள்” என்று சமாதானம் சொல்லிவிடுகிறார்கள். எப்படியோ இவர்கள் நினைப்பு மில்காரர்களுக்கு அனுசூலம் செய்வதாகவே இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களினால் கைத்தறிகளை வாழ்விக்க முடியாது. மேலும் இன்றைக்கு கைத்தறிகளின் அழிவுக்கு மில்கன் மாத்திரம் பகையாக இருக்கவில்லை. விசைத் தறிகள் வேறு பெரும் போட்டியாக இருக்கின்றன. இன்றையதினம் நம்முடைய மாகாணத்திலுள்ள கைத்தறிச் கூட்டுறவு இயக்கத்தை எடுத்துக் கொண்டால் விசைத்தறியாளர்களே ஆட்சிக்குமுலில் அதிகம் இருப்பார்கள். இந்த விசைத்தறிகள் தாம் பெரும் போட்டியாக கைத்தறிகளுக்கு இருக்கின்றன. கைத்தறி கூட்டுறவு இயக்கத்தில் வீலிங் மெம்பர்கள் தாம் இருக்க வேண்டுமென்று ஒரு விதி இருக்கிறது. அந்த விதியை நல்ல முறையில் கடைப்பிடித்து உண்மையான கைத்தறியாளர்களுக்கு ஒரு நல்வாழ்வு அளிக்கவேண்டுமென்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில் அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன். நம் நாடு தொழில் துறையில் முன்னேறவில்லை என்று சிலர் சொல்வதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த நிலைமையையும், இப்போதுள்ள நிலைமையையும் பார்த்தால் எவ்வளவு தூரம் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் புரிந்து கொள்ள முடியும். திரு நெல்வேலியில் இருந்து சென்னைக்குக் கார் மார்க்கமாகவோ, ரயில் மார்க்கமாகவோ வந்தால் வழி நெடுக இரு மருங்கும் எத்தனை தொழிற் சாலைகள் வளர்ந்திருக்கின்றன என்பதை எல்லோரும் காண முடியும். நம்முடைய மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து நான் இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். நம் நாட்டு மக்கள் விவசாயத்தையே நம்பி இருந்தார்கள். தொழில் வளர்ச்சி விவசாய மக்களுக்கும் ஒரு புது வாழ்வு அளிக்க பயன்படும். அவர்களுடைய தொழில் லாபமுடையதாகப் பாதுகாக்கவும் பயன்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆனால் ஒன்று மாத்திரம் சொல்ல விரும்புகிறேன். எத்தனைதான் தொழில் துறையில் வளர்ந்தாலும் அதனால் ஏழை எளிய மக்களுடைய பொருளாதார வாழ்வு சீர்படுவதற்கு வழி வகுக்கவில்லையென்றால் நன்மையாக இருக்காது. ஏழைகளாக உள்ளவர்களுக்கு தொழிலில் ஈடுபடவும், தொழிலிலே பயிற்சி அடையவும், புதுத் தொழில்களை ஆரம்பிக்கவும் தக்க வசதி அளிக்கப்பட வேண்டும். புதுத் தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் ஏழை எளியவர்களுக்குப் போதுமான ஊக்கமும், ஆக்கமும் அளிக்கப்படுவதில்லை. இன்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மெண்டு கார்ப் பரேஷன் உதவி பெற்று ஹரிஜனங்கள் தொழில் நடத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டிலோ அல்லது காலனியிலோ ஒரு யூனிட்டை எடுத்து நடத்த முன்வந்தால் போதுமான வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும். அவர்களிடத்தில் பொருளாதார வசதியோ குறைவு. பத்தாயிரம் அல்லது இருபதாயிரம் ரூபாய்கள் மதிப்புப் பெருமான சொத்துக் காட்டவேண்டுமென்றால் அவர்களால் முடியாமல் போகிறது. ஒரு தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமானால் கூட 20 ஆயிரம் பெருமான சொத்தை அடைமானம் வைக்க வேண்டும் என் கிறார்கள். ஏழை ஹரிஜனங்களிடம் சொத்து ஏது? சொத்து உடையவ

21st March 1963] [திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம்]

களுக்கே லைசென்சு கிடைக்கிறது. ஆகவே சாதாரண ஏழை, எளிய ஹரிஜன, விவசாய மக்கள் ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்க முன்வந்தால் அவர்களுக்கு தொழில் வைக்கக் கடன் உதவி அளிப்பதோடு, அவர்கள் அடமானம் வைப்பதற்கு சொத்து இல்லாவிட்டாலும் அவர்களுக்கு சர்க்கார் ஒரு உத்தரவாதம் அளித்து சொத்து அடமானம் வைக்காமலே தொழிலைத் துவங்க லைசென்சு வழங்கவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பல தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வாய்ப்பு இருக்கின்றன. கனிப் பொருள்கள் கிடைக்கவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி கனம் உறுப்பினர் பாலகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதை உன்னிப்பாக அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து அதைப் பரிசீலனை செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டில் சோஷலிஸ சமுதாயம் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்றால் தொழில் துறையில் பிற்பட்ட ஏழை எளிய ஹரிஜன மக்களுடைய நிலையையும் உயர்த்தி ஈடுபடச் செய்வதற்கான மார்க்கங்களைக் கண்டுபிடித்தாகவேண்டுமென்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தொழில் மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தொழில் இலாகாவை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு நம்முடைய ராஜ்யத்திலே மிக நல்ல முறையிலே, விரைவாக தொழில்களை யெல்லாம் ஏற்படுத்தி ராஜ்யத்திற்கு ஒரு சுபிட்சத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ஒரு நாளைக்கு ஒரு பாக்டரி வீதம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு பாக்டரிகள் வீதம் ஆரம்பிக்க முடியுமென்றும் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருப்பதிலிருந்து உண்மையிலேயே நம்முடைய தமிழகத்தில் தொழில் வளம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதைப் பற்றி, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியும் என நம்புகிறேன். சில வருஷங்களுக்குப் பாடி வரக் கூடிய பல்லவியான “தென்னாடு தேய்கிறது, வட நாடு வாழ்கிறது” என்பது அரசியலுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு பல்லவி என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த அளவுக்குத் தொழில் முன்னேற்றம் தமிழகத்தில் ஏற்பட்டபிறகும் கூட இதே பல்லவியை அவர்கள் பாடுவார்களேயானால் உண்மையிலேயே அது வருந்தத்தக்க நிலைமை ஆகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய ராஜ்யத்திலே பெரும் தொழில்கள், சிறிய தொழில்கள் குடிசைத் தொழில்கள் என்று வகை வகையாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கைத்தறித் தொழிலுக்கு நம்முடைய அரசாங்கம் மிக அதிகமான அளவில் ஆதரவு கொடுத்து வருகிறது. இன்றைக்கு இந்தத் தொழில்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்பு இருக்கிறதென்றால் அதற்குக்காரணம் நம்முடைய மாகாண சர்க்காரின் முயற்சியும் ஆதரவுந்தான் என்று நான் கூறினால் அது மிகையாகாது. கைத்தறிக்காக அவ்வப்போது இந்திய சர்க்கார் ரிபேட் கொடுத்து வருகிறார்கள். அந்தப் பணம் அங்கிருந்து வருவதற்குத் தாமதமானாலும் நம்முடைய சர்க்கார் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாயை அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்திருப்பது பெருமைப்பட வேண்டிய விஷயமாகும்.

அடுத்து கைத்தறி பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். மதுரை மாநகரம், திண்டுக்கல், பரமக்குடி, பாளையங்கோட்டை, கோட்டார்போன்ற இடங்களில் நைஸ் ரகத் தறிகள் கிட்டத்தட்ட 35,000 இருக்கின்றன. பெரும்பாலும் வெளிமாகாணங்களில் விற்பனை ஆகக் கூடிய பட்டு மிக்ஸர் துணியைத் தயாரிக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்

[திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்] [21st March 1963]

போர் சமார் ஒரு லட்சம் பேர் இருப்பார்கள். மேலும் இந்த நைஸ்ரகத் தொழிலை நம்பி வாழ்கிறவர்கள் 2½ லட்சம் பேர் இருப்பார்கள். இந்தத் துணிகளைத் தயாரிப்பதற்கு 60-ஆம் நம்பர் குப்ரஸா என்று சொல்லக்கூடிய ஜெர்மன் பம்பர் பட்டு உபயோகிக்கப்படுகிறது. இந்த ரகப் பட்டு இந்தியாவிலேயே தயாரிக்கப்படுவதில்லை. சமீப காலத்திலிருந்து இந்தப் பட்டு கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. முன்பு, உண்மையாக உபயோகிப்பவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அதுவும் இப்போது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி நிறுத்தப்பட்டாலும் கூட ஸ்டேட் ரேடிங் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகப் பட்டு வழங்கப்படும் என்று நம்முடைய சென்னை ராஜ்ய கைத்தறி இயக்குநர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படி அறிவித்திருந்தும் கூட இந்த வருஷத்தில் சிறிது கூடப் பட்டு கிடைக்கவில்லை என்பதைத் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தத் தொழிலும் கைத்தறித் தொழில் தான். பம்பர் பட்டு கிடைக்கவில்லையென்று சொன்னால் அதிலே வேலை செய்கிற நெசவாளர்களுக்கு வேலை இல்லாமல் போய்விடும். வெளிநாட்டுலிருந்து இறக்குமதி செய்யுதற் போது நிறுத்தப்பட்டிருந்தாலும் கூட, கொஞ்சம் பட்டாவது இறக்குமதி செய்து அவர்களுக்குக் கொடுத்தால் தான் நைஸ் ரகங்கள் எல்லாம் காப்பாற்றப்படும், அந்த தொழிலாளிகள் காப்பாற்றப்படுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்போது தேங்கிக் கிடக்கிற கைத்தறித் துணிகளுக்கு விசேஷ ரிபேட் கொடுக்கப்படுகிறது. பொருள்காட்சிக்குச் சென்று பார்த்தோம். ஆனால், நைஸ் ரகத் துணிகளுக்கு, பம்பர் நூல் கலந்து தயார் செய்யப்பட்ட துணிகளுக்கு ரிபேட் கொடுப்பதில்லை. பட்டு கலந்த அந்தச் சரக்குகளுக்கும் ரிபேட் கொடுத்தால் அதுவும் நல்ல முறையில் விற்பனை ஆவதற்கு வசதியாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்போது தங்கக் கட்டுப்பட்டின் காரணமாக சிலக் தறிகளுக்கும் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிலக் தறிகளிலே ஜரிகை பார்டர்கள் வைத்து நெசவு செய்யப்பட்டு பட்டுச் சேலைகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் தங்கம் கிடைக்காததன் காரணமாக அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்குக் கஷ்டம் வரும் என்று நினைக்கிறேன். ஜரிகை சேலை தயார் செய்கின்றவர்களுக்கு 500 கிராம் தங்கம் கொடுக்கப்படும் என்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐநூறு கிராம் தங்கத்தை வைத்துக் கொண்டு மூன்று அல்லது நான்கு நாட்கள் தான் வேலை செய்ய முடியும். ஆகவே, அவர்களுக்கு மாதம் முழுவதும் வேலைக் கிடைக்கக் கூடிய வகையில் ஜரிகை மார்க்குகள் வாங்கிக் கொடுக்க அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் மலையாள ராஜ்ஜியத்திற்காக, முண்டு என்று சொல்லக்கூடிய பட்டுத் துணி ஜரிகைக் கரைப் போட்டு அதிகமான அளவில் தயாரிக்கப்படுகிறது. ஜரிகை மார்க் கிடைக்கவில்லையென்று சொன்னால் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே, ஜரிகை மார்க்குகள் அந்தந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வகையிலே அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சூரத்திலே ஜரிகை மார்க் தொழிற்சாலை ஒன்று இருக்கிறது. அது போன்ற தொழிற்சாலையை நம்முடைய ராஜ்ஜியத்திலும் வைத்து, தங்கத்தை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கி ஜரிகை மார்க்கைத் தயார் செய்து கொடுத்தால் நம்முடைய கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு மிகுந்த உதவியாக இருக்கும். ஆகவே, அந்தத் தொழிற்சாலையை நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் ஏற்படுத்த முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு முறையிலே வராத சிறு சிறு கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக நிதி கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சி செய்யப்பட்டு வந்தும் இன்னும் உருவாகக் கூடிய முறையிலேயே

21st March 1963] [திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்]

எல்லாம் பரிசீலனையில்தான் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். உண்டியாக பரிசீலனையை முடித்து நிதி கார்ப்பரேஷன் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு முறையிலே சேராத நெசவாளர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி மதுரை நகரத்தில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அந்த சொஸைடியையும் கூட்டுறவு சொஸைட்டி என்ற அளவிலேதான் அவைகளை நடத்த வேண்டும். ஆகவே, அந்த சொஸைடிகளில் இருந்தும் கூட நம்முடைய ராஜ்ய சொஸைடிகள் துணிகளை வாங்கிக் கொள்ள அமைச்சர் அவர்கள் ராஜ்ய சொஸைடி தலைவர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி அந்தத் துணிகளையும் வாங்கிக் கொள்ளும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, கூட்டுறவு நூற்பு மில் களுக்குக் கொடுத்து போக 75,000 கதிர்கள் பாக்கி இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். மதுரை ஜில்லாவுக்கு கொடுக்கப்பட்ட நூற்பு மில்லுக்கு மேலும் 12,000 கதிர்கள் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : மதிப்பு மிக்க உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை மாநிலம் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இருந்த நிலையை விட இப்போது தொழில் துறையில் மிகவும் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து யாராலும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. தொழில் துறையில் நாம் மிகவும் முன்னேறியிருக்கிறோம். இப்போது நாம் எங்கு பார்த்தாலும் தொழிற்சாலைகளை பார்க்க முடிகிறது. இந்த அளவில் சென்னை மாநிலம் முன்னேறிக் கொண்டிருந்தாலும் எங்கள் கண்ணியாகுமி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் தொழில்துறையில் நாங்கள் இன்று எத்தளவும் முன்னேற்றவில்லை என்பதை இந்த மன்றத்தில் நான் கூறித்தானாகவேண்டும். அங்கு இருக்கக் கூடிய ஒரே ஒரு தொழில் ஸ்தாபனம் மணவாளக்குறிச்சி மணல் கம்பெனி. அங்கு இல்மினட், சிர்கண், மானோஸைட் போன்ற மினரல்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. அதற்காக அங்கு இரண்டு ஆலைகள் உள்ளன. ஆனால் இப்போது ஒரு ஆலை மூடப்பட்டு விட்டது. ஒரு ஆலையின் இன்று அங்கு இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அமைச்சர் அவர்கள் மூடி யிருக்கிற ஆலையைத் திறந்து வைத்து அத்தொழிலை முன்னேற்றுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல நிபுணர்கள், மணவாளக்குறிச்சியில் உள்ள மணலில் இருந்து அணு சக்தி உற்பத்தி செய்வதற்குரிய தோரியம் நமக்கு கிடைக்கலாம் என்று கருதுகிறார்கள். ஆகவே அணு சக்தி உற்பத்தி செய்வதற்குரிய தோரியம் அங்கு கிடைப்பதாக இருக்குமாயின் அதையும் மனதில் வைத்துக் கொண்டு மணவாளக்குறிச்சியில் உள்ள மணலை நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். தொழில் துறையில் எங்கள் மாவட்டம் மிகவும் பின்னணியில் இருக்கிறது என்று கூறினேன். அங்கு வேறு எந்தத் தொழிலும் இல்லை. குடிசைத் தொழிலாக அங்கு நெசவுத் தொழில் மட்டுமே இருக்கிறது. அங்குள்ள நெசவாளர்களைப்பற்றி நான் ஒன்று கூற ஆசைப்படுகிறேன். நெசவாளர்களை முன்னேற்றுவதற்கு வேண்டும். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தோடு ரிபேட் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் ஒரு சில கூட்டுறவு சங்கங்களில் செய்கிற தில்லுமுல்லுகளை நான் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துக் கூறாமல் இருக்க முடியாது. துணியை விற்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஆனால் துணிகளை விற்பதாக பொய் கணக்கு எழுதி ரிபேட்டை மட்டும் அரசாங்கத்திலிருந்து பெற்று விற்கிறார்கள். அப்படி ரிபேட்டைப் பெற்று அந்த கூட்டுறவு சங்கத்தை நடத்துகிறவர்கள்தான் அந்தப் பணத்தால் லாபம் அடைகிறார்களே தவிர அத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற நெசவாளிகளுக்கு அது கிடைப்பதாக இல்லை. ஆகவே இதையும் பரிசீலனை செய்து அரசாங்கம் கொடுக்கிற மான்யங்கள், ரிபேட் போன்றவை தொழிலாளர்களுக்குப் போய் சேருகிறதா என்பதை நன்கு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் மிகுதியாகக் கிடைக்கக்

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

[21st March 1963]

கூடிய மூலப்பொருள்கள், ரப்பர், மூங்கில், மரவள்ளிக்கிழங்கு இவற்றை பயன்படுத்தி அங்கு ஏதாவது தொழில் ஆரம்பிக்க முடியுமா என்று ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரப்பர் தொழிலை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துவதற்குரிய ஏற்பாடு இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஏனெனில் அரசாங்கமே அங்கு ரப்பர் மரங்களைப் பயிர் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மூங்கிலும் அங்கு ஏராளமாகக் கிடைப்பதால் அங்கு ஒரு காகித தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வசதியிருக்கிறது. அதோடு மரவள்ளிக் கிழங்கில் இருந்து மாவு எடுத்து சல்வரிசி போன்றவை செய்ய முடியும் என்று கருதுகிறார்கள். இந்தத் தொழில்களை அங்கு தனியார் யாராவது ஆரம்பிப்பார்களா என்று பார்த்தால் எங்கள் மாவட்டத்தில் அத்தகைய பணம் படைத்தவர்கள் இல்லை. ஆகவே தனியார் துறையில் நடத்த வாய்ப்பில்லை. ஆகவே அரசாங்கமே முன் வந்து இவற்றை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக தேக்கு மரம் அங்கு ஏராளமாக கிடைக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்தி அங்கு ஒரு பீன்ஷட் பாக்கி அமைக்க வசதி வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதையும் பயன்படுத்தி அரசாங்கமே அதை அமைக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். பெரிய ஆலை என்று சொல்கிற அடிப்படையில் ஒரு நூற்பாலை எங்கள் மாவட்டத்திற்கு வழங்கியிருப்பதாக அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதற்காக அம்மாவட்ட மக்கள் சார்பில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த நூற்பாலையை நிறுவ வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு 1½ ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒரு கூட்டத்தை கூட்டுவித்தார்கள். அப்படி கூட்டுவித்த கூட்டத்திலிருந்து ஒருவரை சீப் ப்ரமோட்டராக நியமித்தார்கள். அந்த சீப் ப்ரமோட்டர் தலைமையில் அந்த ஆலை நடத்துவதற்குரிய விதத்தில் ஷேர் காப்பிடல் பிரிவு செய்தார்கள். ஏறத்தாழ பொது மக்களிடமிருந்து 3 லட்சம் பிரிவு செய்யப்பட்டது. இப்போது அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்து ஒரு சீப் ப்ரமோட்டரை நியமித்திருப்பதாக கேள்விப்படுகிறேன். அப்படி நியமிக்கப்பட்ட சீப் ப்ரமோட்டரைப் பற்றி இந்த மன்றத்தில் குறிப்பிட வேண்டிய தேவை இல்லாமல் இருந்தாலும் கூட, அரசாங்கத் தரப்பில் சீப் ப்ரமோட்டர் நியமிக்கப்படுவதாக இருந்தால் அங்குள்ள மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கலந்து ஆலோசித்து செய்வது நல்லது. இப்போது நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற சீப் ப்ரமோட்டர் அவ்வளவு செல்வாக்கு வாய்ந்தவர் அல்ல. ஆகவே அந்த ஆலை வளர்வதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடும். ஆகவே இதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு மறுபரிசீலனை செய்து நல்ல ஒருவரை, செல்வாக்குள்ள ஒருவரை, நல்ல திறமை உள்ள ஒருவரை, சுயநலப்பற்று அற்ற ஒருவரை சீப் ப்ரமோட்டராக நியமித்து அந்த ஆலை இயங்க வழிகோல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்குவேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கு சுருங்கிய நிலப்பகுதியில் மக்கள் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 10 லட்சம் மக்கள் அங்கு வாழ்கிறார்கள். அங்கு பெண்களுக்கு வேலையே கிடையாது. எல்லோரும் எல்.எஸ்.எல்.ஸி. வரை படித்துவிட்டு வேலை வாய்ப்பின்றி இருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கு பெண்கள் தொழில் செய்வதற்சரிய ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க —தஞ்சையில் சைகிள் அசெம்பிளிங் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தியிருப்பதைப் போல்—ஒரு ரேடியோ அசெம்பிளிங் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கு தனியார் யாராவது அம்மாவட்டத்திற்குள் ஆலை அமைக்க முன்வந்தால் அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கவேண்டும். கூட்டுறவு ஆலைகளுக்குத்தான் அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று அரசாங்கக் கொள்கையிருந்தாலும்கூட எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதற்கு விதிவிலக்கு அளித்து தனியார் யாராவது நடத்த முன் வந்தால், அதற்கு அவர்கள் அனுமதி கோரினால் அனுமதி வழங்கி வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும்படியான நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முன்னர் ஒரு தடவை நான் குறிப்பிட்டேன், வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று. எல்லா வட்டங்களும் முன்னேற வேண்டியதுதான். ஆனால் எங்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு ஒன்றும் செய்து தரவில்லை என்று குறையாகச் சொல்லவில்லை, எங்களுக்குள்ள தேவையை மனதில் வைத்து அங்குள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்ட நிலையை மனதில் வைத்துக் கொண்டு மீண்டும்

21st March 1963] [திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

மீண்டும் இந்த மன்றத்தில் கூறுகிறேன், எங்கள் மாவட்டத்தை நீங்கள் கடைக்கண் பார்வையோடு நோக்கி கருணை காட்டி எங்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் : சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று தொழில் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கும் தொழில்துறை மான்யக் கோரிக்கையை வரவேற்று சில கருத்துக்களை கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

“இலமென் றசைஇ இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லான் நகும்”

என்று வள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். நமக்கு ஒன்றும் இல்லை, எந்த நலமும் நமக்கு கிடையாது. ஆகவே ஒன்றும் செய்ய இயலாது என்ற நிலையில் ஒரு விவசாயி எண்ணி உட்கார்ந்திருப்பானுால் அவனைப் பார்த்து அந்நிலம் சிரிக்குமாம், இவன் எங்கே பிழைக்கப் போகிறான் என்று. நம்நாடு ஒரு எழை நாடு. நாம் சுதந்திரம் பெற்றபோது ஒரு நலமும் இல்லாத நிலையில் சுதந்திரம் பெற்றோம். நமக்கு எவ்வித வசதியும் இல்லை என்று எண்ணி அசந்து போய் உட்காராமல் அதற்கு மாறாக நாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை உருவாக்கி வந்திருக்கிறோம். குறிப்பாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஒரு நாளைக்கு ஒரு தொழில் பேட்டை, ஒரு தொழில் நிலையம் என்று ஐந்து ஆண்டுகளில் பல தொழில் நிலையங்களை ஏற்படுத்திய பெருமை நம் சர்க்காரைச் சாரும் என்பதை யாரும் ஒத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்து மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நடக்கிற இந்தக் காலத்தில் விதி செய்த சதியைக்கூட பொருள்படுத்தாமல் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு தொழிற்சாலைகளாக வருகிற ஐந்தாண்டுகளில் ஏற்படுத்த இருக்கிறது என்று தொழில் அமைச்சர் கூறுகிறபோது வள்ளுவர் கூறியிருக்கும் வாக்குத்தான் என் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

“ஊழையும் உபக்கங் காண்பர் உலைவின்றித்

தாழா துன்று பலர்”

என்ற வள்ளுவர் பெருந்தகையார் வாக்கிற்கிணங்க விதி செய்த சதியைக் கூட நாம் பொருள்படுத்தாமல், கலங்காமல், அசந்திருக்காமல் தொழில் துறையை முன்னேற்ற முன்வந்து விதி செய்த சதியைக்கூட புறமுதுகிட்டு ஒட்டுமபடியான நிலையில் நாம் பணியாற்றக் கூடியதைக் குறித்து அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருப்பதைக் கண்டு இந்த தமிழக மாமன்றம் பெருமைப் படத்தான் வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடுகூட தொழில் அமைச்சர் அவர்களால் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட 11-00 டிருக்கிற அறிக்கையை நாம் படிக்கும்போது, பொதுவாக நம்முடைய தமிழகம் தொழில் துறையிலே அடைந்திருக்கிற முன்னேற்றத்தைத் தொகுத்துக் கூறியிருக்கிறார், தனிப்பட்ட முறையில் அதை நாம் காண இயலாது, காண்பதற்கு வாய்ப்புக்கூட இல்லை; எல்லாவற்றையும் தொகுத்து அச்சிட்டுக் கொடுத்தால்தான் பரந்த அளவில் காணக்கூடிய முறையில் நமக்கு உதவிகரமாக இருக்கிறது; அந்த முறையில் தனியார் துறை என்றும், சர்க்கார் துறை என்றும், கூட்டுறவுத் துறை என்றும் ஆகிய மூன்று துறைகளிலேயும், தொழிலை முன்னேற்றக் கூடிய பல வழிவகைகளைக் காணக் கூடிய முறையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இந்த அறிக்கையைக் காணும்போது மிகவும் பெருமைப்படக் கூடிய அம்சமாக இது விளங்குகிறது என்பதை நான் இந்த மாமன்றத்தின் முன் தெரி வித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பின்பு, வெள்ளையர் ஆட்சிக்கு முன்பு நம் தமிழகத்தில் தொழில்கள் எப்படி இருந்தன, தொழில்கள் இருந்தனவா என்பது பற்றி கம்பர் கூறுகிற ஒரு பாட்டினைக் கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ள லாம் என்று நினைக்கிறேன்.

சாதாரணமாக தொழிற்சாலைகள் அல்லது தொழில் என்று சொல்லும் போது, ஆண்டவன் அல்லது இயற்கை என்று கூறுகிற ஒன்றினால் சமைக்கப்பட்டிருக்கிற, அல்லது சமைத்துக் கொண்டிருக்கிற, பெரிய தொழில்

[திரு. ஏ. எஸ். தசுரிணமூர்த்தி கவுண்டர்] [21st March 1963]

நிலையங்களையும், அதிலிருந்து உருவாகின்ற உற்பத்திப் பொருள்களையும் நாம் மறந்து விடுகிறோம். காரணம் என்ன என்றால் இது விஞ்ஞான உலகம். அறிவினுடைய ஒரு மமதை, செறுக்கு அதிகமாக உள்ள காலம். அந்த அறிவுச் செறுக்கினால், செறுக்கு என்பது இரண்டு வகைகளாகச் சொல்வார்கள் ; ஒன்று, செல்வச் செறுக்கு என்றும், இரண்டாவது கல்விச் செறுக்கு என்றும் இரண்டு கூறு படுத்திக் கூறுவது நூல் களின் மரபு. அந்த வகையை எடுத்துப் பார்ப்போமானால் அறிவுச் செறுக்கு என்று சொல்லக்கூடிய விஞ்ஞானச் செறுக்கினால் இயற்கையில், ஆண்டவன் சிருஷ்டியில் ஏற்படுகிற தொழில்களையும், அதனால், விளைகிற விளைவுகளையும் மறந்துவிடுகிறோம். காரணம் என்ன என்றால், அறிவுச் செறுக்கு, மனித நிலையை அழிக்கக்கூடிய தன்மையில் அணுகுண்டு தொழிற்சாலைகளைக்கூட ஆக்கிக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் இருப்பதைக் காண்கிறோம். கம்பர் அப்படிச் சொல்லவில்லை. அவர் சொல்லுகிறார்—

“கலம் சுரக்கும் நிதியம் கணக்கிலா
நிலம் சுரக்கும் நிறைவளம் நன்மணி
பிலம் சுரக்கும் பெறுதற்கு அரியதம்
குலம் சுரக்கும் ஒழுக்கம் குடிக்கெலாம்”

என்று கூறுகிறார். ஒழுக்கம் என்று சொல்லப்படுகிற ஒன்று ; நிறைபேருள்ளம் என்று சொல்லப்படுகிற ஒன்று, “உள்ளுவவெல்லாம் உயர்வுள்ளம்” என்று வள்ளுவர் கூறிய மனப்பாங்கை ஆக்குகிற ஒன்று, இந்த உலகத்திலே இருக்கிறது என்பதைக் கம்பர் பெருமான் சுட்டிக் காட்டுகிறார். அந்தத் தொழில் பேட்டைகள் நம்முடைய நாட்டில் இருந்ததால்தான் நம்முடைய இந்தப் பெரிய நாட்டிலே மகாத்மாஜி அவர்கள் உருவானார்கள், மனிதருள் மாணிக்கம் என்று போற்றப்படுகிற நேருஜி அவர்கள் உருவானார்கள், தமிழகத்தின் தலை சிறந்த தலைவர் என்று போற்றப்படுகிற அன்பார்ந்த காமராஜ் அவர்கள் உருவானார்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். அதைத்தான் கூறுகிறார் கம்பநாட்டார்—

“பெறுதற்கு அரியதம்
குலம் சுரக்கும் ஒழுக்கம் குடிக்கெலாம்”

என்று கூறுகிறார்.

மக்கள் சமுதாயம் என்கிற ஒரு அமைப்புக்கு நல்ல குலங்கள் என்கிற தொழில் சாலைகள், ஒழுக்கம் என்றும் நிறைபேருள்ளம் என்றும் சொல்லுகிற ஊதியத்தைக் கொடுத்து அதிலிருந்து பண்பட்ட மனித சமுதாயத்தை உருவாக்குகின்றது “குலம்” என்று சொல்லப்படும் தொழிற்சாலைகள் அதைத்தான் மறந்து விடுகிறோம். காரணம் அறிவுச் செறுக்குத்தான்.

“கலம் சுரக்கும் நிதியம்” என்று சொல்லுகிறார். அந்தக் காலத்தில் கப்பல்கள் ஏராளமாகத் தமிழகத்தில் இருந்தன. கப்பல்கள் தமிழகத்தில் இருந்தன என்று சொல்லும்போது, கப்பல்கள் கட்டுவதற்கு உண்டான தொழிற்சாலைகள் இருக்கத்தான் இருந்திருக்கவேண்டும். இல்லேவென்றால் கப்பல்கள் வர முடியாது. இப்படி கப்பல்கள் கட்டக் கூடிய தொழிற்சாலைகள் அமைந்திருப்பதோடு, அந்தக் கப்பல்களிலே ஏற்றிக்கொண்டு செல்லுகிற பண்டங்கள் நிறைய உற்பத்தி ஆகியிருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் கப்பல்களுக்கு உபயோகம். வருமானம், நிதி, அவைகளினின்று வரவேண்டுமானால், பண்டங்கள் நிறைய உற்பத்தியாகியிருக்க வேண்டும். உற்பத்தி செய்யக் கூடிய தொழில்கள் நிறைய அமைந்திருக்க வேண்டும். இதைக் குறிப்பாக உணர் முடிகிறது. (மணி அடிக்கப் பட்டது) ஒரு அடி தான் பாக்கியிருக்கிறது. (சிரிப்பு.)

அந்த வகையிலே பார்க்கும்போது “கலம் சுரக்கும் நிதியம்” என்று பார்க்கும்போது, அந்தக் காலத்தில் ஸ்டர்லிங் உபத்திரவம் கிடையாது—பற்றாக்குறை கிடையாது. நிறைய உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட காரணத்தினால், வெளி நாடுகளுக்கு பண்டங்களைக் கொடுத்ததால் ஸ்டர்லிங் உபத்திரவம் கிடையாது. “நிலம் சுரக்கும்” நிலத்தின் கீழ் வரக் கூடிய தொழில்கள், நெல் முதலிய தானியங்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் அதாவது வீண நிலங்கள்,

21st. March 1963.] [திரு. ஏ. எஸ். தசுவினாயுத்தி கவுண்டர்]

“நிலம் சுரக்கும் நிறைவளம்”, ஏகப்பட்ட தானியங்கள், கணக்கிலா தானியங்களை அந்தத் தொழில்கள் கொடுத்தன, நிலங்கள் என்று சொல்லக் கூடிய அந்தத் தொழிற்சாலைகள் என்று கூறுகிறார். தொழில்கள் கொடுத்தன என்றால் சும்மா கொடுக்க முடியாது. அரசாங்கம் அதற்கு உண்டான சூழ்நிலையை சிருஷ்டி செய்து கொடுத்திருக்கவேண்டும். விவசாயப் பெருமக்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நன்றாகப் பாடுபட்டிருக்க வேண்டும். இரண்டும் இல்லாவிட்டால் நிலம் வளத்தைக் கொடுத்திருக்க முடியாது. அந்த நிலையில் தமிழகம் இருந்தது என்பதை கம்பர் கூறுகிறார். அதற்குப் பின்பு முக்கியமான ஒரு அம்சம் “நன்மணி பிலம் சுரக்கும்”, அந்தக் காலத்திலே சுரங்கங்கள் வாயிலாக கணக்கிலா புதைபொருள்களை எடுத்து உபயோகப் படுத்தி வந்தார்கள் என்பது “நன்மணி பிலம் சுரக்கும்” என்று கூறுவதிலிருந்து தெரிகிறது. இரும்பு என்பதோ, தங்கம் என்பதோ, மணிகளை என்பதோ நம் நாட்டிற்குப் புதிது அல்ல. அன்றே இருந்திருக்கிறது நம் தமிழகத்தில் கணிப்பொருள்கள். அதைக் காட்டித்தான் “நன்மணி பிலம் சுரக்கும்” என்று கூறுகிறார். கம்பர் வாக்கைக் காணும்போது நம் தமிழகத்திற்கு தொழிற்சாலைகளோ அல்லது தொழில்களோ புதிய பண்பாடு வளர்ச்சி என்பதும், அவைகள் அன்றும் இருந்தன என்பதையும், அந்தப் பண்பாட்டின் நம்முடைய இந்த நல்ல அரசாங்கம் அரும்பாடுபட்டு வளர்க்கிறது என்கிற நிலைமையைக் காணும் நிலையில் பணியாற்றுகிறது என்று பெருமையோடு சொல்லிக்கொண்டு, அதோடு கடைசியாக இந்த பாலிடெக்னிக் என்ற அருமையான நிறுவனத்தைப் பெண்களுக்கு என்று ஏற்படுத்திக் கொடுத்தமைக்கு நம் தமிழக சர்க்காரை மனதாரப் பாராட்டிக் கொண்டு (சிரிப்பு) என்னுடைய இந்த உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வை. சங்கரன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாநிலத்திலே பல நல்ல சிறு தொழில்கள், ஒரு சில கன ரகத் தொழில்கள் எல்லாம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உண்மையிலேயே தொழிலிலே நல்ல அனுபவம் மிக்க ஒருவரைத் தொழில் துறைக்கு அமைச்சராகக் கொண்டிருக்கும் காரணத்தினால் இன்றைக்கு நம்முடைய நாட்டிலே தொழில் துறை வேகமாக முன்னேறிவரும் நிலையில் நம் மாநிலம் முதலாவதாக நிற்கிறது. அதோடு நம் நாட்டிலுள்ள பல துறைகளிலே கூட நம் தொழில் துறை முன்னணியில் நிற்கிறது. இதைப் பற்றியாரும் இரண்டு வித அபிப்பிராயம் சொல்லமுடியாது. அந்த முறையில் தொழில் துறை வேகமாக முன்னேறும் வகையில் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற அமைச்சருக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது டி.பென்ஸ் பர்ப்பஸஸ் சம்பந்தமாக பல பொருள்களை உற்பத்தி செய்து சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்க ஜாபிதா வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சமயத்தை நல்ல வாய்ப்பாகக் கொண்டு பல தொழில்கள் நம் மாநிலத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இன்னும் பல தொழிற்சாலைகளை ஸ்விட்ச்-ஓவர் செய்து டி.பென்ஸ் பர்ப்பஸஸுக்காகச் செய்வதற்குத் தீர் ஆலோசித்து நல்ல முறையில் ஊக்குவிக்க வேண்டும். பல தொழில்கள் இன்றைக்கு டி.பென்ஸ் பர்ப்பஸஸுக்கு வேண்டிய தொழில்களாக மாற்றப்படுமானால் அவைகளுக்கு கணிசமான உதவி அளிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு சில ஆண்டுகள் வரை பின்தங்கிய மாவட்டங்களாக கருதப்பட்டு வந்த மாவட்டங்கள், அரசாங்கத்தினுடைய முயற்சியின் காரணமாக அந்த மாவட்டங்களில் பல கனரகத் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, இப்பொழுது அவைகள் ஓரளவுக்கு முன்னேறியிருக்கின்றன. ஆனால், ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே ஓரளவு முன்னிலையில் இருந்த மதுரை மாவட்டம் இன்றைக்கு பின்னாலே தள்ளப்பட்டிருக்கக்கூடிய நிலையை பார்க்கிறோம். மதுரை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், சில நூற்பு ஆலைகள் தான் இருக்கின்றன. எந்த விதமான கனரகத் தொழிற்

[திரு. வை. சங்கரன்]

[21st March 1963]

சாலைகளும் அங்கு கிடையாது. மதுரை மாவட்டத்தில் சீக்கிரம் நல்ல கனரகத் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்து, அதை முன்னிலைக்கு கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, கொடைக்கானல் ஒரு உல்லாச வாசஸ்தலமாக இருந்தாலும் கூட, தானாகவே உல்லாசப் பிரயாணிகள் வந்தாலும்கூட, நல்ல கனரகத் தொழிற்சாலைகள் அங்கு ஏற்பட்டால்தான், மேலும் அந்த உல்லாச வாசஸ்தலம் மக்கள் அங்கு விஜயம் செய்து உண்மையான வளர்ச்சி அடைவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். ஆகவே, கொடைக்கானலில் ஒரு சில கனரகத் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பங்களூரில் நல்ல சீதோஷண நிலை காரணமாக பல கனரகத் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதேபோல் கோவையையும் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

“ரா மெடரியல்” அதிகமாகக் கிடைக்காவிட்டாலும் கூட, மியூனிகல் இன்ஸ்ட்ருமெண்ட்ஸ் போன்றவைகளைச் செய்யும் கைநுட்ப தொழில்களை ஆரம்பித்து, அம்மாதிரி பொருள்களை செய்ய முன்வர வேண்டும். அது விஷயத்தில் நம் ராஜ்யம் முன்னிலையில் இல்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன். அப்படிச் செய்வதால் இன்னொரு பிரச்சினையும் தீர்க்கலாம். கைநுட்ப வேலையில் தேர்ச்சி பெற்ற பொற்கொல்லர்களை அதுமாதிரி தொழிலில் ஈடுபடுத்துவதன் மூலம் அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் உதவி செய்துவரக்கூடுவோம். தனியார் தொழிற்சாலைகள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. சர்க்கார் உதவி பெற்று அந்தத் தொழில்களெல்லாம் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. தனியார் தொழிற்சாலை நடத்துபவர்களை ஸ்தல அதிகாரிகள் தனிப்பட்ட முறையில் பிரத்தியேகமாக நேராக அனுசி பொற்கொல்லர்களுக்கு அவர்கள் தொழிற்சாலைகளில் வேலை கொடுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினால், அவர்கள் கண்டிப்பாக பொற்கொல்லர்களுக்கு வேலை கொடுக்க மறுக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்த முறையில் ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் 50-லிருந்து 100 பேர்கள் வரையில் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியும். ஸ்தல அதிகாரிகளை வைத்து அம்மாதிரி வலியுறுத்த வேண்டுமென்று, “பீரேஷர்” கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கொள்கை அளவிலே எடுத்துக்கொண்டால், பல இடங்களில் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வேண்டுமென்றால், அவைகளுக்கு வேண்டிய “ரா மெடரியல்” வேண்டும். கண்டிப்பாக “ரா மெடரியல்” கிடைக்கக் கூடிய இடத்தில்தான் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும், என்று பொதுவாக இருந்தாலும், “அன்டெவலப்டு ஏரியாஸ்” “எக்ஸுமிகலி பாக்வேர்டு ஏரியாஸ்” இந்த இடங்களில் அதிகமாக தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பித்தால் நலமாக இருக்கும். “ரா மெடரியல்” முக்கியத்துவம் இல்லாத தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிப்பது என்றால், ராமநாதபுரம் மாவட்டம் போன்ற பின்தங்கிய பகுதிகளில் அதிகமாக ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், கூடுமானவரையில் நகரத்திற்கு வெளியிலேதான் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும். நகரத்திற்குள்ளே தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டால், அதனால் பல பிரச்சனைகள் வருகின்றன, பல தொழில் தகராறுகள் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, புதிய தொழிற்சாலைகள் நகரத்திற்கு வெளியேதான் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். தொழிற்சாலைகள் நகரத்திற்கு வெளியே பல மைல்கள் தள்ளி அமைந்திருப்பது நலம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ் பொறுத்த வரையிலும், தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அனுபவம் வாய்ந்தவர், நான் அவர்களுக்கு அதிகம் யோசனை சொல்ல வேண்டியது அவசியமில்லை என்றாலும், சிறிய தொழில்களை நடத்துவதற்கு அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமே தவிர, சர்க்காரே சிறிய தொழில்களை எடுத்து நடத்த முன்வந்தால், அது ஓரளவுக்கு காம்பெடிஷன் செய்வது போல் ஆகி விடுகிறது. மேலும், சர்க்காருக்கு தனியார் போட்டி போட இயலாத சில தனி அனுசூலங்கள் இருக்கின்றன.

21st March 1963]

[திரு. வை. சங்கரன்]

ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ் ஏற்படுத்துவதற்கு தனியார்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமே தவிர, சர்க்காரே அதை எடுத்து நடத்துவது என்றால், கம்பட் செய்யக்கூடிய நிலைமையே கொண்டு போய் விடுகிறது. அப்படியே எடுத்துக்கொண்டாலும் “அல்ரெடி டெவலப்டு இண்டஸ்ட்ரிஸ்”-களை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. உதாரணமாக “சப்பல்ஸ்” செய்வது, தீப்பெட்டி செய்வது, அப்பளம் செய்வது இது போன்ற தொழில்களை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. ஏற்கனவே தனியார் துறையிலே நன்றாக டெவலப் ஆகியிருக்கிற தொழில்களை விட்டுவிட்டு, நமக்கு அவசியமாக தேவையாக உள்ள வேறு தொழில்களை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். உதாரணமாக மெஷின் பார்ட்ஸ் சொல்லலாம். ஏற்கனவே வளர்ச்சி அடைந்துள்ள பல தொழில்கள் நாட்டில் இருக்கின்றன. அந்தத் தொழில்களுக்கு வேண்டிய உப பொருள்கள், உபகரணங்கள் இவைகளை தயார் செய்தால், மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். “பார்ட் இம்ப்ளிமெண்ட்ஸ்” “டெக்ஸ்டைல் பார்ட்ஸ்” இது போன்ற தொழிற்சாலைகள் ஒரு சில இடங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுபோன்று முக்கியமாக தொழில்களுக்கு வேண்டிய உருபுகள், உப உருபுகள் போன்ற பல சாமான்கள் தயாரிப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். நேரடியாக ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸை எடுத்து நடத்த போட்டி போடும் மனப்பான்மை இல்லாமல் இருக்கவேண்டும்.

ஏற்கனவே போதுமான தொழில் நுணுக்கக்கல்வி பயிற்சி அளிப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பயிற்சி அளிப்பது பற்றி நல்ல முறையில் விளம்பரப்படுத்த வேண்டும். டெக்னிகல் இன்பர்மேஷன் கொடுப்பதற்கு ஜெர்னல் போட்டு வருவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த டெக்னிகல் இன்பர்மேஷன் எல்லோருக்கும் தெரியும் வகையில் நல்ல முறையில் விளம்பரப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றியும் சொல்ல விரும்புகிறேன். உதாரணமாக என் நகரத்திலேயே விக்ரகங்கள் செய்வது போன்ற பல கைநுட்ப தொழில்கள் இருக்கின்றன. நல்ல வேலைப்பாடு அமைந்த முறையில் பர்னிசர் செய்து, மேலும் அது போல் பல கைநுட்ப வேலைகள் நிறைந்த பொருள்களை செய்து ஒரு சில தனிப்பட்ட நபர்கள் வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்து வருகிறார்கள். அம்மாதிரி பல நகரங்களில், பல தொழில்கள் இருக்கின்றன. 4, 5 பேர்கள் சேர்ந்தும் செய்கிறார்கள். தனித்தனியாகவும் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஊக்கமும், உதவியும் அளித்தால், அந்தத் தொழில்கள் நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடைவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அந்தந்தப் பகுதிகளில் அவரிஸ்டெண்டு டைரக்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரிஸ் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட நகரங்களுக்குள் சென்று இது போன்ற வேலைப்பாடு உள்ள கைநுட்பம் உடைய தொழிலாளர்களைச் சந்தித்து, அவர்களையும் பட்டியலை தயாரித்து, அவர்களுக்கு எந்தெந்த வகையிலே உதவி அளிக்க முடியும், சப்லிடி கொடுக்க முடியுமா, அவர்களிடையே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்த முடியுமா என்றெல்லாம் பார்த்து உதவி செய்ய வேண்டும். தொழிலாளர்கள் அவர்களாக விவரங்கள் தெரிந்து கொண்டு அதிகாரிகளை அணுகுவது எளிதல்ல. ஆகவே, அதிகாரிகளே முன்வந்து இம்மாதிரி தொழிலாளர்களுக்கு உதவி அளித்தால், மேலும் மேலும் இந்த கைநுட்பத் தொழில்கள் வளர்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அதிகாரிகளே முன்வந்து இவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளையும், உதவிகளையும் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

00 அடுத்தபடியாக, “பவுண்டரி வொர்க்ஸ்” சம்பந்தமாக “கோக்” காரி பற்றாக்குறை இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு பார்ட்-டைம் எம்ப்ளாய்மென்டுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நெல் விலை குறைந்திருப்பதால், விவசாயிகளுக்கு பார்ட்-டைம் ஜாப் கொடுப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்யவேண்டும். அதற்காக கிராமங்களில் மேலும் குடிசைத் தொழில்களை ஆரம்பித்து, அந்தத் தொழில்களில் அவர்களை ஈடுபடுத்த வேண்டும்.

[திரு. வை. சங்கரன்]

[21st March 1968]

சர்க்கரை மில்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கேன் விலை குறைந்து விட்டது. வெல்லம் தயாரிப்பதில் அதிக விலை கிடைக்கிறது. அதனால் கரும்பை ஆலைக்குப் கொண்டு வருவதில்லை. அதனால் ஒன்றிரண்டு சர்க்கரை மில்கள்கூட மூடப்பட்டு விட்டன. அவைகளையெல்லாம் திரும்பவும் ஆரம்பிப்பதற்கு வழி வகைகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

பொதுவாக, சர்க்கரை, சிமெண்டு இதுபோன்ற வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருள்களுக்கு நாட்டில் பற்றுக்குறை ஏற்பட்டால், அதனால் மக்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படும். இவைகளையெல்லாம் பூரணமாக நம் முடைய தேவைக்கேற்ற அளவுக்கு தயாரிப்பதற்கு, சீக்கிரம் தன்றிறைவு பெறுவதற்கு அதிக தொழிற்சாலைகளை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ர. சம்பங்கி : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, தொழில்துறை மான்யத்தின்மீது கொண்டுவந்திருக்கிற வெட்டுப்பிரே ரேபீனையை ஆதரித்து நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். ஆம்பூருக்கு அடுத்த விண்ணமங்கலம் என்ற ஒரு கிராமத்தில் ரோமம் பதனிடும் தொழிற்சாலை “வுல் ப்ரொலெவிலிங் செண்டர்” என்ற பெயர் வைத்து, இன்றைக்கு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே 1960-ம் ஆண்டில் கவர்னர் திரு. மேதி அவர்களால் துவக்கப்பட்ட தொழிற்சாலையைப்பற்றி நான் இங்கே குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். தொழில்துறை சென்னை மாநிலத்திலே மிகவும் வளர்ந்திருக்கிறது என்று எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாய் இருக்கிற காரணத்தினாலே, வளர்ந்திருக்கிறதோ இல்லையோ, வளர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்ல கடமைப்பட்டவர்கள். ஆகவே அவ்வாறு சொன்னார்கள். தொழில்துறை வளர்வேண்டுமென்ற கருத்தைக்கொண்டவர்கள்தான் நாங்களும். தொழில்துறையில் போடப்படுகிற மூலதனம் பாழாகிவிடக்கூடாது, நாட்டினுடைய பணத்தில் எதிர்க்கட்சியில் வீற்றிருக்கிற எங்களுக்கு அக்கரை இருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலே, விண்ணமங்கலத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற ரோமம் பதனிடும் தொழிற்சாலை எந்த அளவுக்கு செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விண்ணமங்கலத்திலிருந்து நான் குடியிருக்கிற ஆம்பூர் 5 மைல் என்ற காரணத்தினால், அதைப்பற்றி எனக்குத் தெரிந்ததை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே சுமார் ரூ. 16 லட்சம் மூலதனத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்த தொழிற்சாலை இன்று எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் 4, 5 உயர்தர அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு, மீதி இருக்கிறவர்களை 30, 50 பேர்களை தினக் கூலிகளாக வைத்துக்கொண்டு தொழிற்சாலை என்று சொல்லி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலையை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைத்தான் இங்கே சொல்லக்கூடும். ரோமம் பதனிடும் தொழிற்சாலை “வுல் ப்ரொலெவிலிங் செண்டர்” என்று சொல்லிக் கொண்டு ரூ. 16 லட்சம் மூலதனம் போட்டுவிட்டு, ரோமத்தை மெஷின் களில் கழுவி அதை லோகல் மார்க்கெட்டிலேயே விற்கிறார்கள், வாங்கின இடத்திலேயே விற்க முற்படுகிறார்கள். சர்க்கார் போட்டிருக்கிற மூலதனத்தை வைத்துக்கொண்டு உள்நாட்டில் வாங்குகிற அந்தப் பொருள்களையும் கழுவி, சத்தப்படுத்தி, மேல் நாடுகளுக்கு எங்கேயாவது அனுப்பு கிறார்களா என்று பார்த்தால், இல்லை. அந்தத் துறையிலே அனுப்பவம் வாய்ந்தவர்கள் எங்களுடைய வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் நிறைய போர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் தனியார் துறையிலே அந்தத் தொழிலை செய்துவருகிறார்கள். தனியார் துறையிலே செய்து வருபவர்கள் போட்டிருக்கிற மூலதனம் எவ்வளவு என்று கேட்டால், ரூ. 5,000 10,000 தான். அவ்வளவு போதும் அந்தத் தொழிலுக்கு மூலதனம். ஆனால், அதே தொழில் தான் இன்று சர்க்காரினால் ரூ. 16 லட்சம் மூலதனத்தில் அங்கே செய்யப்பட்டுவருகிறது. இந்தத் தொழில் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு துவக்கப்பட்டது என்றாலும், அதிலே முன்னேற்றம் எதுவும் இல்லை. இந்த நெருக்கடியான சூழ்நிலையில், அங்கேயுள்ள ரோமம் பதனிடும்

21st March 1963]

[திரு. ர. சம்பங்கி]

தொழிற்சாலைகளை ஒரு கம்பனித் தொழிற்சாலையாக ஆக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய எண்ணம். மத்திய அரசாங்கத்தினாலும், நமது மாநில அரசாங்கத்தினாலும், மைசூர் அரசாங்கத்தினாலும் ரூ. 16 லட்சம் செலவில் நிர்மாணித்த இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு ஏராளமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது ரோமத்தைப் பதனிடிகுறுங்கள். அதை நூலாக்கி, ஒரு கம்பனித் தொழிற்சாலையாக இதை ஆக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏறக்குறைய தென்னகத்திலே, கம்பனித் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்த வரையில், பின்னி மில் ஒன்று தான் இருக்கிறது. அது கூட இப்பொழுது கம்பனி உற்பத்தி செய்வதில்லை என்று அறிகிறேன். சுமார் 200 தரிகள் அமைத்தால், கிட்டத் தட்ட 2,000 பேர் வாழ்கின்ற அளவுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தேடித் தர முடியும். நாள் ஒன்றுக்கு 4,000 கம்பனிகளையும், 2,000 வீடு விரிப்புளையும் தயாரிக்க முடியும். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திரு. ஜீவரத்தனம் அவர்களும், புலவர் கோவிந்தன் அவர்களும் அந்த மாவட்டத்திலுள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைவிட, கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திரு. மகாலிங்கம் அவர்கள், சென்னைக்கு அடுத்திருக்கிற அண்டை மாவட்டங்களிலே தொழில்கள் பெருகவில்லை என்று சொன்னார். வட ஆற்காடு மாவட்டம் அவ்வ நிலையில் இருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்தை அரசாங்கம் கைதுக்கி விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தொழில்களுக்குத் தேவையான மூலப் பொருள்கள் வேண்டுமென்று முன்னுரையில் குறிப்பிட்டார்கள். நமது மாநிலத்திலேயே, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் தான் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. கம்பனித் தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான மூலப் பொருள் ஆட்டு ரோமம். இன்றைக்கு வடக்கில் இருக்கிற லாதியானு, பாணிபட், பாம்பே போன்ற இடங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய படுகிறது. வட மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது என்ற காரணத்தைக் கொண்டு, வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்குத் தேய்கிறது என்று நான் சொல்லுவதாக நினைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. சென்னை மாநிலத்தில் இருக்கிற அத்தனை ரெயிலே ஸ்டேஷன்களிலும் எந்த அளவுக்கு ரோமம் வெளி மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப் படுகிறது என்று கேட்டால் விவரங்கள் தெரியும். ஆகவே விண்ணம்மங்கலம் ரோமம் பதனிடும் தொழிற்சாலை, ஒரு கம்பனி உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலையாக ஆகி, அந்தப் பகுதிலே இருக்கிற மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலை என்ற பெயரால் ஆம்பூரில் ஒரு சர்க்கரை தொழிற்சாலை அமைந்திருக்கிறது. அந்த ஆலையின் கழிவுப் பொருளான மொலாஸஸை வேறு எங்கோ கொண்டு போய் பயன்படுத்துகிறார்கள். எங்களுடைய மாவட்டத்திலே பயன்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1½ லட்சம் டன் கரும்பு அறைக்கப் படுவதாக, கூட்டுறவு மானியம் பற்றிய அறிக்கையில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. தினசரி 200 டன்னுக்கு மேலான கரும்புச் சக்கை வெறும் எரிபொருளாக ஆக்கப்படுகிறது. இதை வைத்துக் கொண்டு, உப தொழிலாக ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த முடியும். திரு. ஜீவரத்தனம் குறிப்பிட்டபோல், காகிதத் தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய மூங்கில் போன்ற மற்ற மூலப் பொருள்கள் எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கின்றன. இன்றைய தினம் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் ஈரோடுக்கு அருகிலுள்ள தொழிற்சாலைக்கு எங்கள் மாவட்டத்திலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலேயே ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை அமைத்தால், ஏற்றுமதிச் செலவு குறையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த காகிதத் தொழிற்சாலையை என்னுடைய மாவட்டத்திலே அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. க. சே. கு. ஹானா ஷேரீப் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகளையும் ஆதரித்து, சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

[21st March 1963

இப்பொழுது பெரிய தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கு எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருகின்றன. எவ்வளவோ முன்கூட்டி ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். நல்ல கருத்துக்கள் வேண்டும், நல்ல ஒரு தீர்மானத்திற்கு வர வேண்டும். எந்தத் தொழில் ஆரம்பிக்கிறோமோ, அதில் உற்பத்தியாகும் பொருள்கள் மக்களிடம் விரைவாகப் போகுமா என்று யோசனை செய்ய வேண்டும். இந்த யோசனைகளை எல்லாம் செய்துதான் பெரிய தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டும். நல்ல யோசனைகளைக் கொடுப்பதற்கும், உதவுகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கும் அரசாங்கம் முன் வந்திருக்கிறது. அதற்காக அமைச்சர் அவர்களையும், அந்த இலாகாவைச் சேர்ந்த பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களையும் நான் பாராடுகிறேன். அப்படி அவர்கள் கொடுத்து வரும்பொழுது, சில குறைகளும் காணப்படுகின்றன. அவற்றையும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால், அதற்குப் பெரிய முதலீடு போட வேண்டும். வெளி நாடுகளிலிருந்து மெஷின்கள் வாங்குவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து அன்னியச் செலாவணி பெற வேண்டும். அதிலே கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. நம்முடைய மாகாணத்திற்குப் பல அயல் நாட்டு நிபுணர்கள் வந்து, நன்கு கவனித்து, ஒரு நல்ல செய்தியைக் கொடுத்து விட்டுப் போய் இருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலேயே நல்ல ஒரு தொழில் வளர்ச்சியைப் பெற்றிருக்கும் ஒரு மாகாணம் இருக்குமேயானால், அது சென்னை மாகாணம் தான் என்ற அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து அயல் நாட்டுச் செலாவணி பெறுவதற்கு நாம் ஏதாவது முயற்சி எடுக்க முடியுமா, அப்படி முயற்சி எடுத்தால், மத்திய அரசாங்கத்துக்கும் நமக்கும் ஏதாவது சங்கடங்கள் ஏற்படுமா என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அப்படியில்லா விட்டால் இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பொரேஷன், ஃபைனான்ஸ் கார்ப்பொரேஷன்களைப் போல, நாடும் வாங்க முடியுமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது தொழில் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்று சொன்னாலும் கூட, நாட்டிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறது. அது மிகவும் வருந்தத் தக்கது. ஒரு வருஷத்திலோ அல்லது பத்து வருஷங்களிலோ, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும் என்று சொல்ல முடியாது. இப்பொழுது உலகத்திலே பிரமிக்கத் தக்க அளவுக்குத் தொழில் வளர்ச்சி அடைந்துள்ள நாடு எது என்றால், அமெரிக்கா என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அங்கே கூட வேலை இல்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி நார்பது லட்சம் பேர்கள் வேலை இல்லாமல் இருப்பதாக ஐதிர்பதி கென்னடி அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார். பதினாறு ஆண்டு காலமாகவே இப்படி இருக்கிறது என்றும் சொல்லி இருக்கிறார். தொழில் துறையில் நல்ல முறையில் முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளிலே கூட வேலை இல்லாத தினை

21st March 1963] [திரு. க. சே. கு. ஹாஜா ஷெரிப்]

டாட்டம் இருக்கிறது என்றால் இங்கு இருப்பதற்குக் கேட்பானேன் தொழில் துறையில் முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளிலே இப்படி இருக்குமானால் நம்முடைய தேசத்தில் எப்படி இருக்கும்? இப்படிப்பட்ட நிலைமை இங்கு இல்லாமல் அதைச் சீக்கிரத்தில் “நிவர்த்தி” பண்ண வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் சில தொழில்களில் முதலீடு போட்டிருந்தும் கூட “ரா மெடிரியல்ஸ்” அவர்களுக்குக் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இப்படி மூலப் பொருள்கள் கிடைக்காததன் காரணமாக அந்தத் தொழில் மிகுந்த கஷ்டத்தை அடைந்திருக்கிறது. அவர்கள் போட்ட செலவைத்தான் அவர்கள் அடைந்து வருகிறார்கள். இதை அரசாங்கம் பார்த்து, அவர்களுக்கு மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கும்படியான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். எந்தவிதமான கஷ்டமும் இன்றி அதைக் கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்தத் தொழில் வளர்ச்சியின் காரணமாக, அதிலும் முக்கியமாக மதுரையில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய தொழில் வளர்ச்சியின் காரணமாக, சமார் ஏழாயிரம் ஏக்கர் நிலம் ரொட்வில்ஸ் பக்கத்தில் அரசாங்கம் வாங்கப் போவதாகவும் அதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்து கொண்டிருப்பதாகவும் தெரிய வருகிறது. அதற்கு இதயில் ஆந்திரா கிருஷ்ண தண்ணீரை இங்கு கொண்டு வரப் போவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அதைக் கேட்டு நான் ரொம்ப மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். தொழில்கள் வளர் வேண்டுமானால் அதற்குத் தண்ணீர் ரொம்பவும் அவசியம். தற்போது பத்து அல்லது பன்னிரண்டு வருட காலமாகத் தொழில் வளர்ச்சி அடைந்து வருவதால் அதற்கு வேண்டிய தண்ணீர் வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது வாங்கப் போகிற ஏழாயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கும்போது அதற்கு வேண்டிய தண்ணீர் வசதியையும் செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தொழில் உற்பத்திக்குத் தண்ணீர் வசதி அவசியமாக இருக்கிறது.

கனம் பொள்ளாச்சி அங்கத்தினர் மின்சாரப் பற்றாக்குறையைப் பற்றிச் சொன்னார். அதிகப்படியான தொழில்கள் ஆரம்பித்து வருவதால் மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பற்றாக்குறையை நீக்குவதற்கு இப்பொழுது நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டத்திலே மின்சார உற்பத்தி செய்யப் போவதாக இருக்கிறது. அங்கே இரண்டாவது திட்ட காலத்தில் அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்யப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அங்கேயிருந்து மின்சாரம் கிடைத்தாலும் கூட மகாபலிபுரத்தில் ஒரு அனாசக்தி நிலையத்தை ஏற்படுத்தி அங்கு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்யலாம் என்றும் தோன்றுகிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அங்கு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஸ்தாபனம் கூடிய சீக்கிரம் வருவதாக இல்லை. அதைக் கூடிய சீக்கிரம் கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் அரசாங்கம் முன்கூட்டியே செய்ய வேண்டும்.

பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை நடத்திக் கொண்டிருப்பவர்களுக்குச் சில கஷ்டங்கள் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மத்திய அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய “பைனான்ஸ் சூப்ர்டாக்ஸ்” காரணமாக ரிசர்வ் பாங்குகள் கடன் கொடுக்க முடியவில்லை. பல தொழில் அதிபர்களுக்கு, ரிசர்வ் பாங்குக்குச் சில சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் அவர்களால் கடன் உதவி செய்ய முடியவில்லை. அதனால் ரிசர்வ் பாங்கு மற்ற பாங்குகளுக்கும் பணம் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே தொழில் துறையில் இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மத்திய அரசாங்கம் கொண்டு வந்துள்ள சூப்ர்டாக்ஸேஷன் ஸ்ட்ரக்சரால் சில கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதைப்பற்றி நான் ஏற்கனவே பட்ஜெட் விவாதத்தின் போது சொல்லி இருக்கிறேன். அதைப்பற்றி திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறேன். வெளி

[திரு. க. சே. கு. ஹாஜா ஷெரிப்] [21st March 1963]

நாட்டிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய தொகையை பெற்றுக்கொண்டு அதை வைத்துக்கொண்டு இங்கே பல தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம். இதைப்பற்றி நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்க நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதி அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிச் செய்தால் இந்த ராஜ்யத்தில் தொழில் துறையில் நல்ல வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு இடம் ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன உதவி செய்தாலும் அந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்கிறவர்கள் அதில் 25 சதவிகிதமாவது பணம் போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு முதலீடு செய்வதாக இருந்தால் குறைந்தது இருபது அல்லது இருபத்து ஐந்து லட்சம் ரூபாயாவது தொழில் அதிபர்கள் போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட “இன்சென்டிவ்” அவர்களுக்கு வேண்டும். அந்த முறையில் இன்சென்டிவ் ஏற்பட்டால் நிறைய தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு இடம் ஏற்படும் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சேம்பர் ஆப் காமர்விலுள்ள சிறு தொழில் அதிபர்கள் தொழில் செய்ய முன் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்வதோடு, அவர்களுக்கு சில யோசனைகளையும் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் மீது அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு பல யோசனைகளைச் சொல்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு பல வழிகளில் வசதிகள் செய்து வருகிறார்கள். சில இடங்களில் எவ்வளவு வளர்ச்சியை எதிர்பார்க்கிறோமோ அந்த அளவில் வளர்ச்சி அடைவதாகத் தெரியவில்லை. வளர்ச்சி அடையவில்லை என்று சில இடங்களில் கூக்குரல் கிளப்புகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தப்பு அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லி வருகிறார்கள். இப்படித் தப்பு அபிப்பிராயத்தைப் பரப்புவதற்கு அரசாங்கம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்பதையும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக் கூடிய புத்தகத்தில் பல பெரிய தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதைப்பற்றி சொல்லி இருக்கிறார். என்னென்ன பெரிய தொழில்கள் இங்கே வரவேண்டும் என்ற கருத்தைச் சொன்னால் மக்களுக்கு நன்மையைச் செய்வவராவார் என்று சொல்லிக் கொண்டு, தொழில் துறையில் பிரம்மாண்டமான தொழில் வளர்ச்சியைக் கொண்டு வந்ததற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்களையும் அந்த இலாகாவைச் சார்ந்த அதிகாரிகளையும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் மனமார வாழ்த்தி என் உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

3-00
a.m.

* திரு. கோ. ராஜாராம் : மதிப்பிற்குரியத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் தொழில் துறை அமைச்சரால் கொண்டு வரப்பட்ட மானியக் கோரிக்கையை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். 1962-63-ம் ஆண்டில் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள தொழில் வளர்ச்சியைப்பற்றிய குறிப்புகள் தொழிலமைச்சர் ஏற்பமைக்கு எடுத்துக் காட்டு என்ற முறையில் கனம் அமைச்சருக்கு எனது பாராட்டுதல்கள். அடுத்தபடியாக தென் பகுதி மாநிலங்கள் தொழில் துறையில் பின் தங்கி இருக்கின்றன, புறக்கணிக்கப்படுகின்றன, தேய்கின்றன என்ற வாதத்திற்கும் தென் மாநிலங்கள் தொழில் துறையில் மேலும் வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் தென்னேறவேண்டும், தொழில் துறை வளர்ச்சிக் கான வாய்ப்புகள் வசதிகளை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று கருதுகிற எண்ணத்திற்கும் கொள்கிற ஆசைக்கும் நிறைய இடைவெளி உண்டு, வேறுபாடு உண்டு, மாறுபாடு உண்டு. இந்த கருத்தின் அடிப்படையில் தொழில்களை மேலும் பெருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தில் என்னுடைய மாவட்டத்தைப்பற்றி சில சொல்ல விரும்புகிறேன். தென்னாற்காடு மாவட்டம் ஒரு பிற்பட்ட மாவட்டம். மிக மிக பிற்பட்ட மாவட்டம். வளங்கள் பல குறைந்த மாவட்டம், நீர்வளம் குறைவு, நில வளம் குறைவு, பொருள் வளம் குறைவு, ஆனால் பண பலமோ, வளமோ இல்லாத எங்கள் மாவட்ட மக்களுக்கு நிறைய மன வளம் உண்டு. மனவளம் மட்டும்தான் மூலதனம் என்று கருதிய எங்களுக்கு

21st March 1963]

[திரு. கோ. ராஜாராம்]

கனி வளமும் அங்கே நிறைய உண்டு என்ற செய்தி அடிக்கடி மகிழ்வுட்கூறினான். கனி வளத்தில் முதன்மையானது நிலக்கரி. நெய்வேலி நிலக்கரித் திட்டம் முழுமை பெறுமானால் எங்கள் மாவட்டத்திற்கு மட்டும் அல்ல இந்த மாநிலத்திற்கு மட்டும் அல்ல நம்முடைய இந்திய நாட்டிற்கே தொழில் துறையில் பெருமை தருவதாக அமையும் என்பதை அனைவரும் உணருகிறார்கள். நெய்வேலி திட்டத்தால் உருவாக்கப்படுகிற மின்சாரத்தில் பங்கு கேட்டு ஒரு குரல் இப்போதே கேரள சட்ட மன்றத்தில் ஒலித்ததை நாம் கேட்டோம்; படித்தோம். பெருமை மிகுந்த நெய்வேலி நிலக்கரித் திட்டம் எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி பெருமை கொண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறோம், இன்பங்கொள்கிறோம். ஆனால் தொழிற்சாலை அங்கு அமைந்ததே என்ற காரணத்தால் மகிழ்ச்சியுறுவதோடு கூட அமைந்த காரணத்தால் மாவட்ட மக்கள் அதனால் நல்ல பலனை அடைகிறார்கள், பயனைப் பெறுகிறார்கள் என்ற திருப்தியும் தேவை என எதிர்பார்ப்பதும் எண்ணுவதும் நியாயமாகும். இதைக் குறிப்பிடும் போது சில குறைபாடுகள் முன்னுணர்ப்பாகவும் சலசலப்பாகவும் காதில் விழுந்தது. சில நாட்களுக்கு முன்னால் கூட ஆங்கில வாரப் பத்திரிகை யொன்றில் “Dig up lignite—Dig the communalism” என்ற தலைப்பிட்டு, பல கருத்துக்கள் வழங்கப்பட்டிருந்தன. அந்தக் கட்டுரையில் “நெய்வேலி தொழில் திட்டத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட சிலர் மட்டும் பயன் அடைகிறார்கள்” என்று கூறப்படுகிறது. அந்தக் கருத்தை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளவோ சரியென்று சொல்லவோ நான் தயாராக இல்லை. ஆனால், நெய்வேலி தொழில் திட்டத்தினால் மாவட்ட மக்களும் சகல மக்களும் பயன்பெறும் வகையில் அது ஒரு காமதேனுவாகவும், கற்பகத் தருவாகவும் ஆவதற்கு, நம்முடைய பண்புடைய அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசனையைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இரும்பைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது இங்கு இல்லை என்றாலும், செய்தியைத் தெரிந்து கொள்ளுவார்கள் என்று கருதுகின்றேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் நிலக்கரியோடு இரும்பும் கிடைக்கிறது என்று நான் முன்பே ஒரு முறை குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். செஞ்சித்தாலாகாவில் தாழங்குணம் கிராமத்தில் இரும்பு மூன்று லட்சம் டன் அளவுக்குக் கிடைப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. அதற்கான விவரங்கள் இரும்பு வளக் கனி அமைச்சர் அவர்கள் தனிப்பட்ட அக்கறை காட்ட வேண்டும். ஏனென்றால் ஏதோ டில்லி பாதுஷாவின் குதிரையை அடக்கிய ஆர்க்காடு நவாபின் கேனையைக் கலக்கிய தேசிக் கு ராஜன் சரித்திரத்தையும் சந்தப் பாட்டுக்களையும் படித்தவர்கள் மட்டும்தான் செஞ்சியை அறிவார்கள். சரித்திரப் பிரசித்திபெற்ற கோட்டை கொத்தளங்களைப் பார்ப்பதற்கு மட்டும்தான் செஞ்சிக்கு வருவார்கள் என்ற நிலை மாறி, நெய்வேலி என்றால் நிலக்கரியும், ஆக்ரா என்றால் தாஜ் மகாலும், சென்னை மாநிலம் என்றால் முதலமைச்சர் காமராஜும் நினைவுக்கு வருவது போல், செஞ்சி என்றால் தாழங்குணமும் என்றால் இரும்பும், இரும்புத் தொழிற்சாலையும் நினைவுக்கு வருகின்ற ஒரு சூழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டும். அந்த நிலை பிறந்தால் இரும்பு உருக்காலை சேலத்திலா? நெய்வேலியிலா? என்ற பிரச்சினைக்குக் கூடத் தீர்வு காண முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். மக்கள் சபையில் அமைச்சர் மாளவியா அவர்கள் அண்மையில் தெரிவித்த கருத்துக்கள் குறிப்பாக எங்கள் மாவட்டத்திற்கும் மாநிலத்திற்கும் தரப்பட்ட நற்செய்தியாகும். எட்டு லட்சம் டன் எடையுள்ள உலோகப் படிவங்கள் செம்பு, ஈயம் துத்தநாகம் எங்கள் மாவட்டத்தில் கிடைப்பதாக அந்தச் செய்தி கூறுகிறது. அந்த செய்தி முழு உருவம் பெறுமானால் மேலும் நல்ல பல தொழிற்சாலைகளை எங்கள் மாவட்டத்தில் பெற முடியும். இதனால் மாநிலத்திற்கு நல்ல பலன் விளையும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். அதனால் நம் மாநிலத்திற்கும் நல்ல பயன் விளையக் கூடிய நிலைமை இருப்பதனால் இந்தத் துறையில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கோ. ராஜாராம்]

[21st March 1963]

அடுத்து இண்டஸ்ட்ரியல் ட்ரெயினிங் இன்ஸ்டிடியூட் செஞ்சி தாலுகாவில் அமைப்பதற்கு நான் பலமுறை வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறேன். இப்பொழுதும் கூட மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் மேலும் மூன்று இண்டஸ்ட்ரியல் ட்ரெயினிங் இன்ஸ்டிடியூட் ஆரம்பிக்கப்படும் என்றும் அதில் ஒன்று புதுக்கோட்டையிலும் மற்றொன்று தூத்துக்குடியிலும் ஆரம்பிக்கப்படும் என்றும், மூன்றாவதைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது “the location of the third one is under consideration” என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “under consideration” என்பதற்கு பதிலாக திட்டமாக இன்றைக்கே “the third one will be located in Gingee” என்று குறிப்பிட்டு விட்டால் எங்கள் குறையும் தீர்ந்துவிடும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட ரீதியில் எங்கெங்கே என்ன என்ன தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற விஸ்டில் கடலூர் கண்ணுக்குத் தெரிகிறது. விருத்தாசலம் வருகிறது. மிகவும் மகிழ்ச்சி. ஆனால் இந்த மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் எங்கள் பகுதி, வட பகுதி தாழ்ந்து இருக்கிறது என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். வடபகுதி வாழ்வதற்குத் தக்க திட்டங்கள் இந்த மாவட்டத்தில் உருவாகவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடைசியாக கோவாப்போடிய ஸ்பின்னிங் மில் எங்கள் பகுதியில் ஏற்படுத்தியதற்கு இந்த அரசைப் பாராட்டி குறிப்பாக முதல் மந்திரி அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தொழில் துறை மானியத்தின் மீது கடந்த ஆண்டு பேசும்போது இந்த மானிய விவாதத்தை இரண்டு நாளின்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும், அப்போது நான் சொல்ல வேண்டிய பிரச்சனைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்வதற்கு நேரமும், வாய்ப்பும் இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டபோது மதிப்பிற்குரிய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டுநாள் இதற்கு ஒதுக்க அடுத்த ஆண்டு முதல் ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். அதுபோல இவ்வாண்டு இந்தத் தொழில்துறை மானியத்திற்கு இரண்டு நாள் ஒதுக்கியிருந்தால் நான் மிகவும் மகிழ்ந்திருப்பேன். அவர்களுக்கும் மிகவும் நன்றி செலுத்தி இருப்பேன். இருந்தாலும் அடுத்த ஆண்டு முதலாவது தொழில் துறை மானியத்திற்கு 2 நாள் ஒதுக்கி வைப்பதற்கு அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, பெரும்பாலான கருத்துக்களைச் சொல்லக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் கூடச் சுருக்கமாகத் தெரிவித்துக்கொள்வது போல நானும் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன் என்பதை உங்கள் மூலமாக சமர்ப்பித்துக்கொள்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டே நான் தொழில் அமைச்சர் மீது ஒரு குற்றச் சாட்டைச் சாட்டினேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பள்ளிக் செக்டர் தொழில்களுக்காக மாநிலங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்த 32 கோடி ரூபாயில் இந்த மாநிலம் பெறவேண்டிய பங்கில் ஒரு காசுகூடப் பெறவில்லை என்று சொன்னேன். அதேபோன்று இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் ப்ளாவேட் செக்டர் பலவகைகளிலும் வளர்ச்சி அடைவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் அதிகமாக மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பது கண்ணுக்குத் தெரிகிறதே தவிர பொதுத்துறையில் குறிப்பிட்ட பெரிய தொழில்கள் எதுவும் ஆரம்பிக்கப்படுவதற்கான வழிவகைகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இதைப்பற்றி யெல்லாம் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்போது வீணை கோபமும், தாபமும் சொல்கின்ற கருத்தை உணராமல் சமாதானம் சொல்கின்ற தன்மையும், உண்மையில் தொழில் துறையில் இந்நாடு வளம் பெறுவதற்குச் சரியானதல்ல என்று சொல்வேன்.

காரணம் நான் சொல்வேன். இன்றைய தினம் இந்த அரசாங்கம் பின்பற்றுகிற தொழில் கொள்கை முதலாளிகளுக்கு ஒரு அரசாங்க இருக்கிறதே தவிர, குறிப்பிட்ட ஏழெட்டு குடும்பங்களிடையே தனியார் தொழில்

21st March 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அமைவதற்கும், லாபம் பகிர்ந்து கொள்வதற்கும் வழிகோலுவதாக இருக்கிறதே தவிர மாநிலத்தின் பொது வருமானம் பெருகுவதற்கோ, செல்வ வளம் சீராக நாட்டு மக்களிடையே தேங்குவதற்கோ வழிவகுப்பதாக இல்லை யென்று சொல்வேன். கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பத்துப் பதினைந்து குடும்பங்கள், செட்டிநாட்டைச் சேர்ந்த நான்கைந்து குடும்பங் கள், விருதுநகர், தூத்துக்குடியைச் சேர்ந்த இரண்டு மூன்று குடும்பங்கள், தஞ்சை ஜில்லாவில் இருந்து வாழ்வு பெறுவதற்காக வந்து சென்னையில் குடியேறி தொழில் துவங்கியிருக்கிற இரண்டு குடும்பங்கள் ஆகியவற்றின் மானியமாகவே தான் இந்தத் தொழில்துறை இருக்கிறதே தவிர ஏழை எளியவர்களுடைய துன்பத்தைத் துடைக்கவோ, பொருளாதாரத்தைப் பெருக்கவோ வழிவகுப்பதாக இல்லை என்று நான் சொல்வேன். நண்பர் திரு. மகாலிங்கம் அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் உத்தரப்பிரதேசத்தைவிட நம் மாநிலம் வளர்ந்துவிட்டதாகத் தோன்றலாம். ஆனால் நான் எனனு டைய கருத்தைாகச் சொன்னால் கூட ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்குவார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தானோ, அப்படித்தான் சொல்வார்கள் என்று நினைக்க லாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் இப்படித்தான் ஏதாவது சொல்வார்கள் என்று சொல்லக்கூடும். ஆனால் நாக்புரி பல்லைக் கழகத் தில் கடந்த பட்டமளிப்பு விழாவில் பேசும்போது திரு. காட்கில் அவர்கள் நாம் தொழிற்துறைக் கொள்கையைப் பற்றி எடுத்துக் கூறியுள்ள கருத்தை நான் இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குத் தங்கள் மூலமாகக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

கடந்த ஜனவரி 20-ம் தேதி அவர்கள் சொல்லுகிற நேரத்தில் "The notable feature of the existing industrial policy is its declared reliance on capital formation in the private sector." என்று சொல்லிவிட்டு, மேலும் இதைப்பற்றி பேசுகையில் "The dominance of this resurgent group of large capitalists is the most important and significant change in India since Independence" என்று சொல்லி ஒரு முக்கியமான ஆபத்தைச் சுட்டி காட்டி யிருக்கிறார்கள்.

"As the recent Pay Commission pointed out, the relative position of Government and business in this regard has changed within the short span of eight years between 1948 and 1956. The direction of effort of those who want to get into the top salariat has consequently been changed. Their goal is no longer to get into the highest official ranks but into the highest ranks of managers and technicians employed by large Indian and foreign businesses in India. This applies, among others, to sons and relatives of the highest officials as well as of prominent politicians. The pattern of behaviour of officials on retirement has changed simultaneously. Formerly, these usually sought no employment and almost never employment with Indian business. To-day the most highly placed officials very readily find highly rewarding positions within business."

அவர் குறிப்பிட்டுள்ளதுபோலத்தான் நம் தொழிற்துறை அமைந்திருக் கிறது. இதனால் நம்முடைய ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் சின்னாபின்னப்படுகிற நிலைமையில் தான் இது அமைந்துள்ளது என்று வற்புறுத்துகிறேன்.

அடுத்து இந்த அறிக்கையில் கண்டுள்ள சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முதலாவதாக சிமிண்டு தொழிலைப் பொறுத்த வரையில் எடுத்துக்கொண்டால் இங்கே கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையிலே சங்கரிதூக்கம் கஞர் சிமன்ட் ஆலை ஆரம்பிப்பதாக உள்ளது. இவை இந்தியா சிமன்ட்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [21st March 1963]

கம்பெனியார் ஆரம்பிப்பார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. ஏற்கனவே 1½ கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் நடைபெறும் டால்மியா சிமென்ட் ஆண்டொன்றுக்கு 42 லட்சம் ரூபாயும், தாழையூத்து சிமென்ட்டில் 27 லட்சமும் நிகர லாபம் அடைந்துள்ளனர். இவர்களுக்கேதான் மேலும் வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறதேத் தவிர இந்தத் தொழிலை ஏன் பொதுத் துறையில் ஏற்று நடத்தக் கூடாது?

அதே போல் சர்க்கரைத் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால் ஒன்பது பாக்டரிகள் இருக்கின்றன. சேலத்தில் கூட்டுறவு முறையில் சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பமாகப் போகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். கள்ளக்குறிச்சியிலும், மதுரையிலும் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளை அமைக்க மனை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விட்டதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒரு மாதத்திற்கு முன்னாலே கொத்தாரி ஷுகர் கெமிகல்ஸ் லிமிட்டெடால் ஒரு சர்க்கரை ஆலை திருச்சிராப்பள்ளியிலே உள்ள காட்டுரிலே ஆரம்பமாகப் போகிறது. கூட்டுறவு முறையிலே சர்க்கரை ஆலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் கடனுக்கு மனு போடப் பட்டிருக்கும்போது அமைச்சர்கள் இன்று மாலையிலே ரயில் ஏறிச் சென்று தனியார் துறையிலே ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கக் கூடிய ஆலைக்கு ஆசீர்வாதம் செய்து விட்டு வர இருக்கிறார்கள். இப்படி தனியார் துறை விரிந்துகொண்டே போகிறது. ஏன் இவற்றையெல்லாம் பொதுத் துறையிலே, கூட்டுறவுமுறையிலே ஆரம்பிக்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. கோயம்புத்தூரில் பவானி பக்கத்தில் தனியார் துறை சர்க்கரை ஆலை ஒன்று ஏற்பட இருக்கிறது. அதை கூட்டுறவுத் துறையிலே துவக்கக் கூடாது? பர்டிலேசர் உற்பத்தித் தொழிற்சாலை என்னூரிலே ஒரு தனியார் துறையிடமும், கடலூரிலே ஒரு தனியார் துறையிடமும் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோயம்புத்தூரிலே பயனீர் பர்டிலேசர் பாக்டரி என்ற தனியார் துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாரி கம்பெனி வேறு இன்னொரு இரசாயன உர உற்பத்திச் சாலை துவக்க இருக்கிறது. எங்கள் கழகத்தின் சார்பில் எங்கள் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சிந்திரி தொழிற்சாலையைப் போன்று தென்னகத்திலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்ன நேரத்திலே இவர்கள் கோபித்தார்கள். கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்வேன்—ஏன் இந்த இரசாயன உர தொழிற்சாலைகளையெல்லாம் பொதுத் துறையிலே ஆரம்பிக்கக் கூடாது? ரசாயன உரங்களிலே கலப்படம் இருக்கிறது என்றெல்லாம் குற்றச்சாட்டுகள் வருகின்றன. தனியார் துறையிலே லாப நோக்கத்தோடு எதையும் செய்யக்கூடும். காரணங்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, போகிற போக்கு தனியார் துறையை நோக்கித்தான் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இயந்திர செங்கற் தொழிற்சாலை பொதுத் துறையில் 2 ஆரம்பிப்பதாக குறிப்பு உள்ளது. தனியார் துறைக்கும் 2 லைசென்ஸ்கள் வழங்கப் பட்டுள்ளன. பொதுத் துறை தூங்கிக்கொண்டிருக்கும். தனியார் துறை செங்கற் தொழிற்சாலை துவக்க விழாக்களில் அமைச்சர்கள் வாழ்த்து வழங்குவார்கள். நூற்பு ஆலைகளின் நிலையும் அதே நிலைதான். நூற்பு ஆலையைப் பற்றி ஒரு கேள்வி கேட்கிறபோது, “தொழிலைப் பற்றித் தெரியவில்லை, தொழிலை நடத்தி இருந்தால் தெரியும்” என்று பதில் சொல்லுகிறார்கள். நான் பெரிய தொழில் அதிபர் அல்ல. அதனால் தொழிலைப் பற்றி கேட்கக் கூடாதா? தனியார் நூற்பு ஆலைகளுக்கு கதிர்களுக்காலை சென்ஸ் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னேன். பாராளுமன்றத்தில் 1962-63 மே மாதம் 16-ம் தேதி அன்று ஒரு கேள்விக்கு மத்திய அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த பதிலைப் பார்த்தால், பல மாகாணங்களுக்கு தனியார் துறை மில்களுக்கு கதிர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உத்திரப் பிரதேசத்துக்கு 1,42,000 கதிர்கள், பஞ்சாபுக்கு 1,98,000 கதிர்கள், குஜராத்துக்கு 1,82,000 கதிர்கள் என்று இப்படி வரிசையாகப் பல மாகாணங்களுக்கு தனியார் துறையினருக்கு கதிர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய சென்னை மாகாணத்திலிருந்து 324 விண்ணப்பங்கள் போயிருந்தும் ஒருவருக்குக் கூட கதிர்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. நான் தனியார் துறைக்காக வாதாடவில்லை. இதிலேகூட ஏன் வடக்கு தெற்கு

21st March 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

வஞ்சகம். வடக்கே இருக்கின்ற ஆலைகளுக்குப் பெருந்த அளவில் கதிர்களைக் கொடுத்திருக்கும்போது ஏன் இந்த மாகாணத்திற்கு மட்டும் கதிர்கள் ஒதுக்கப்படவில்லை.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நீங்கள் சொல்வது தவறு.

Sri K. A. Mathialagan : Statement showing statewise position about allocation of spindles vide answer to unstarred question No. 1358, dated 16th May 1962.

மத்திய அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பாராளுமன்றத்தில் பதில் அளிக்கும்போது கொடுத்த புள்ளிவிவரங்களை அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுக்கிறேன். இதிலே கூட இந்த மாநிலம் வஞ்சிக்கப்படுகிறது. தொழில் பேட்டைகளின் நோக்கமே பின்தங்கிய பகுதிகளின் தொழில் வளர்ச்சிக்கும் தொழிலை பரவலாக்குவதற்கும் தான் என்று கூறப்படுகிறது. கிண்டியிலும், விருதுநகரிலும் இருந்து விட்டால் போதுமா? பின்தங்கிய ராமநாதபுரம் போன்ற பகுதிகளுக்கு அமைச்சர் என்ன சமாதானம் சொல்லுகிறார்?

அமைச்சர் அவர்களுடைய குறிப்பிலே இண்டஸ்ட்ரியல் யூனிட்களின் லாப நஷ்டக் கணக்கைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். லாப நஷ்டக் கணக்கை மூன்றாவது வருஷத்தில்தான் பார்க்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். மூன்றாவது வருஷக் கணக்கைப் பார்த்தால் 12 யூனிட்களிலே நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிராமிக் செண்டர் விருத்தாசலத்திலே 30,000 ரூபாய் நஷ்டம், ஜேனரல் பர்ப்பஸ் எஞ்ஜினியர்ஸ் ஓர்க்ஷாப்பிலே 12,000 ரூபாய் நஷ்டம், பிரஷர் டை கால்டிங் யூனிட் கிண்டியிலே 1,21,000 ரூபாய் நஷ்டம், கவர்ன்மென்ட் லாக் யூனிட், திண்டிக்குவிலே 9,000 ரூபாய் நஷ்டம், ஹாண்ட்லூம் பார்ப்பஸ் யூனிட் சேலத்திலே 30,000 ரூபாய் நஷ்டம், போல்ட்ஸ் அண்டு நட்ஸ் யூனிட், ஈரோட்டிலே 1,000 ரூபாய் நஷ்டம், பிராஸ்வேர் யூனிட், கும்பகோணத்திலே 1,000 ரூபாய் நஷ்டம். இந்த நஷ்டக் கணக்குகள் எல்லாம் மூன்று வருஷங்கள் கழிந்த பிறகு ஏற்பட்டவை. நான் ஒன்றே ஒன்றைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். Five officers of the Industries Department are now undergoing training abroad in specialised fields என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அதிகாரிகளில் ஐந்து பேர் வெளி நாடுகளிலே பயிற்சி பெற்று வருகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த அதிகாரிகள் என்னென்ன துறையிலே பயிற்சி பெறுகிறார்கள், எந்தெந்த நாடுகளில் பயிற்சி பெறுகின்றனர், அவர்களுடைய பெயர்கள் என்னென்ன என்பதை இந்த மன்றத்திலே அறிவிக்க அமைச்சர் அவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கையை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கின்றேன். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் மதியழகன் அவர்கள் சாதாரண பல்லவியை ஆரம்பித்து, அனுபல்லவியில் நின்று சரணத்திற்கு வந்து முடித்திருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்றே குற்றம் சாட்டுவார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு தென்னகத்தில் பல தொழில்கள் வந்திருக்கின்றன என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். குறிப்பாக தென்னகத்தில் ஆரம்பிக்கப்படுகிற தொழில்கள் எல்லாம் எட்டு முதலாளிகளின் கையில் தானே இருக்கின்றன, பத்து முதலாளிகளின் கையில்தானே இருக்கின்றன என்று அவர் சொன்னாலும் இந்த அளவுக்காவது இங்கே ஆரம்பிக்கப்படுவதை அவர் ஒப்புக்கொள்வது சுண்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இவ்வாண்டும் வடக்கே வாழ்கிறது, தெற்கே தேய்கிறது என்று பல்லவியிலேயே நிற்காமல் இந்த அளவு அனுபல்லவிக்கு வந்ததற்கு நன்றி.

12-00
noon.

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [21st March 1963]

தொழில் துறையில் தமிழ்நாடு நல்ல வளர்ச்சி கண்டு வருகிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தாலே தெரியும். நம் மாநிலத்தில் 4 கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் 80 சத விதிகம் பேர்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். மீதி 20 சத விதிகம் மக்கள்தான் தொழில் துறையில் ஈடுபட வாய்ப்பு இருந்தது. இப்போது அதிகமான பேர்கள் தொழில் துறையில் ஈடுபட வாய்ப்பு பெருகியிருக்கிறது. வேலையில்லாத தின டாட்டம் குறைந்து வருகிறது. மூன்றாவது திட்டம் முடிந்துவிடுமானால் 5 பேர் களுக்கு ஒரு தொழிற்சாலை என்ற வேகத்தில் தொழில்துறை வளர்ந்து விடும் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்க முடியாது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஒரு வருஷத்தில் 365 தொழிற்சாலை என்று வளர்ந்திருக்கிறது என்றால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் துவங்கிய முதல் வருஷத்திலேயே 2 மடங்காகப் பெருகியிருக்கிறது குறிப்பாக 687 தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்றால் இதுபற்றி யாரும் சந்தேகப்படவேண்டியதே இல்லை. நான்காவது திட்டம் வந்து பூர்த்தியாகி விடுமானால் வேலையில்லாமல் இந்த நாட்டில் ஒருவர் கூட இருக்க முடியாது, ஆள் கிடைக்கவில்லை என்ற குறைதான் இருக்கலாம். வறுமை என்பதே இல்லாமல் போய்விடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எல்லாத் தொழில்களையும் சர்க்காரே ஏன் ஏற்று நடத்தக் கூடாது, தனியார் துறைக்கு ஏன் விடவேண்டும் என்று சிலர் குறிப்பிடுகிறார்கள். சென்ற ஒரு வருடத்தில் தனியார் துறையில் உள்ள பண வசதியையும், சர்க்கார் உதவியையும் வைத்துக்கொண்டு 687 தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன என்றால் தனியார் பண வசதியின்றி சர்க்கார் தம்மிடம் உள்ள பணத்தைக்கொண்டு மட்டும் தொழில்கள் ஏற்படுத்த முன்வந்திருந்தால் 60 தொழில்களுக்கு மேல் ஏற்பட்டிருக்க முடியாது என்பதை நாம் அங்கத்தினர்கள் உணர வேண்டும். இன்றையதினம் தனியார் மூலதனம் தொழில் துறைக்கு வரவழைக்கப்படுகிறது. இந்நாட்டில் பல தொழில்கள் வளர்வதற்கும், பல பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுவதற்கும் ஈடுபடுத்தப்படுகிறது. அதே சமயம் நம்முடைய தேசிய வருமானம் அதிகரிக்கவும் வழி செய்யப்படுகிறது. ஏழெட்டு முதலாளிகள் லாபம் அடைந்து போகிறார்களே என்றால் அந்த ஏழெட்டு முதலாளிகளும் தம் இஷ்டப்படி கொள்ளை அடிக்க அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. லாபத்தில் ஒரு பங்கு தொழிலாளர்களுக்கே போனதாக வழங்கவும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோன்று வருமானத்திற்கு ஏற்றவகையில் சர்க்காருக்கும் அவர்கள் வரி கட்ட வேண்டியிருக்கிறது.

ஆகவே இன்றைக்கு நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டிய ஒரே ஒரு பிரச்சனை, நம் நாட்டில் தொழில்கள் வளரவேண்டும் என்பதுதான். ஆகவே யார் என்ன சொன்னாலும் இன்றையதினம் நம்முடைய அரசாங்கம் செம்மையாக வகுத்துக்கொண்டு, முன்புறமிருக்கிற தொழில் கொள்கை நல்ல முறையில் உறுதியாகப் பின்பற்றப்படவேண்டுமென்று நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, இன்னொரு யோசனையையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழில், தொழில் பயிற்சி, வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனம்—இன்டஸ்ட்ரி—இன்டஸ்ட்ரியல் டிரெயினிங்—எம்ப்ளாய்மெண்டு எக்ஸ்சேன்ஜ்—ஆகிய இந்த மூன்றையும் ஒன்றாக இணைத்து—ஒரே இலாகா இந்த மூன்று பிரிவு வேலைகளையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுபற்றி ஏற்கனவே நான் அமைச்சரிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். அப்போதுதான் இந்த வேலைகள் செம்மையாக நடைபெறக்கூடும். தயவு செய்து அதைப் பரிசீலனை செய்தால் நலம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த மாநிலத்தில் இப்போது பலருக்கு தொழில் கல்வி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 3,750 பேர்களுக்கு தொழில் கல்வி கொடுக்கும் நிலை ஏற்படும் என்கிற

21st March 1963] [திரு. ஜே. மாதாகவுடர்]

குறிப்பை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதற்காக மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். நீலகிரி மாவட்டத்தில் ஒரு பாலிடெக்னிக் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மிக அதிகமான உயரத்தில் இருப்பதால் அங்கே தொழில்களை ஏற்படுத்த முடியாது என்றாலும் பாக்கிண்ட் போன்றது இல்லாவிட்டாலும் ஏதாவது வேறு தொழிற்சாலை அமைய முடியுமா என்பதை நன்கு பரிசீலித்து தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது தொழில்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் பல்வேறு என்ஜியரிங் தொழில்கள் ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு காரணத்தினால் அங்கே அடிக்கடி நிலக்கரி பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு உணர்வார்கள். அதற்குக் காரணம் நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய நிலக்கரியானது வட நாட்டில் இருந்து வருகிறது. போக்குவரத்துக் குறைவு இருப்பதனால் அவ்வப்போது மூன்று நான்கு மாதத்திற்கு திடீரென்று நிலக்கரி கிடைக்காமல் வேலை தடைப்படுகிறது. ஆகையால் இனி அப்படிப்பட்ட தடை ஏற்படாதபடி போக்குவரத்து வசதிகளை அதிகப்படுத்தி நிலக்கரியை தட்டு இல்லாமல் கொடுப்பதற்கு தக்க வழிவகைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் மிக்க பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நமது மதிப்பிற்குரிய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறபோது இன்னும் 75 ஆயிரம் கதிர்கள் நூற்பு ஆலைகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். என்னுடைய தொகுதி கோவை மாவட்டத்திலேயே ஒரு நூற்பு ஆலை கூட இல்லாத பகுதி. அந்தப் பகுதியில் புதியதாக நூற்பு ஆலை ஒன்றையாவது ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஏதாவது ஒரு தொழிற்சாலை அந்தப் பகுதியில் ஆரம்பிக்கப் படவேண்டும் என்று இந்த இடத்தில் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தொழில் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு ஒருசில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பித்தளை தகடு, கம்பிகள், குழாய்கள் போன்றவை பத்து டன் வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டால் அவர்களுக்கு ½ டன் கொடுக்கப்படுகிறது. இவற்றை வைத்துக்கொண்டு தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதே கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த கோட்டாவை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சி அடைய முடியும். இன்னும் கடன் கொடுத்த தொகைக்கு வட்டியை அதிகப்படுத்த இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படிச் செய்வதால் சிறு தொழில்கள் நசித்துவிடக்கூடும். ஆகவே 2, 2½ சத விதத்திற்கு மேல் வட்டியை அதிகப்படுத்தக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் இன்றைக்கு இந்த மாநிலத்தில் தொழில் ஆரம்பிக்க வேலசென்சு பெற்றவர்கள் கடந்த ஐந்தாறு ஆண்டுகளாகவே தொழிலை ஆரம்பிக்காமல் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இத்தனை காலத்திற்குள்ளு தொழில் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்ற ஒரு வரையறை வேலசென்சு கொடுக்கிறபோதே விதிக்கவேண்டும், அவ்வாறு அவர்கள் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளு தொழிலை ஆரம்பிக்கும்படியாகவும் வற்புறுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பஸ், லாரி, கார் போக்குவரத்துகள் அதிகப்பட்டிருக்கின்றன, வாகனங்களின் எண்ணிக்கை அதிகப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள். இன்னும் பெருங்காலத்தில் வாகனங்களின் எண்ணிக்கை அதிகப்படுவதற்கும் வாய்ப்பு இருப்பதனால் நம் நாட்டிலேயே அந்த வாகனங்களின் ஸ்பார் பார்ட்லை உற்பத்தி செய்வதற்கான தொழிற்சாலை ஒன்றையும் ஏற்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திருமதி சி. குழைந்தயம்மாள்] [21st March 1963]

கனம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் பேசும்போது இந்த நாட்டில் தொழில்கள் ஒரு ஏழெட்டு பணக்காரர்களின் கையிலேயே இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதுவும் குறிப்பாக கோவை முதலாளிகளிடம் அதிகம் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். கோயம்புத்தூரைச் சேர்ந்தவர்கள் உழைப்பாளிகள், ஊக்கம் உடையவர்கள். ஒளவையார் குறிப்பிடும்போது

நாடாக்கொண்டு ! காடாக்கொண்டு !
அவல கொண்டு ! மிசையா கொண்டு !
எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்
அவ்வழி நல்லவாழிய நிலவே !

என்று அந்த அந்த நாட்டிலே உள்ள மக்களின் முயற்சியைப் பொறுத்தே அந்த நாடு வளம் பெறுகிறது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அப்படி இன்றையதினம் கோயம்புத்தூரில் உள்ளவர்கள் முயற்சி உடையவர்களாக தம்மிடம் உள்ள பணத்தை எல்லாம் தொழில் துறையில் ஈடுபடுத்தி பாடுபடுகிறார்கள், நாட்டிலே பல தொழில்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக லாபகரமாக இருக்கக்கூடிய தொழில்களை எல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டுவிட வேண்டுமென்று சொன்னால் அப்போது இது மக்கள் ஆட்சியாக இருக்காது, உள்நாயக ஆட்சியாக இருக்காது.

ஆகவே அந்த ஒரு கொள்கை நமக்கு ஆகாது. எனது தொகுதியில் ஒரு பெரிய இரும்புத் தொழிற்சாலையில்—டெக்ஸ்டைல் கம்பனியில்—6,000 ரூபாயில் கார் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இரண்டு கார்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு பரீட்சார்த்தமாக வெளியில் வந்திருக்கின்றன. அதை பரிசீலனை செய்து எந்தமாதிரி அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று ஆலோசனைகள் கூறினால் வருங்காலத்தில் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள்கூட கார் வசதி பெற முடியும். இன்று 12,000 ரூபாய்க்கு குறைந்து ஒரு கார் வாங்கினால் அதை ஓட்ட முடியாது. நாள்தோறும் ரிப்பேர் செய்யவேண்டியிருக்கும். ஆகவே இதைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு அதை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சதந்திரம் அடைந்த 15 ஆண்டு களில் நம் மாநிலம் பிற மாநிலத்தவர்கள் மெச்சத்தக்க முறையில் தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம் நம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களும், நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் இந்த இலாகாவைச் சார்ந்தவர்களும் தான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதற்காக அவர்களுக்கு என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கோவையைப் பொறுத்தவரையில் நான் சொல்ல வேண்டுமென்றால் கிடு கிடுவென்று வளர்ந்தது, ஆனால் இப்போது ஒரு மந்தமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்று அங்கு பல தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்படவேண்டுமென்று அங்குள்ளவர்கள் விண்ணப்பங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும், பராமுகமாக இருந்து விடக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழில் வளர்ந்தால்தான் செல்வம் வளர முடியும். செல்வம் இல்லாவிட்டால் நாட்டின் பொருளாதாரம் வளராது. கோவையில் பம்பு செட்ஸ் உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்றால் தஞ்சைக்கு கொடுக்காமலா இருக்கிறார்கள் ? நிறைய ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். ஆகவே எங்கு உற்பத்தியானாலும் மாநிலம் முழுவதும் அது செலவு செய்யப்படுகிறது என்று எடுத்துச் சொல்லி என் உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. மு. கருணாநிதி : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று தொழில்துறை மான்யத்தின்மீது எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் தந்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து என் கருத்துக்களை இங்கு கூற விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய ஆளுங்கட்சி அம்மையார் அவர்கள் கோவை மாவட்டத்தில் தொழில்துறை வளர்ச்சி அடைய ஆரம்பித்து தற்போது ஒரு மந்தமான நிலை அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் அவர்கள் அவர்களது மாவட்டத்தைப்பற்றிமட்டும் குறிப்பிட்டார்கள்,

21st March 1963]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

நாங்கள் இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தே குறிப்பிடுகிறோம். அவ்வளவு தான். “மந்தநிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது தொழில் வளர்ச்சியில்”, என்று அம்மையார் அவர்கள் கூறிய அந்த வாக்கியத்தின் அடிப்படையில்தான் என் பேச்சு இங்கு அமைகிறது என்பதை முதலில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் பேசிய எங்கள் தோழர்கள் அனைவரும் வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்ற வார்த்தையை இங்கு பயன்படுத்திய நேரத்தில் ஆளும் கட்சியில் உள்ள நண்பர்கள் எல்லாம் இது பழைய பல்லவி, ஒருவர் பல்லவியை ஆரம்பித்தார், மதியழகன் அனுபல்லவிக்கு வந்திருக்கிறார் என்று நண்பர் மாதா கவுடர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் பல்லவி, அனுபல்லவி என்ற நிலைமையிலே இருக்கிறோம். ஆனால் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் டெல்லிக்குப் போய் சண்டை போடாமல் சரணம் என்ற நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காக வருந்துகிறேன்.

தொழில் துறை மான்யத்தின்மீது பேசுகிற நேரத்தில் பின்தங்கிக் கிடக்கிற தமிழகத்தை முன்னுக்கு கொண்டு வருவதற்கு மேலும் பல தொழில் நிலையங்களை உருவாக்கவும், தொழில் துறையில் அதிகக் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்றுதான் நாங்கள் கூறுகிறோம். வடக்கு தெற்கு என்று பேசுகிற காரணத்தினால் வடக்கு என்ற திசையின்மீதே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு கோபம் என்று யாரும் கருதி விடக் கூடாது.

எங்கள் கழகத் தோழர் சீராமலு அவர்கள் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னர் இங்கு பேசியபோது குறிப்பிட்டார்கள், “தெற்கு சேலம் வாழ்கிறது, வடக்கு சேலம் வாடுகிறது”, என்று. இன்றையதினம் பேசிய ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த ராஜாராம் அவர்கள் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் “தெற்குப் பகுதி வாழ்கிறது, வடக்குப் பகுதி வாடுகிறது” என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே இந்தப் பிரச்சனை ஏற்றத்தாழ்வின் அடிப்படையில் எழுகிற பிரச்சனையே தவிர திசையைப் பொறுத்து ஏற்படுகிற நிலை அல்ல.

தொழில் துறையில் பின்தங்கிக் கிடக்கிற தென்னகம் தொழில் துறையில் முன்னேற வேண்டும் என்பதற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிற முயற்சிகள் இவை என்பதை மனதில் கொள்ளவேண்டும். நம் தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சுலபமாகச் சொல்லிவிடுவார்கள். நேற்று திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் பேசியபோது அதற்குப் பதில் கூறிய அமைச்சர் “பிரங்கங்களைப் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துவிட முடியாது”, என்று குறிப்பிட்டார்கள். சட்ட மன்றம் என்று ஒன்று கூட்டி இங்கு விவாதம் நடைபெறுவதற்குக் காரணமே இங்கு சொல்லப்படுகிற கருத்துக்கள் அமைச்சர்களின் உள்ளத்தில் பதிந்து அந்தந்த வட்டார உறுப்பினர்கள் இங்கு எடுத்துக் கூறும் குறைகளுக்கு பரிசாரம் காணப்படவேண்டும் என்பதுதான். அவற்றைத் தொகுத்து நம் மாநில அமைச்சர்கள் டெல்லியில் இருப்பவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லி ஆவன செய்யவேண்டுமென்பதற்காகத்தானேயன்றி வேறு அல்ல.

அப்படி என்ன தமிழகம் பின்தங்கிக் கிடக்கிறதா என்று கேட்பவர்களுக்கு சில புள்ளிவிவரங்களை என்னால் தர முடியும். பம்பாய் மாநிலத்தில் இருப்பவர்களில் சம்பாதிப்பவர்களின் எண்ணிக்கை 43. அவர்களால் பாதுகாக்கப்படவேண்டியவர்கள் 57 பேர்கள். தமிழகத்தில் சம்பாதிப்பவர்கள் 31. அந்த 31 பேர்களால் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவர்கள் 69 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இதை மறந்துவிடக் கூடாது. தமிழகத்தில் உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற விவசாயியின் ஆண்டு வருவாயை விட வட மாநிலங்களிலுள்ள உழவனின் வருவாய் ஏறத்தாழ 200 ரூபாய் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. மூன்றாவது திட்ட இறுதியில் தொழில்துறை வருமானம் இந்தியாவில் கிழக்குப் பகுதியில் 54:60 சதவிகிதமாக உயரும். அகில இந்திய தொழில்துறை வருமானமும் 34:94 சதவிகிதமாக உயரும். ஆனால் தென்னகத்தில் 17:90 சதவிகிதம்தான் இருக்கும். இது சமநிலையல்லாத முறையில் பிரதேசங்களை வளர்ப்பதன் போக்கு. இது இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் பட்னிக் ஒப்பினியன் பொருளாதார அறிக்கையில் இருப்பதாகும்.

[திரு. மு. சுருணாநிதி] [21st March 1963]

குறிப்பாக பிரதேச வருமானம் எப்படியிருக்கிறது என்று பார்ப்போமானால் 1950-51 லிருந்து 1965-66 வரை உள்ளதை கவனிப்போம். ஆந்திராவை எடுத்துக்கொண்டால் 73.31 சத விதிகம், கேரளாவில் 63.53 சத விதிகம். தமிழகத்தில் 79.61 சதவிதிகம், மைசூரில் 82.01 சத விதிகம், ஓரிசாவில் 229.37 சதவிதிகம், பஞ்சாபில் 189.75 சத விதிகம், டில்லியில் 177.03 சத விதிகம் இருக்கின்றன. தமிழகத்தின் வருமானம் 79.61 சத விதிகம்தான். இது பொருளாதார அறிக்கையில் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

பிரதேச வாரியாக தொழிற்சாலைகளில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு நபரின் சராசரி வருமானம் எவ்வளவு என்று பார்க்கலாம். ஆந்திராவில் 31.24 சத விதிகம், கேரளாவில் 12.70 சத விதிகம், மைசூரில் 29.56 சத விதிகம், ஓரிசாவில் 166.77 சத விதிகம், டெல்லியில் 60.19 சத விதிகம், தமிழகத்தில் 39.99 சத விதிகம் என்ற நிலையைக் காண்கிறோம். தமிழகத்தைவிட குறைந்திருக்கிற வட மாநிலங்களின் புள்ளி விவரங்களோடு ஒப்பிடாமல் அதிகமாக உள்ள மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகிறீர்களே, இது உங்கள் பிரசாரத்திற்காக அல்லவா என்று தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக்கூடும்.

“தம்மின் மெலியாரை நோக்கித்
தமதுடைமை அம்மா பெரிதென்று அகமகிழ்க!”

என்று காட்டப்படுகிற தத்துவப் பொன்மொழியை அரசியல் துறையில் இழுக்க வேண்டாம். சராசரி வருமானம் பிற மாநிலங்களில் எவ்வளவு உயர்வாக இருக்கிறது, தமிழகத்தில் எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டுவது, நாம் எத்தனையு பின்தங்கிக் கிடக்கிறோம் என்பதை எண்ணி நம் தொழில் வளத்தையும், பொருளாதார வளத்தையும் பெருக்கிக் கொள்வதற்காகத்தான். “போதுமென்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து” என்பது பேராசைக்காரனிடம் கூற வேண்டிய உபதேசமே தவிர, பெரும் பசிக்காரனிடம் சொல்லும் பழமொழியாக இருத்தல் கூடாது. “கிடாதாயின் வெட்டணும்” என்பதை டெல்லியைக் கேட்டுப்பார்த்து அவர்கள் தர மறுத்த பிறகு நீங்கள் கையாளும் அறிவுரையாகக்கொள்ளாமல் “முயற்சி திருவினையாக்கும்” என்ற முனைப்புடனும், “ஊழையுமுப்பக்கம் காண்பர் உலகவின்றித் தாழாது ஏற்றுபவர்” என்று கணம் உறுப்பினர் ஈரோட்டார் கூறிய குறள் வழிக்கிணங்கவும் செயல்படவேண்டும் எனக் கூறுவேன். தமிழகத் தொழில் துறை வளர டெல்லியிடம் மேலும் போராடுங்கள்.

தொழில் வளர்ச்சிக்கு தொழிலாளருடைய நலன் மிக மிக முக்கியமாக கவனிக்கப்பட வேண்டும். தொழிலாளருடைய வளமும், தொழிலாளருடைய நலமும் பாதுகாக்கப்பட்டால்தான், அவர்களுடைய உரிமைகள் ஒழுங்காக அளிக்கப்பட்டால்தான், தொழிலாளர்களிடையே வாழ்வில் நிம்மதி இருந்தால்தான், தொழில் துறையில் நாம் எதிர்பார்க்கிற உற்பத்தி பெருகவும், நாடு பொருளாதாரத்தில் முன்னேறவும் வழிவகை காண முடியும். இந்தியாவில் மண்ணியல், சரங்க இயல், கனி இயல் ஆகியவற்றிற்கான சங்கத்தின் அறிக்கை கூறுகிறது, இந்தியத் தொழிலாளிக்கும் வேறு நாடுகளில் இருக்கிற தொழிலாளிக்கும் உள்ள திறமையைப்பற்றி. அந்த அறிக்கையில், ஒரு நாளுக்கு ஒரு ஆங்கில நாட்டுத் தொழிலாளி 6 டன்னும், ஜெர்மானிய நாட்டுத் தொழிலாளி 8.99 டன்னும், அமெரிக்கத் தொழிலாளி 21.68 டன்னும், இந்தியத் தொழிலாளி 2.7 டன்னும்தான் அகழ்ந்து எடுக்கிறார்கள் என்று சரங்க இயல், மண் இயல், கனி இயல் சங்கத்தின் அறிக்கை குறிப்பிடுகிறது. இதை நான் சொல்லுவதற்குக் காரணம், இந்தியத் தொழிலாளி ஏன் இந்த அளவுக்குத் திறமைக் குறைவாக உற்பத்தியை—அது மண் இயல், கனி இயல், சரங்க இயல் துறையில் மாத்திரம் அல்ல, பஞ்சாலை ஆகட்டும், சணல் தொழிற்சாலையில் ஆகட்டும், அல்லது காகிதத் தொழிற்சாலையில் ஆகட்டும், படைப்புத் திறன் ஏன் இந்தியத் தொழிலாளிக்குக் குறைந்திருக்கிறது என்

21st March 1963] [திரு. மு. கருணாநிதி]

பதை ஆராயவேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்காகத்தான். அவனுடைய உடல் வலு சரியாக இல்லை. உடல் வலுவைப் பேணிப் பாதுகாக்கின்ற அளவுக்கு ஊதியம் இல்லை என்று காரணம் காட்டப்படுகிறது. அதையும் உடனடியாக ஆய்ந்து அறிந்து அரசு அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

இன்றைய தினம் நெருக்கடி நிலைமையை உத்தேசித்து சிலபல தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகள், நியாயமான கோரிக்கைகளாக இருந்தால்கூட, அவைகளை நெருக்கடி நிலைமையிலே கூடுமான வரையில் ஒத்திவைப்பது என்று தொழிற் சங்கங்களெல்லாம் முடிவு எடுத்திருக்கின்றன. அதற்கு தொழிலதிபர்களும் ஒத்துழைப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தொழிலதிபர்கள் சொன்னபடி நடக்கவில்லை. நேற்றைய தினம் கூடிய தமிழ்நாடு இந்திய தேசிய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ் நிர்வாகக் குழுவின் தீர்மானத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் இந்த பல்வேறு வரிகளின் மொத்தச் சுமையும் ஏழைத் தொழிலாளர்களிடமே விழும் என்று குறிப்பிட்டு, விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்றும், ராஜ்யத்தில் தொழில் உறவு முறை மோசமடைந்து வருவதாக நிர்வாகக் கமிட்டி கருதி, தொழில் அமைதித் தீர்மானத்தைப்பற்றி தொழில் அதிபர்கள் உணர்ந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்று தமிழ்நாடு இந்திய தேசிய தொழிற் சங்க காங்கிரஸ் குற்றம் சாட்டுகிறது.

கடைசியாக நிறைவேற்றியுள்ள தீர்மானத்தில், சென்னையில் உள்ள பி. அண்ட் சி. பில்லில் சிக்கனச் சீரமைப்பைத் தொடர்ந்து, ஆட்குறைப்பு செய்யப்பட்டிருப்பதையும் குறிப்பிட்டுவிட்டு, ஜவுளித் தொழில் ஊதிய போர்டு சிபாரிசுக்கு ஏற்பவோ, சிக்கனச் சீரமைப்புபற்றிய தேசிய உடன்பாட்டுக்கு ஏற்பவோ, சிக்கனச் சீரமைப்பு இல்லை என்று, பி. அண்ட் லி. மில் நிர்வாகம் இந்தச் சீரமைப்பின் போரால் பல தொழிலாளர்களை இன்றைய தினம் வேலையை விட்டு நீக்கியிருப்பதைக் கண்டிக்கிற வகையில் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. தொழிலாளர் வாழ்வுப் பாதிக்கப்பட்டால், தொழிலாளர்களுடைய உள்ளம் வாடுவதற்கான நிலைமைகள் தோன்றுமேயானால், நாம் எதிர்பார்க்கிற உற்பத்தி அதுவும் இந்த நெருக்கடியான நிலையில் நாம் எய்த முடியுமா, நாம் அடைய முடியுமா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

எனக்கு முன் பேசிய கனம் மதியழகன் அவர்கள் தொழில் துறை பெரும்பாலும் தனியார்தான் வசமே ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மாமன்றத்தில் 1957-ம் ஆண்டிலிருந்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இடம் பெற்ற நேரத்திலிருந்து, பொதுத் துறையை வளர்க்க வேண்டுமென்றும், தனியார் துறைக்கு ஆக்கம் அளிக்கிற போக்கின் அரசினர் திரும்பப் பெறவேண்டும் என்றும் வலியுறுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். எந்த தனிப்பட்ட முதலாளியும் நாட்டில் இருக்கிற ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு தொழிலை உருவாக்க வேண்டும் என்ற லட்சிய நோக்கத்தோடு ஆரம்பிப்பதில்லை. லாப நோக்கத்தோடு, தனக்கு எவ்வளவு லாபம் கி்டும் என்று லாபக் கணக்கைப் பார்த்துக்கொண்டுதான் முதலாளி வர்க்கத்தினர், தனியார் துறையில் தொழிலில் ஈடுபடுகிறார்கள். தனியார் தொழில்களுக்கு அரசாங்கம் எல்லாச் சலுகைகளையும் தந்து, தனியார் துறையை மேலும் மேலும் ஊக்கப்படுத்திக்கொண்டு போவதும், கேட்டால், இதற்குப் பெயர்தான் ஆவடி சோஷலிஸம் என்று கூறுவதும், இந்த கலப்பட பொருளாதாரம் தான் காங்கிரஸ் கட்சியின் தத்துவம் என்று கூறுவதும், உள்ளபடியே முற்போக்கு சக்திகளால் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலை அல்ல என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தனியார் துறைக்கு அரசினர்மூலம் தரப்படுகிற கடன் அல்லது நிதிக் கார்ப்பொரேஷன்மூலம் தரப்படுகின்ற உதவிகள் எப்படி எப்படி தரப்படுகிறது என்றால் யாரோ சில வேண்டியவர்களுக்கு, அதிகாரத்திலே இருப்பவர்களுக்கும் அந்த முதலாளிகளுக்கும் உள்ள தொடர்பு, சொந்தம், பந்தம், பாசம், இவைகளை வைத்துத்தான் தரப்படுகிறது என்று நான்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[21st March 1963]

சொன்னால் அதை இந்த அமைச்சரவை உளமர மறுக்க முடியாது என்று நான் கூறிக்கொள்வேன். அந்த நிலை இங்கு மாத்திரம் இல்லை. இந்தியாவிலேயே, இந்த நிதிக் கமிஷன்பற்றி ஆராய்வதற்காக, திருமதி சசேதா கிருபலானி, 1955-ம் ஆண்டில் என்று கருதுகிறேன், அப்போது போடப்பட்ட குழுவுக்குத் தலைவராக இருந்த அவர்களே இதைச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். வேண்டியவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட உதவிகள் தரப்பட்டு, தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்குச் சலுகைகள் தரப்படுகின்றன என்று அவர்கள் அந்தக் குழுவின் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

ஆகவே தனியார்துறை நீக்கப்பட்டு, பொதுத் துறைக்கு இந்த சர்க்கார் தங்களை இழுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் மிக மிகப் பணிவன் போடு இங்கே கேட்டுக்கொள்வேன்.

அமைச்சர் சொல்லலாம், தனியார் துறையில் பணம் இருக்கிறது அவர்களிடத்தில், நாமும் கொஞ்சம் பணம் கொடுக்கிறோம், ஆகவே தொழில் துறையை விருத்தி செய்யக்கூடிய நிலையில் அவர்களுடைய முதலீடு உள்ளது, உதவி செய்யக்கூடிய நிலையில் உள்ளது நாங்கள் தரும் பணம் என்று.

நான் அவர்களுக்கு யோசனை வழங்குவேன். அமைச்சர் அதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன். ஏன் அரசாங்கம் ஒரு தொழிலுக்கு 50 சதவீதம் முதலீடு செய்து, மிச்சம் உள்ள பணத்தைப் பொது மக்களிடத்தில் வசூலிக்கக் கூடாது? பொது மக்கள் பங்கெடுத்துக்கொள்ள மாட்டார்களா? பங்குதாரர்களாகச் சேர மாட்டார்களா? இன்றைய தினம் பொது மக்கள் பங்குதாரர்களாகச் சேர வில்லையா? தனிப்பட்டவர்கள் ஆரம்பிக்கிற தொழில்களில் பொது மக்கள் பங்கெடுத்துக்கொண்டு, பங்கு எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களையே நம்பிப் பங்குப் பணம் போடுகிற நேரத்தில், நம்பிக்கையும், நாணயமும் நிறைந்த சர்க்காரை நம்பிப் பொது மக்கள் பங்கெடுத்துக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறார்களா? பொது மக்கள் பணம் சரி பகுதி அல்லது நிர்ணயிக்கிற பகுதி பொது மக்களிடத்திலிருந்து பெற்று, அரசினர் இன்ன சதவீதம் தருவது என்று நிர்ணயித்து பொது மக்களும் அரசினரும் சேர்ந்தாவது பொதுத் துறைத் தொழில்களை நடத்தலாம். இப்படி ஒரு முறையையும் இத்துடன் அரசினர் எல்லாத் துறைகளையும் எடுத்து நடத்துவது என்ற இன்னொரு முறையையும் இந்த அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகிற நேரத்தில் குறிப்பிட்டார்கள், தனியார் துறையில் அவர்கள் நடத்துகிற பெரிய தொழில்களில் பெரும் லாபம் அடைந்தாலும், பெருமளவுக்கு வரி போட்டுப் பிடுங்கிக்கொள்கிறோம் என்று தெரிவித்தார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், தும்பை விட்டு விட்டு வாலைப் பிடிக்கிறோம்; நேராக மூக்கைத் தொடுவதற்கு பதில் தலைவையச் சுற்றி மூக்கைத் தொடுகிறோம் என்கிற வாதுமாகத்தான் எங்களுக்குத் தெரிகிறது. ஆகவே தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் பொதுத் துறைக்கு, தீவிரமாக, அவசர அவசரமாக இந்தத் துறை மாற்றப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக பொருளாதாரத் திட்டத்தை அகில இந்திய ரீதியில் வைத் திருக்கிற காரணத்தினால்தான் சில பிரதேசங்கள் நிதித் தங்கிய நிலையில் இருக்கின்றன. முன்னேற முடியாத காரணத்தை எடுத்துக் கூறும்போது, எங்களால் மாத்திரம் சொல்லப்படுகிற கருத்து அல்ல, அமைச்சராக வீற்றிருந்து, தற்சமயம் ஆளும் கட்சி உறுப்பினராக இருக்கிற மதிப்புக் குரிய ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார், நேற்று அல்ல, சென்ற கிழமை அல்ல, 1955-ல் சொல்லியிருக்கிறார். “நம் ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு வரி போட முடியுமோ, அந்த அளவுக்குப் போட்டாகிவிட்டது. மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கிடைப்பது அதிகமாயில்லை. மத்திய சர்க்காரிடம் உதவி வேண்டும்

21st March 1963] [திரு. மு. கருணாநிதி]

என்று கேட்பது தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் குறைவு. தலை விதி என்று நினைத்துக்கொண்டு நாம் சம்மா இருந்து விடுகிறோம். மத்திய சர்க்காரிடம் இதை வற்புறுத்த வேண்டும். அழகிரி பிள்ளைக்குத்தான் ஏதாவது கிடைக்கும். ஆகையினால் தமிழ் நாட்டு மக்கள் அதிகக் கூச்சல் போட வேண்டும். அப்போதுதான் ஏதாவது கிடைக்கும். நமது மந்திரிகள் மத்திய சர்க்காரிடம் சண்டை பிடித்து வெற்றி காண வேண்டும்” என்று 1955-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 23-ம் நாள் ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் கூறியிருக்கிறார்.

12-30
p.m.

ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார், காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இன்றைக்கு மிக மக வேண்டியப் பிரமுகர், அவர் சொல்லியிருக்கிறார், “இங்கு உட்கார்ந்துகொண்டு பேசிப் பிரயோசனமில்லை, டில்லிக்குச் செல்லுங்கள், அங்கு சென்று சண்டை போடுங்கள், டில்லிக்குச் செல்லுங்கள், டில்லி சலோ, டில்லி சலோ” என்று இந்த மன்றத்தில் பல தடவை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

அவைகளையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்தால், நாங்கள் மாத்திரம் தான் சொல்லுகிறோம் என்பதில்லை. அந்தந்த மாவட்டத்திற்கு, அந்தந்தப்பகுதி களுக்கு இன்னின்ன தொழிற்சாலைகள் வேண்டும் என்று எதிர் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் உங்களைப் பார்த்து தைரியமாகக் கேட்கிறபோது, அந்த தைரியத்தை பெற்று, டில்லி சென்று, தெளிவாக, தைரியமாக வாதாடி, தமிழகம் வாழ்வதற்கு, தமிழகத்தில் தொழில்கள் சிறப்பதற்கு, தொழில்கள் மூலம் தமிழகம் வளம் பெறுவதற்கு, தமிழக மக்களுடைய வாழ்க்கை நலம் பெறுவதற்கு, உறுதுணையாக இந்த அமைச்சரவை போராட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் துறை மான்யத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை உங்கள் மூலமாக நான் இப்பொழுது சமர்ப்பித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டிலே பொது வளங்கள் நிரம்ப இருக்கின்றன என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சில இல்லாமல் இருக்கலாம். எல்லாம் எங்கும் உண்டு என்பது உலகில் எங்கும் இல்லை. ஆனால், தமிழ் நாட்டிலே இன்றியமையாத வளங்களிலே பல உண்டு என்பதை மறுக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்று எதிர்ப் பக்கத்தில் இருந்தால்.

அதற்கு மேலே, தொழில் புரிகின்ற செயல் திறனும், அறிவுத் திறனும் உடைய மக்களும் இங்கு அதிகம் என்பதை பல கணிப்புகளின் மூலம் நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். இந்த நிலையிலே தொழில் துறை மிக சிறப்பாக வளர்வதற்கான அடிப்படையிலே நாம் செய்ய வேண்டிய கடமை இப்பொழுது செய்யப் பெற இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை, துரிதப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். நில நிதி கணக்கீடு (ஜியலாஜிகல் சர்வே) அதை மிக துரிதப்படுத்த வேண்டும். எங்கெங்கே, என்னென்ன, எவ்வளவு, எவ்வளவு கிடைக்கும் என்பதை அனுமானிக் கின்ற முறையிலே செய்யப்படவேண்டிய ஒரு கணக்கீடு. அது ஏதோ கொஞ்சம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இருந்தாலும், தக்க அளவிலே, தேவைக்குத் தக்க விவசாயிலே, துரிதத்திலே அது செல்லவில்லை. அதை மிகத் துரிதப்படுத்தி, மிக அக்கறையுடன் கணிக்க வேண்டும். இது என்னுடைய முதல் வேண்டுகோள்.

இரண்டாவது, மூலப் பொருள் அல்லது கருப்பொருள் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறோமே, அது கிடைப்பதற்குரிய கூறுகள், பிற வசதிகள், சூழ் நிலைகள் இவற்றையெல்லாம் கணித்து, அந்தந்த நிலைக்குத் தகுந்தபடி, தொழில்களுக்கான அங்கங்கேயே அமைக்க வேண்டும். நான் ஜில்லா, பகுதி என்று வேறுபாடு இல்லாமல் சொல்லுகிறேன். எனது ஜில் லாவுக்காக அதைக் கொடுத்துவிடுங்கள், இதைக் கொடுத்துவிடுங்கள்

[திரு. சா. கணேசன்]

[21st March 1963]

என்று ஒவ்வொன்றையும் கேட்டால் அது தீமை. அனுபவிக்கின்றதை ஜில்லாவாரியாகப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஆனால், உற்பத்தியை ஜில்லாவாரியாகப் பகிர்ந்துகொள்ளுவது என்பது பயன் தரமுடியாத ஒன்று, பயன்தராத ஒன்று எங்கெங்கே, என்னென்ன வாய்ப்பு, வசதிகள், சூழ்நிலைகள் இவை உண்டோ, அதற்குத் தகுந்தவாறு அவற்றைச் செய்ய வேண்டும். அதைவிட்டுவிட்டு, உற்பத்தியில் ஏதோ பாகப் பிரிவினை போடுவது என்பது நெறியான முறை ஆகாது என்று நான் புலப்படுத்திக் கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுதுதான் உற்பத்திச் செலவு குறையும்; ஆகவே, விலை குறையும்; அதோடு மட்டுமின்றி, பிற நாட்டு மோதல்களுக்கு, போட்டிகளுக்கு ஈடுகொடுத்து தன்னைக்காத்து நிற்கவும் முடியும் என்பனவற்றை நான் புலப்படுத்திக்கொள்கிறேன். தொழில் துறையிலே பெரும் விரயம் போக்குவரத்துச் செலவுகள் (டிரான்ஸ்போர்டேஷன் சார்ஜ்) மிக அதிகமாக ஆகும். பழைய காலத்தில் ஒரு பழமொழி உண்டு. “சுண்டைக்காய் கால் பணம், சுமை கூலி முக்கால் பணம்” என்று. அது பொய் அல்ல; உண்மை. தற்கால பொருளாதார விஞ்ஞான ரீதியிலே கணிக்கின்ற பொழுதும் அந்த உண்மை நமக்குப் புலப்படும். ஆகவே, சாத்தியக் கூறுகளை, சூழ்நிலைகளை கணித்தே நம்முடைய தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்க வேண்டும். அதற்கு வேறு எந்தச் சலுகைகளையும் கொடுக்கப்படாது என்று உறுதி கொண்டுவிட வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மூன்றாவதாக, விவசாயப் பகுதி, தொழில் துறை பகுதி என்றெல்லாம் நமது நாட்டு நிலங்களில் பகுதிகள் பிரிக்கப்படவேண்டும். கோவையில் இருப்பவர்கள் ஒன்றைக் கேட்பார்கள். அதை எண்ணிக்கொண்டு நானும் கேட்டால் அது பைத்தியக்காரத்தனம். அங்கிருக்கிற சூழ்நிலைக்குத் தகுந்தபடி அங்கு இருக்க வேண்டும். நீலகிரியில் ஒன்றைக் கேட்பார்கள். அங்கே உருளைக் கிழங்கு விளைவிக்கிறார்கள் என்றால் காரைக்குடியிலும் உருளைக் கிழங்கு விளைவிக்க வேண்டும் என்றால் பலன் தருமா? பிரயோசனம் இல்லை. அந்த சூழ்நிலைக்கு, சீதோஷண ஸ்திதிக்கு, பூவுண் வசார தரத்திற்கு, அங்கு இருக்கிற தொழில் வள மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கின்ற தன்மைக்கு, தொழில் துறைக்கு வேண்டிய நீர் முதலியவை கிடைக்கின்ற தன்மைக்கு ஏற்ப, அவையவை அங்கங்கே அமைக்கப்பட வேண்டும். விவசாயப் பகுதிகளிலே நிறைய தொழில் துறைகளைக்கொண்டு போய் திணித்துவிட்டால், விவசாயம் தடைப்பட்டுவிடும் என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது என்று புலப்படுத்திக்கொள்கிறேன். விவசாயத் துறையில் தொழில் துறையே ஏற்படக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அங்கே விவசாயிகள் வேலை அற்று இருக்கிறபொழுது ஓய்வு ஏற்று இருக்கிறபொழுது, என்னென்ன தொழில்கள் அவர்களுக்கு ஆக்கத்தை கொடுக்குமா அவற்றை அங்கே செய்ய வேண்டும். வேறு தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதன் மூலம் விவசாயத்தை உதறித் தள்ளிவிட்டு உதாசீனம் செய்துவிட்டு, வரும்படி நேரிடும். அப்படி தொழில் துறையில் ஏற்படக்கூடிய ஒரு கவர்ச்சியை அங்கு உண்டாக்கிவிடக்கூடாது. அப்படி உண்டாக்கினால், இன்று இல்லாவிட்டால், இன்னும் சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகாவது இந்த நாடு அதனுடைய தீமையான பலனை அனுபவித்தே தீரவேண்டும் என்பதைச் சமர்ப்பித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி அந்தந்தத் துறைக்குத் தகுந்தமாதிரியான தொழிலை, விவசாயப் பகுதியிலே விவசாயத்தைக் கெடுக்காத தொழிலை ஏற்படுத்துவதுதான் நன்மை பயப்பதாக இருக்கும். வெறும் நன்மை மட்டுமல்ல, தீமை அல்லாத நன்மை பயப்பதாகவும் இருக்கும் என்றும் நான் புலப்படுத்திக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு மேலே, பிற மாநிலங்களிலிருந்தும், பிற நாடுகளிலிருந்தும் முதலீடு வரக்கூடிய வகையிலே நமது மாநிலம் வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். சோஷலிஸம் என்ற அடிப்படைத் தத்துவத்தை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்தத் தத்துவத்தின் ஸ்திரீயம் பூரணமாக நிறைவேறுகிறதா என்பதை சிந்தித்துத் தான் நடைமுறைகளை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும். ஆனால், வெறும் கோஷத்தின் மூலம் தத்து

21st March 1963]

[திரு. சா. கணேசன்]

வத்தை ஏற்றுக்கொண்டுவிடுவது என்பதில் பலன் உண்டா என்பதை இன்றும் வெளி நாட்டு நிலைகளையும், பல ஆண்டுகளாக அந்தத் துறையை பின்பற்றி வந்து, இன்று விடவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிற நாடுகளையும் கண்டு நாம் கவனித்துக்கொண்டு மேலே செல்ல வேண்டாம் என்ற நான் விஞ்ஞாபனப்படுத்திக் கொள்கிறேன். முதல் என்பது சாதாரணமான ஒன்று அல்ல. நாங்களும், நீங்களும் போட்டுவிடலாம் என்று எண்ணுவது அவ்வளவு எளிதா என்பதை நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். முதல் என்பது இன்றிமையாத ஒன்று. அது எவ்வளவுக்கு வருகிறதோ, அவ்வளவுக்கு பலன் உண்டு. ஆகவே, முதலாளிகளே முழுவதும் அடித்துக்கொண்டு போவதற்கு நாம் விட்டுவிடக்கூடாது. அதில் தனி கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். முதல் இங்கு நிறைய வந்து விழும்படி வரி விகித முறைகள் அமையவேண்டும், பிற சலுகைகள் அமைய வேண்டும், அதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புகள் கிடைக்கின்றனவையாக அமையவேண்டும். அதைச் செய்து விட்டால் தொழில் துறைக்கு வேண்டிய மூலதனம் முழுவதும் பிற நாடுகளிலிருந்தும், பிற மாநிலங்களிலிருந்தும் வரும். அதில் தனியும் ஐயம் இல்லை. தொழில் துறையிலே எப்படி இப்பொழுது பங்கு தாரர்கள் (ஷேர் ஹோல்டர்ஸ்), லாபத்திலே பங்கு பெறுகிற உரிமையை உடையவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அதைப்போல உழைப்பைக் கொடுத்து, அந்தத் தொழில் துறையின் மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்குகிற தொழிலாளர்களும் கிடைக்கிற லாபத்திலே பங்குப் பணம் பெறுகிற, டிவிடெண்டு பெறுகிற உரிமை உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். 'பிராகிஸி ஷேரிங்' என்று சொல்லுவார்கள். எல்லாவற்றிலும் அவர்களுக்கு உரிமை இருக்க வேண்டும். முதலாளிகளுக்கு எவ்வளவு உரிமைகள் இருக்கின்றனவோ, தொழிலாளிகளுக்கு அவ்வளவு உரிமைகள் இருக்க வேண்டும். முதலாளிகள் எந்த விதத்தில் லாபப் பணத்தில் பங்கு பெறமுடியுமோ, அதைப்போல தொழிலாளிகளும் லாபப் பணத்தில் பங்கு பெறவேண்டும் என்று ஒரு விகிதாசார நெறியை அமைத்துவிடுவோமானால், யாருடைய ஆதிக்கம் என்ற நிலையெல்லாம் அற்றுப்போய்விடும், மாநிலம் வளரும், மாநில மக்களுடைய தரம் உயரும், நிலை உயரும், ஒழுக்கம் உயரும் என்று நான் புலப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு மேலே, ஒன்றுமட்டும் நான் அழுத்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பலரும் கூறிய கருத்துத்தான். அரசாங்கம் பிறர் வராத துறைகளையெல்லாம் தாங்கள் ஏற்று நடத்த வேண்டும், பிறர் வரமுடியாத துறைகளையெல்லாம் தாங்கள் ஏற்று நடத்த வேண்டும். அரசாங்கம் என்ற சொல், கவர்ன்மெண்டு என்ற சொல் ஆட்சி புரிவது என்ற பொருளுடையது தானே தவிர, தொழில் அல்லது வாணிபம் செய்வது என்ற பொருளுடையது அல்ல. அதற்காக அது கூடவே கூடாது என்று நான் சொல்ல வில்லை; இப்பொழுது போகிற போக்குப்படி அரசாங்க ஈடுபாடு எல்லாவற்றிலும் கூடாது. அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும், ஆள வேண்டும், தவறுகளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும், குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படவேண்டும். இம்மாதிரி அதிகாரங்கள் அரசாங்கத்திற்கு இருக்க வேண்டுமே தவிர, அரசாங்கம் தானே ஈடுபட்டுவிட்டால், முழுமையும் செம்மையாக நடவாது என்பதை இன்று இல்லாவிட்டாலும், இன்னும் சில ஆண்டுகளிலாவது நாடு உணரத்தான் போகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் பிற துறைகளை எல்லாம் மேற்கொள்ள வருகிறவர்களுக்கு கொள்ளையடிக்க முடியாத திட்டங்களுடன் விட்டுவிட்டு, பிறர் வந்து தலையிட முடியாத பெரும் தொழில்கள், தாங்கள் தலையிட மாட்டோம் என்று பிறர் மறுக்கிற தொழில்கள், இவைகளை ஏற்று நடத்த வேண்டும். மற்றவற்றை, என்னைப் போல், மற்றவர்களைப் போல் இருக்கிறவர்களிடம் விட்டு விட்டு, முதலாளிகள் கொள்ளை அடிக்க முடியாத நிலையை உண்டாக்க வேண்டும். காந்தி மஹான் கடைப்பிடித்து வந்த "டிரஸ்டிஷிப்" முறையை ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து செய்வதற்கு, இந்த நெறி, இந்த முறை, இந்த வழி, மிகச் சிறந்ததாக அமையும். இவற்றை, விருப்பு, வெறுப்பு இல்லாமல், தாங்கள் ஒரு கொள்கையை மேற்கொண்டு விட்டோம் என்பதற்காக பிடிவாதம்

[திரு. சா. கணேசன்]

[21st March 1963]

காட்டாமல், அலசி, ஆய்ந்து பார்த்து, நன்மை என்று கண்டால், அதைக் கடைப்பிடித்து, நாட்டிற்கு நலத்தையும், வளத்தையும் தரவேண்டும், என்று கூறிக்கொண்டு அமைகிறேன்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே ! கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இம்மன்றத்தின் முன் வைத்துள்ள தொழில் மானியக் கோரிக்கையின்மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப்பிரேரணையை ஒட்டிச் சில கருத்துக்களைக் கூறவிரும்புகிறேன்.

தமிழகம் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்கிற ஒரு பெரிய பகுதி ஆகும் என்பதையும், இந்தத் தமிழகத்தில் தொழில் துறையிலே வளர்ச்சி பெறுவதற்கான வாய்ப்புகளும், கூறுபாடுகளும் பல இருக்கின்றன என்பதையும் உறுப்பினர்கள் பலர் சுட்டிக் காட்டி, அந்தத் தொழில் துறையில் வாய்ப்புகளைப் பெறுவதற்கான வழிமுறைகளைக் காணவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக்கூறி இருக்கின்றனர். ஏறத்தாழ 100-ல் 70-க்கு மேற்பட்டவர்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்கிறார்கள். விவசாயத்தின் மூலமாக வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதற்கு ஏற்ற வருமானம் கிடைப்பதில்லை என்பதை உலக நாடுகளிலே ஏற்படுகின்ற நிலைமைகள் மிகத் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டுகின்றன. இப்பொழுது விவசாயத் தொழிலை, குறைந்த எண்ணிக்கையுடையவர்களைக் கொண்டு நிறைவேற்றுவதற்கான வழிமுறைகளைக் கண்டு, மற்றவர்களைத் தொழில் துறைக்கு ஈர்க்கவேண்டும். தொழில் துறையை வளர்ப்பதன் மூலமாகத் தனிப்பட்டவர்களின் வாழ்க்கை வருமானத்தை உயர்த்தவும், நாட்டினுடைய பொது வருமானத்தை உயர்த்தவும் வழிகாண வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

அந்த முறையில் பார்த்தால் தமிழகத்திலே தொழில் துறை வளம் பெறுவதற்கான வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் இருக்கின்றன. அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கான முழு அதிகாரங்களும் உரிமைகளும் தேவை. அந்த அதிகாரங்களையும், உரிமைகளையும் கொண்டு பயன்படுத்துவதற்கு நிதி வசதி பெருக்கப்பட வேண்டும். நிதி வசதிகளைப் பெறுவதற்கான வழிமுறைகள் அத்துணையையும் காணவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அவற்றை வற்புறுத்திக் கூறுகின்ற முறையிலேதான் உறுப்பினர்கள் கருத்துக்கள் பலவற்றை எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்கள். மேலும்மேலும் தொழில்கள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. நமக்கு இருக்கும் வாய்ப்புகளும், வசதிகளும், நாம் கொடுக்கிற வரி இனங்களும், மற்றவைகளும், அதன் மூலமாக நாம் திரும்ப மத்திய அரசிடமிருந்து பெறுகிற மான்யமும், நம்மிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரங்களையும் உரிமைகளையும் ஒருசேர வைத்து ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, நாம் பெறவேண்டிய வளர்ச்சிகள் அத்துணையையும் பெறுவதற்கு இல்லாமல் இருக்கிறோம் ; மத்திய அரசிடமிருந்து பெறவேண்டிய உரிமைகளும், அதிகாரங்களும், மான்யங்களும், நமக்குரிய பங்கு தொகைகளும் பலபல இருக்கின்றன ; பல்வேறு நிலைகளிலே இந்த மாநிலம் புறக் கணிக்கப்படுகிற நிலையிலே சில பல முயற்சிகள் இந்தியப் பேரரசினிடம் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இந்தக் குறைபாடுகளைப் போக்க வேண்டிய பொறுப்பினை அமைச்சரவை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், நாம் தொழில் துறையில் வளர்ச்சி பெறாமல் தடையாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைக் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்கள். தொழில்வளர்ச்சிக்கு அடிப்படைத் தேவையாகக் கருதப்படுகிற இரும்புத் தகடுகளும், இரும்புக் கம்பிகளும் இந்த மாநிலத்திற்குப் போதுமான அளவு கிடைக்கவில்லை ; அவைகள் கிடைக்காத காரணத்தினால் புதிய தொழிற்சாலைகளை உருவாக்குவதற்கான வழிவகைகள் இருந்தும், அவை மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். இரும்புத் தகடுகள், இரும்புக் கம்பிகள் நமக்குப் போதுமான அளவுக்கு கிடைக்கவில்லை என்றால் அதே நிலைதான் அகில இந்தியாவில் இருக்கும் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் ? என்பதை நாம் ஆராய வேண்டும். நமக்குப் பற்றாக்குறையாக இருப்பதைப் போலவே தான் இந்தியாவில் இருக்கிற

21st March 1963]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பிற மாநிலங்களிலும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன? இரும்புத் தகடுகள், இரும்புக் கம்பிகள் கிடைக்கிற நிலையில் அகில இந்தியாவிலும் பற்றாக்குறையான நிலைமை இருக்கிறதா? அல்லது சில பல மாநிலங்கள் வசதிகளை அதிகமாகப் பெற்று, இந்த மாநிலம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது இந்தியப் பேரரசு தேவையை நிறைவேற்றித் தராத அளவுக்கு இருக்கிறதா? என்பதைக் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கிக் காட்டுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இங்கே ஏன் ஒரு பெரிய உருக்குத் தொழிற்சாலை உருவாக வில்லை? சேலத்தில் இரும்பு இருக்கிறது என்று கண்டுபிடித்தும், வேறுபல இடங்களிலே, வட ஆற்காட்டிலே ஜவ்வாது மலையிலும், நீலகிரி மலையிலும், ராமநாதபுரம், திருச்சி மாவட்டங்களிலும் ஆங்காங்கு இரும்புக்கனி வளங்கள் கிடைக்கின்றன என்று கூறப்படும், இவற்றையெல்லாம் பயன்படுத்தி ஏன் ஒரு இரும்புத் தொழிற்சாலை உருவாக்கக் கூடாது? சேலத்திலே கிடைக்கிற இரும்பைப் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலைமை இருந்தும், அந்தச் சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலையை உருவாக்கின்ற முயற்சி இன்னும் பரிசீலனைக் கட்டத்தில்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. வடக்கே சுமார் ரூ. 850 கோடி அளவிலே நான்கு பெரிய உருக்கு ஆலைகள் வைப்பதற்குக் காரணம் என்ன? அவ்வளவு பெரும் தொகைகளை இந்தியப் பேரரசினர் ஏன் வடக்கே மட்டும் ஈடுபடுத்தி இருக்கிறார்கள்? என்று கேட்கும்போது, வடக்கே மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கின்றன, வடக்கேதான் அவற்றை உருவாக்க முடியும், அப்படி மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கின்ற இடத்திலேதான் 850 கோடியை முடக்க முடியும், அகில இந்தியாவிலே இருக்கிற எல்லா மாநிலங்களும் அவற்றில் பணத்தை முடக்குவதில் பங்குபெறத்தான் வேண்டும், அவற்றிலிருந்து பெறப்படுகின்ற பலன்கள் இந்திய மாநிலங்கள் அத்துணைக்கும் கிடைக்கும் என்றெல்லாம் காரணம் சொல்லப்படுகிறது. பெரிய உருக்குத் தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டு, உற்பத்திச் செய்யப்பட்டாலும், இரும்புத் தகடுகளும், இரும்புக் கம்பிகளும் பற்றாக்குறையாக இருக்கும் நிலையில்தான் இந்த மாநிலம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மற்ற மாநிலங்கள் அளவுக்கு மீறிய இரும்புத் தகடுகளையும், கம்பிகளையும் பெறுகின்றன என்ற உண்மைதான் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து தெளிவாகத் தெரிகிறது,

(கனம் திரு. ந. சண்முகசுந்தரம் தலைமை)

இதைப் பெறுவதிலே என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது? என்கொடுக்க மறுக்கிறார்கள்? ஏன் இந்த மாநிலம் புறக்கணிக்கப்படுகிறது? என்பதற்கான காரணத்தைக் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கச் சொல்லுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலையைப்பற்றி நாம் திரும்பத் திரும்ப சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். இன்னமும் அது ஆராய்ச்சிக் கட்டத்தில் இருக்கிறது, பரிசீலனைக் கட்டத்தில் இருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள்ளே நிறைவேற்றப்படுமா என்று தெரியாத நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

நான் - ஃபெரஸ் மெட்ல், அதாவது செம்பு, துத்தநாகம், அலுமினியம் போன்றவற்றைக் குறித்துக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையில் சொல்லுகிற பொழுது, இந்த மாநிலத்திலுள்ள தேவையான அளவுக்குப் பங்கு கிடைக்கவில்லை என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். இதே நிலையில்தான் மற்ற மாநிலங்களும் இருக்கின்றன? என்பதை ஆராய வேண்டும். நாம் பெற வேண்டிய பங்கினைப் பெற்றோமா? என்பதையும் ஆராய வேண்டும். முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் மாநிலங்களுக்கென்று ஒதுக்கி வைக்கின்ற தொகையிலிருந்து, இந்த மாநிலத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய சதவிகிதப் பங்குத் தொகை கிடைத்துவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, இந்திய பேரரசு தானே செலவழிக்கின்ற பெருந் தொகையைப் பொறுத்துச் சதவிகிதக் கணக்குப் போட்டுப் பார்க்கிறபோது, இந்த

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[21st March 1963]

மாநிலத்திற்குத் தேவையான தொகை கொடுக்கப்பட்டதா? என்று ஆராய்கிறபொழுது, அந்த வகையிலே இந்த மாநிலம் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறது. தேவையை நிறைவேற்றுகிற வகையிலே, தொகை கொடுக்கப் படவில்லை என்பது தெரியவரும். இரும்புத் தகடுகளும், இரும்புக் கம்பிகளும் கிடைக்கவேண்டிய அளவுக்கு, முறைப்படி கிடைக்கவில்லை. செம்பு, துத்தநாகம், அலுமினியம், இவையெல்லாம் கிடைக்கவேண்டிய அளவுக்கு கிடைக்காத நிலையில்தான் இருக்கின்றன. இவற்றிற்கான காரணங்களை ஆராய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

சிறு தொழில்களைப் பொறுத்து, ஓர் அளவுக்கு மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது, சிறிதளவு அதிக நிதி இந்த மாநிலத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. சிறு தொழில்களுக்காக 4 கோடியே 4 லட்சமும், தொழிற் பேட்டைகளுக்காக 1 கோடியே 31 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுத் தொழில்கள் வளர்ந்து வருகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. வடநாட்டில் பெரும் பெரும் கனரகத் தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. அதற்கான புள்ளிவிவரங்களைக் காணலாம். பெரும் பெரும் தொழிற்சாலைகளை ஆண்டுக்காண்டு உருவாக்குகின்ற நிலைமையில் வடபகுதியில் உள்ள மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. தென்னாட்டில் அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் என் இல்லை என்றால் இங்கே மூலப் பொருள்கள் இல்லை. ஆகவே பெரிய தொழிற்சாலைகளை உருவாக்குவதற்கு வழி இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை உருவாக்குவதற்கான வாய்ப்புக்களும், வசதிகளும், காரணங்களும், வட மாநிலங்களிலே இருக்கின்றன என்று சொல்லும்பொழுது, சிறு சிறு தொழில்கள், நடுத்தரத் தொழில்கள், இவற்றை உருவாக்குவதற்கான வாய்ப்புக்கள், வசதிகள், காரணங்கள் ஏராளமாக இங்கே இருக்கின்றன. இந்த மாநிலத்திற்கு, மற்றைய மாநிலங்களை போல் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் வரவிட்டாலும், அதிகமான அளவுக்கு சிறு தொழிற்சாலைகள், நடுத்தரத் தொழிற்சாலைகளை உருவாக்க முடியும். சிறிய சிறிய தொழிற்சாலைகளையாவது உருவாக்க ஏன் மூலதனத்தை அதிகமாக ஒதுக்கக் கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். தென்னாட்டில் பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்காக மூலதனத்தை முடக்க யாரும் முன்வருவ தில்லை. அப்படியே ஓரிருவர் முன்வந்து முடக்கினாலும்கூட, லைசென்சு வாங்குவதற்கு அவர்கள் பெரும் பொருள் செலவழிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. லைசென்சு வந்த பிறகுசுட தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்கு இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஆரம்பத்திலேயே அதில் வரக்கூடிய நஷ்டம், கழிவு எல்லாம் போக, அதில் லாபம் என்று சம்பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை, ஏழெட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தான் ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமை நீடிக்காது இருக்க வேண்டுமானால், இப்பொழுதுள்ள குறைபாடுகளை போக்க வேண்டுமென்றால், அதற்கான முயற்சிகளை ஆக்க முறையில் மேற்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பெரும் தொழிலை ஆரம்பித்து நடத்த வேண்டும் என்கிற முயற்சியுடன்கூட, அங்கங்கேயே சிறு சிறு தொழில்களையும் ஆரம்பித்து நடத்த வேண்டும் என்கிற முயற்சியும் மேற்கொள்ளப் படவேண்டும். அரசினர் அங்கங்கேயே சிறு சிறு தொழில்களை ஆரம்பித்து நடத்த முயலுதல் வேண்டும்.

அண்மையில் நான் செய்தித் தாள்களின் மூலமாகக் கனம் தொழில் அமைச்சரும் மற்ற சிறு தொழில்களின் பிரதிநிதிகளும் டில்லிமாநகரில் கூடினர் என்றும் சிறு சிறு தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு எத்தகைய வழி வகைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஆராய்ந்தனர் என்றும் கேள்விப்பட்டேன். சிறு சிறு தொழில்களின் வளர்ச்சிக்காக நமது மாநில அரசு என்ன என்ன ஆலோசனைகளைக் கூறிற்று? அவற்றிற்கு அவர்கள் அளித்த பதில் என்ன? அம்மாநாட்டின் மூலமாக எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டுள்ள நடவடிக்கைகள் என்னென்ன? என்பவற்றை யெல்லாம் இந்த மன்றத்தினர்க்குச் சொல்ல வேண்டும் என்பதாக நான் தங்கள் மூலமாகக் கனம் தொழில் அமைச்சரை கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

21st March 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

லேசென்சு கொடுக்கிற தன்மையைப் பொறுத்த வரைக்கும் கூட நாம் ஒரு பொருளைக் கவனிக்க வேண்டும். நமது மாநிலத்தில் சிறிய-நடுத்தரத் தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தனியார்க்கு 494 லேசென்சுகள் வழங்கப்பட்டன. அதில் சில லேசென்சுதாரர்கள்தான், குறிப்பிட்டபடி இங்கே தொழில்களை நிறுவி இருக்கிறார்கள். இருபத்திரண்டு பேர்கள் லேசென்சுகளை திருப்பிக் கொடுத்து விட்டார்கள் என்று கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய முன் உரையில் கூறி இருக்கிறார். அவ்வாறு இந்த லேசென்சுகளை தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்கு இல்லை என்று திருப்பிவிட்டதற்குக் காரணம் என்ன? வேறு யாருக்காவது அந்த லேசென்சுகளை வழங்கினார்களா? அப்படி வழங்கியவர்களும் திருப்பிவிட்டு விட்டார்களா? அவ்வாறு திருப்பி விடக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன? என்பவற்றை ஆராய்ந்து அறிந்து இந்தத் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு இடையூறாக உள்ளனவற்றைக் களைவதற்குக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தனியார் துறையில் இந்தத் தொழில்களை ஏற்று நடத்துவதற்கு யாரும் முன் வரவில்லை யென்றால் அவற்றைப் பொதுத் துறையிலாவது எடுத்து நடத்துவதற்கான பொறுப்பினை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

உருக்கு தொழில் சம்பந்தமாக சிலருக்கு இங்கே அனுமதி வழங்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதுபற்றி நான் ஒன்று கேள்விப்பட்டேன். இப்பொழுது மூன்று உருக்குத் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவற்றில் ஒன்று மகேந்திரா அண்ட் மகேந்திராவால் ஆரம்பிக்க இருந்த தொழிற்சாலை. இப்படி மகேந்திரா அண்ட் மகேந்திரா கம்பெனிக்கு லேசென்சு வழங்கப்பட்டதாகவும், அவர்கள் அந்த லேசென்சின் பேரில் இந்த மாநிலத்தில் அந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்காமல், இங்கே லேசென்சு வாங்கிக்கொண்டு, அதை பயன்படுத்திக்கொண்டு, பம்பாயில் போய் அதை உருவாக்குகின்ற நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது இந்த மாநில அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெற்று அங்கு ஆரம்பிக்கப்படுகிறதா? அல்லது இந்த மாநில அரசாங்கத்தின் ஆட்சேபனையையும் மீறிப் பேராசின் தலையீட்டினால் அவ்வாறு துவக்குவதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டதா? என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி அந்தக் கம்பெனியாருக்கு அந்தத் தொழிற்சாலையை நம் மாநிலத்தில் ஆரம்பிப்பதற்கு வசதி இல்லை என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு என்ன வசதி இங்கு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்தார்களா? அவர்கள் ஆரம்பிக்கவில்லை யென்றால், லேசென்சைத் திருப்பிக் கொடுத்திருக்கலாமே! இம்மாநிலத்தைச் சேர்ந்த வேறு ஒருவருக்காவது இம்மாதிரி ஒரு தொழிற்சாலைகளை இங்கே ஏற்படுத்த அனுமதி வழங்கியிருக்கலாமே! அவர்கள் அந்த தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தந்திருக்கலாமே! அல்லது இந்த அரசினரே அதை ஏற்று நடத்த முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கலாமே! என்றும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் இப்படி இந்த மாநிலத்தில் ஒரு தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்கு லேசென்சு பெற்று, அவர் அந்தத் தொழிலை இங்கே ஆரம்பிக்காமல், வேறு ஒரு மாநிலத்திற்கு சென்று ஆரம்பிப்பதற்கு இந்த அரசினர் அனுமதி வழங்கக் கூடாது என்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அவர் இப்படி வேறு ஒரு மாநிலத்தில் ஆரம்பிப்பதாக இருந்தால், அவருடைய லேசென்சு ரத்து செய்துவிட வேண்டும். ஆரம்பிக்கப்படாமல் விடப்படுகிற தொழிற்சாலைகளை ஏற்று நடத்த அரசினரே முன்வரவேண்டும். அதற்காக “டெலலப்மெண்ட் கார்ப்பொரேஷன்” ஒன்றை அரசினர் ஏற்படுத்தவேண்டும்.

மேலும் இந்த மாநிலத்தில் “பில்லெட்ஸ்” என்னும் இரும்புக் கட்டிகள் கிடைக்காத காரணத்தால் எந்தத் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதை முழு முயற்சியுடன் ஏற்று நடத்த முடியாமல் இருப்பதாக

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[21st March 1963]

தெரிவிக்கப்படுகிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் தொழில்களை ஆரம்பிக்கப் படுவதற்கு ஏற்றதாக இரும்புக் கட்டிகள் கிடைக்காது இருக்கிற நிலைமையில் நம்முடைய தேவைக்கு ஏற்றபடி இரும்புக் கட்டிகள் கிடைப்பதற்கான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். இரும்பு எங்கெங்கே கிடைக்கிறதோ, எங்கெங்கே நம்முடைய மாநிலத்தில் கனி வளங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவற்றையெல்லாம் நன்கு ஆராய்ந்து இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலை ஒன்றைத் துவக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும். இரும்புக் கனி கிடைக்க வில்லை என்ற ஒரு நிலை மட்டுமே நமது மாநிலத்தில் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்காமலிருப்பதற்குக் காரணமாக இருக்கக்கூடாது. இரும்புக் கனியே இல்லாத ஜப்பான் பிறநாடுகளிலிருந்து இரும்புக் கனிகளை வர வழைத்து, இரும்புக் கட்டிகளை வரவழைத்துப் பல தொழில்களில் அவை களை ஈடுபடுத்தி, அவர்களுடைய தொழில் உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருப்ப தோடு, அகில உலக நாடுகளோடு போட்டி போடக்கூடிய வளர்ச்சியையும் பெற்றிருக்கிறது.

தொழில்கள் வளரவேண்டுமென்றால், இரும்புக் கனிகள் நமக்குத் தேவைபடுகிறது. இரும்புக் கனிகளை இங்கேயே வெட்டி எடுக்கலாம்; தேவைக்கு வெளியிடங்களிலிருந்தும் வரவழைத்துக்கொள்ளலாம். இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கத்தக்க நடவடிக்கைகளை மேற் கொள்ள வாய்ப்பும், அவசியமும் இங்கே இருக்கின்றன.

லேசென்சுகள் பெற்றவர்கள் யாராவது தொழில்களை நடத்த முடிய வில்லை என்று அந்த லேசென்சைத் திருப்பிவிட்டால், அதை அரசினர் அப்படியே விட்டுவிடுகிறார்களா? என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். வேறு எந்தத் தனியார் கம்பெனியாவது அந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்க முன் வந்தால், அந்த லேசென்சை அவர்களுக்கே வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கப் படுமா? அல்லது அந்த லேசென்சை பயன்படுத்தி நமது அரசினர் அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்திப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய முன்வருவார்களா? என்றும் அறிய விரும்புகிறேன். இப்பொழுது “மதராஸ் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்போரேஷன்” என்று ஏற்படுத்தி புதுத் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்காகக் கடன் உதவி செய்ய வசதிகளை அரசு ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது. அதைப்போலவே “மதராஸ் இன் டஸ்ட்ரியல் கார்ப்போரேஷன்” என்று ஒன்றை நிறுவி, தனியார் நடத்து வதற்கு முன்வராத தொழிலை, இந்தக் கார்ப்போரேஷனே எடுத்து நடத்துவதற்கு ஆன ஒரு முயற்சியை மேற்கொள்ளக் கூடாதா? என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் உறுப்பினர் மகாலிங்கம் அவர்கள் கூறியதுபோல் இன்றைக்கு ஆயுடி இன்ஷூரன்சு கார்ப்போரேஷனில் முடக்கப்பட்டிருக்கின்ற 500 கோடி ரூபாயின் தென்னகத்தின் பங்கு 130 கோடி ரூபாய் இருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு தென்னகத்தில் தொழிற்சாலை வளர்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம். அந்தத் தொகையை இங்கேயே பயன்படுத்தும் உரிமையைப் பெற்று அதன் மூலம் இந்த மாநிலத்தில் வசதிகளைப் பெருக்க திட்டமிட வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப்போலவே திரு ஹாஜா ஷேரிப் சொன்னதுபோல் வெளிநாடுகளிலிருந்து கடனுதவி பெற்று வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதைப் பெற்றும் இங்கே தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு முயற்சி எடுக்க அரசினர் முன்வர வேண்டும்.

1-00
p.m.

கைத்தறிப் பிரச்னையைப்பற்றிச் சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். அதை நம்பி வாழும் மக்கள் பல இலட்சக்கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நெய்து தரும் துணி செலவாகவும், அதன் மூலம் வரும் வருமானத் தைக்—சூலியை—வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டியவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். உற்பத்திச் செலவை எந்த அளவுக்குக் குறைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் குறைத்துக் கொடுப்பதற்கு முயல் வேண்டும். கூட்டுறவு நூல் ஆலை மூலமாகக் கிடைக்கும் நூலைக் குறைந்த விலையில் வழங்குவதற்கு அல்லது லாபம் இல்லாமலேயே வழங்குவதற்கு முயற்சி எடுத்து, கைத்தறியாளர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் திட்டம்

21st March 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

திட்டவேண்டும். கைத்தறியைப் பொருத்தமட்டில், கேரள மாநிலத்திலே ரூபாய் ஒன்றுக்கு 15 புதுக்காசு கழிவு (ரிபேட்) தரப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த முறையிலே, இங்கேயும் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகம் ஊக்குவிக்கத்தக்க நிலைமைகளை மேற்கொள்ள அரசு முன்வருமானால், நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும், இங்கே உற்பத்தியாகி வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிற பொருட்களின் அளவு மிகமிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அண்மையில், இந்தியப் பேரரசின் அமைச்சராக இருக்கும் திரு. மனுபாய் ஷா அவர்கள், இங்கே வந்து, ஸ்தர்ன் ரீஜனல் எக்ஸ்போர்ட் ப்ரொமோஷன் கமிட்டியினுடைய ஆரம்ப விழாவில் பேசுகின்ற போது, தெளிவுபட எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிற பொருட்களிலே 600 கோடி ரூபாய் பெறுமானம் அளவுக்கு பொருட்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டாலும் அதிலே மூன்றிலொரு பங்கைத்தான் தென்னக மாநிலங்கள் ஏற்றுமதி செய்கின்றன. மூன்றிலொரு பங்கான 200 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஏற்றுமதிப் பொருள்களை இந்தத் தென்னக மாநிலங்கள் அனுப்பியும், உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்கள் தென்னக மாநிலத்திலிருந்து அனுப்பும் அளவு, இரண்டு கோடி ரூபாய் பெறுமானத்திற்கும் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

‘While the South contributes a third of the Rs. 600 crores export trade of the country, its performance on export of manufactured articles is absolutely negative, very very poor, not even amounting to about Rs. 2 crores’.

என்று கூறியிருக்கிறார். 600 கோடி ரூபாயில் 200 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத் தென்னக மாநிலங்கள் அனுப்பியும், உற்பத்தி ஆக்கப்பட்ட பொருள்கள் இரண்டு கோடி ரூபாய் பெறுமானம் அளவுக்குத்தான் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. உற்பத்தி பொருட்களை அதிகமாக்கி, ஏற்றுமதியை விரிவுபடுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளை ஏராளமாக உருவாக்கவேண்டிய பொறுப்பில் இந்த மாநிலம் இருக்கிறது. இந்த மாநிலத்திற்கும் இயற்கைச் செல்வங்கள், விளைபொருள்கள் இவற்றைப் பயன்படுத்திச் சிறு தொழில்கள், பெருந் தொழில்கள் நடுத்தரத் தொழில்கள் ஆகிய வற்றை உருவாக்க வேண்டும். வடக்கே இருக்கும் கன ரகத் தொழில்களை ஈடுகட்டும் அளவுக்குச் சிறு தொழில்கள், நடுத்தரத் தொழில்கள் ஆகிய வற்றை ஏற்படுத்த வாய்ப்பு வசதிகள், அதிகாரங்கள், உரிமைகள் ஆகிய வற்றைப் பெற்று, அந்த முறையில் இந்த மாநிலத்தினுடைய வருவாயை மிகச் செய்யவும், தொழில்களை மேலும் ஊக்குவிப்பதற்கும் எல்லா முயற்சிகளையும் இந்த மாநிலம் எடுக்கவேண்டும். அதற்காக உரிமை பெறுவதிலும், அதிகாரம் பெறுவதிலும், மானியம் பெறுவதிலும், அதிகமான அளவுக்கு மற்ற மாநிலங்களைப் போல, இந்தியப் பேரரசினிடம் சண்டை தொடுத்தாவது, உரிமைக்காக வாதாடியாவது, அந்த மானியங்களைப் பெற, பெருமுயற்சியைக் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களும், நிதி அமைச்சர் அவர்களும் எடுக்கவேண்டுமென்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்ட கனம் அங்கத்தினர்கள் அனைவருக்கும் முதலில் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். மானியக் கோரிக்கை விவாதம் நடத்துவது, கனம் அங்கத்தினர்கள் அவரவர்களுக்கிருக்கும் நல்ல அரிய யோசனைகள் எல்லாவற்றையும் சொல்லவேண்டுமென்பதற்காகவும், அவற்றிலிருக்கும் நல்ல கருத்துக்களை யெல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு, அடுத்த ஆண்டுக்குள்ளாக உதை திறைவேற்ற வேண்டும் என்பதற்காகவும் இந்த விதமான மானியக் கோரிக்கை விவாதம் நடைபெறுகிறது. அதே முறையில்தான் இந்த மானியக் கோரிக்கை சம்பந்தமாகக் கொடுக்கப்பட்ட எல்லாவிதமான நல்ல யோசனைகளையும் நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன் என்று முதன் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

[21st March 1963]

இந்த யோசனைகள் சொல்லுகிறபோது, அவற்றை மூன்று முறையாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று, கொள்கை அளவில் சொல்லப்பட்ட யோசனைகள். இரண்டு, நமக்கு இன்னும் அதிகமான தேவைகள் இருக்கின்றன என்பதை வற்புறுத்தும் முறையில் சொல்லப்பட்ட யோசனைகள். மூன்று, நடக்கிற நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்ட குறைபாடுகளைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட யோசனைகள். இந்த மூன்று முறைகளிலே இருக்கும் யோசனைகள் எல்லா வற்றையும்விட நான் பொதுவாகப் பதில் அளிக்க விரும்புகிறேன். தனித் தனியாக நபர்களைக் குறித்துச் சொல்லவில்லையென்றால், உதோ அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களிலே நன்மை இல்லை என்றே, அல்லது அவை தேவைப்படவில்லை என்றே நான் கருதவில்லை. பொதுவான வகையிலே பதில் சொல்லலாம் என்ற காரணத்தால், தனிப்பட்ட முறையில் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் நான் பதில் இப்பொழுது சொல்ல வில்லை.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

கொள்கை அளவில் எடுத்துக்கொள்ளும்போது, இந்த நிர்வாகம்—காங்கிரஸ் நிர்வாகம்—எந்தத் தேர்தல் அறிக்கையின் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறதோ, அந்தக் கொள்கையைத்தான் நிறைவேற்றுகிறேன். எதிர்க் கட்சியின் கொள்கையை ஒருநாளும் நிறைவேற்றாது. எதிர்க் கட்சியினர் தங்களுடைய கொள்கையைச் சொல்வதற்குச் சட்டசபையை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம்; தேர்தலை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். அது தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், அவர்களுடைய கொள்கையை நாங்கள் நிறைவேற்றவில்லை என்று குற்றச்சாட்டாகச் சொன்னால், அது குற்றச்சாட்டு ஆகாது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்களும், திரு. கருணாநிதி அவர்களும், “நீங்கள் சோஷலிசம் என்று சொன்னீர்களே, சோஷலிசம் என்று சொல்லி, தனியார் துறையை வளர்த்துவிட்டீர்களே, பொதுத் துறையை ஏன் அதிகரிக்கவில்லை? இதெல்லாம் உங்கள்மீது குற்றச்சாட்டு” என்று சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர்கள் இன்டஸ்ட்ரியல் பாலிஸி ரிஸல்யூஷனைச் சரியாகப் படித்திருப்பார்களானால், எந்தெந்தத் தொழில்கள் சர்க்கார் துறையில் நடத்துவது என்றும், எந்தெந்தத் தொழில்கள் தனியார் துறையில் நடத்துவது என்றும், எந்தெந்தத் தொழில்களைக் கூட்டுறவுத் துறையில் நடத்துவது என்றும் திட்டவாட்டமாக அதிலே சொல்லப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். அந்தக் கொள்கையிலே நாங்கள் தவறி இருக்கிறோம் என்று எடுத்துக் காட்டினால் அது குற்றச்சாட்டாகும். ஆனால், அந்தக் கொள்கையிலே நாங்கள் தவறவில்லை. எந்த கொள்கை அடிப்படையில் தேர்தல் அறிக்கை விட்டு, எந்த அடிப்படையில் நாங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோமோ, அந்தக் கொள்கையில் சற்று கூப் பிழை செய்யாமல், அதிலிருந்து தவறாமல் நிறைவேற்றுகிறோம் என்பதை மாத்திரம் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

சில தொழில்களைத் தனியார் துறைக்கு விரும்புமீது, அவர்களுக்கு அதிக லாபம் வருகிறது என்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. அதுவும் சொல்லப்போனால் தமிழ்நாட்டில் வைக்கும் தொழில்கள் பலவற்றிற்கு அதிகமாக லாபம் வந்திருக்கிறது என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நான் பெருமையாக எடுத்துக் கொள்கிறேன். டால்மியா சிமென்ட் தொழிற்சாலையில் லாபம் வந்தது, இந்தியா சிமென்ட் தொழிற்சாலையில் லாபம் வந்தது என்று சொன்னால், நல்ல வேளையாக, தமிழ்நாட்டில் தனியார் நடத்தும் தொழில் நட்டமில்லாமல் லாபகரமாக நடக்கிறது என்பதை எதிர்க் கட்சியினர் ஒத்துக் கொள்கிறார்களே, அந்த அளவுக்கு நான் அவர்களுக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தனியார் துறையில் லாபம் அதிகமாக வருகிறது என்கிற காரணத்திற்காக அந்தத் தொழிலை நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லவோ, அவர்களுக்கு லாபம் வராத முறையில் பல இடையூறுகள்

21st March 1963] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

திங்குகள் செய்துவிடவேண்டுமென்று சொல்வதோ சரியாகாது. எந்தெந்தத் தொழில்களை நாம் தனியார் துறைக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறோமோ அந்தத் தொழில்கள் தனியார் துறையில்தான் நடக்கும். அதற்கு வேண்டிய எல்லாவிதமான ஆக்கமும் ஊக்கமும் உதவியும் இந்த சர்க்கார், தங்களுடைய கொள்கையின் அடிப்படையில் செய்யும் என்று நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அந்த முறையில்தான் இன்றைக்கு நாங்கள் இன்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகப் பணம் அதிகமாகக் கொடுக்கிறோம். எவ்வளவு சக்தி இருக்கிறதோ அந்தச் சக்திக்குச் சற்று அதிகமாகக் கூட உதவிகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் ஏதோ பழைய ரிபோர்ட் ஒன்றைப் படித்துவிட்டு சற்றுக் குழப்பிக்கொண்டுவிட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இன்டஸ்ட்ரியல் ஃபைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் 1954-ம் வருஷத்திய ரிபோர்ட்டை வைத்துக் கொண்டு குறிப்பிட்டார் என்று நினைக்கிறேன். டில்லியில் இருக்கக்கூடிய இன்டஸ்ட்ரியல் ஃபைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், மெட்ராஸ் இன்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பரேஷனுக்கும் அதற்கும் ஒருவித சம்பந்தமும் இல்லை. மெட்ராஸ் இன்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் தவறான முறையில் கடன் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்றே, அல்லது வேண்டியவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்றே சொல்லவில்லையென்றால், நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால், அவர்கள் பேசியதிலிருந்து, ஒரு தவறான அபிப்பிராயம் ஏற்படக்கூடும். அவர்கள் சொன்னதிலிருந்து, மெட்ராஸ் இன்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பரேஷன்தான் வேண்டியவர்களுக்குக் கொடுத்த நிலை இருக்கிறது என்கிற மாதிரி புலப்பட்டது. அவ்வாறு இருக்குமானால்—நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்கிறேன்—அது ஆதாரமற்றது, அது அர்த்தமற்றது.

திரு. மு. கருணாநிதி : முதலாளிகள் இந்த அரசினருக்கு வேண்டியவர்கள் என்ற நிலையில்தான் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. தனியார் துறையில் உள்ள சில தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு இத்தகைய சலுகைகள் வழங்கப்படுவதால், முதலாளிகள் இந்த அரசுக்கு எப்படி வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தில்தான் சொல்கிறோம்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்த அரசுக்கு முதலாளிகளும் வேண்டியவர்கள், தொழிலாளிகளும் வேண்டியவர்கள். பொது மக்களும் வேண்டியவர்கள். அதுதான் இந்த அரசினரின் அடிப்படை. முதலாளிகளை வெறுத்துக்கொள்ளும் அரசு இது அல்ல. கனம் அங்கத்தினர் திட்டவட்டமாகச் சொல்லமுடியுமா என்று கேட்கிறேன்—முதலாளிகளே இல்லாமல் செய்துவிட வேண்டும் என்பதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை என்று அவர்கள் சொல்ல முடியுமா? அவர்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் அப்படிப் போட்டிருக்கிறார்களா? அப்படிப் போடுவார்களா?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : “முதலாளித்துவம் கூடாது” என்பதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிரகடனப்படுத்திய வாசகங்கள்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : “பார்ப்பனரை வெறுக்கவில்லை, பார்ப்பனியம் கூடாது என்று சொன்னேன். முதலாளியை வெறுக்கவில்லை, முதலாளியை கூடாது என்று சொன்னேன்” என்று அவர்கள் சொல்வது ரொம்ப நாளாகக் கேள்விப்பட்டதுதான். இந்தவிதமான “ஈயங்கள்” எல்லாவற்றையும் நாங்கள் பலமுறை கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்.

கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிற போது முதலாளியே இல்லாத சமுதாயத்தை உருவாக்குவதுதான் தங்கள் கருத்து என்று சொல்லிவிட்டால் அது கம்ப்யூனிஸ்ட் சமுதாயமாகத்தான் இருக்கும். அதை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்வதாக இருந்தால் அவர்கள் அதிகாரத்தில் இருந்து அத்தகைய

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [21st March 1963]

ஒரு கொள்கைப்படி தொழில் திட்டங்களை வகுக்கலாம். ஆனால் எங்களுடைய தொழில் கொள்கை என்ன என்பதை முன்பே விளக்கியிருக்கிறோம். எங்கள் தொழில் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இன்றைக்குக் காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம். எனக்கு இப்போது நேரம் அதிகம் இல்லாத காரணத்தினால் இதைப்பற்றி அதிமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை.

ஒன்றை இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் விளக்கினார்கள். தாங்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்தால் முதலாளிகளே இல்லாமல் செய்து விடுவோம் என்று தெரிவித்தார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய கொள்கை இன்றைக்குத் தெளிவாகிவிட்டது. அவர்களுடைய கொள்கையை நாங்கள் நிறைவேற்றவில்லை, எதிர்க்கட்சியினர் கொள்கையை காங்கிரஸ்கட்சி நிறைவேற்றவில்லை என்பது ஒரு குற்றச்சாட்டாகும்? நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற கொள்கை இந்த சமுதாயத்தில் இருக்கிற எல்லோரும் இந்த சமுதாயத்தை உருவாக்கக் கூடிய ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான். எல்லோரும் தங்கள் தங்களுக்குரிய பங்கைச் செலுத்தவேண்டும். யாரும் யாரையும் ஏமாற்றி அதிக லாபத்தை அடைய இடம் இருக்கக்கூடாது. பொதுவாக உழைப்புக் கேற்ற ஊதியம் எல்லோருக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் பல தொழில்கள் கொள்கைகளும், வரிக் கொள்கைகளும் இந்த அரசாங்கத்தினால் உருவாக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே அரசாங்கத்தினுடைய தொழில் கொள்கை என்ன என்று பார்த்து அதில் அவர்கள் தவறியிருக்கிறார்களா என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் ஆராய்ந்தால் நிச்சயமாக இந்த அரசாங்கம் தான் வகுத்துக் கொண்ட தொழில் கொள்கையில் சிறிதும் தவறவில்லை என்பதை உணர்வார்கள். தம் கொள்கையில் இந்த அரசாங்கம் தவறிவிட்டது என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. தன்னுடைய கொள்கை அடிப்படையில் அது ஒழுங்காகத்தான் செயல்பட்டு வருகிறது.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF: Mr. Deputy Speaker, Sir, on a point of order. I would like to know whether the statement made by the hon. Member, Sri Mathialagan that according to their policy there would be no capitalism, is accepted by the hon. the Leader of the Opposition or is it his individual opinion?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There is no point of order, Sir.

MR. DEPUTY SPEAKER: There is no point of order.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதே கொள்கைதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை என்பதை நான் வற்புறுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: மற்ற மாநிலங்களைவிட நம்முடைய மாநிலத்தில் பர்காபிடா இன்கம் குறைவாக இருக்கிறது என்று கணக்குச் சொன்னார்கள். இந்தக் கணக்குகளை எல்லாம் படித்துப் புரிந்து கொள்வதற்கே சற்றுப் பயிற்சி வேண்டும். எந்தெந்த ஷாஜ்யங்களில் ஜனத் தொகை குறைவாக இருக்கிறதோ அந்த அந்த ராஜ்யங்களில் புதிதாகத் தொழில் வளர்ச்சி எதுவுமே ஏற்படாவிட்டாலும் கூட அங்கே உயர்வான வாழ்க்கைத்தரம் இருப்பதாக பர்காபிடா இன்கம் கணக்குப் பார்த்தால் காட்டும். உதாரணமாக இந்த பர்காபிடா இன்கம் கணக்கு—மொத்த வருமானத்தை எடுத்து—அந்த இடத்திலிலுள்ள மொத்த ஜனத்தொகையைக் கொண்டு வகுத்து சராசரி ஒரு நபருக்கு இத்தனை வருமானம் என்று கொடுப்பது ஆகும். மலைப் பிரதேசங்களில் காட்டுப் பிரதேசங்களில் ஜனத் தொகை குறைவாகத் தான் இருக்கும்.

21st March 1963] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

அந்த இடத்து பர்காபிடா இன்கமைப் பார்த்தால் மற்ற இடத்தை விட அதிகமாக இருப்பது போலத் தோன்றும். காரணம் ஜனத் தொகை அந்தப் பிரதேசங்களில் குறைவாக இருப்பதுதான். அந்தப் பிரதேசத் திலுள்ளவர்களில் பர்காபிடா இன்கமை எடுத்துப் பார்த்து அங்கே உள்ளவர்கள் உயர்ந்த வாழ்க்கைத்தரம் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது சரியல்ல. தவறு என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம் ராஜ்யத்தை மட்டுமே கூட எடுத்துப்பார்க்கலாம். நீலகிரியில் உள்ளவர்களுடைய பர்காபிடா இன்கம் சென்னையில் உள்ளவர்களுடைய பர்காபிடா இன்கமைவிட அதிகமாக இருக்கும். காரணம் நீலகிரியில் தோட்டம், காடுதான் அதிகம். ஜனத் தொகை குறைவு. அந்தத் தோட்டங்களின் வருமானத்தை எல்லாம் எடுத்து, அங்குள்ள குறைந்த ஜனத் தொகை அளவைக் கொண்டு வகுத்தால் நிச்சயமாக அதிக பர்காபிடா இன்கம் தான் வரும். அதனால் நீலகிரியில் உள்ளவர்கள் மிக உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரம் உடையவர்கள் என்ற முடிவுக்கு நாம் வரக்கூடாது. சென்னையில் உள்ளவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் எவ்வளவுதான் உயர்ந்திருந்தாலும் இங்குள்ள 20 லட்சம் ஜனங்களைக் கொண்டு வகுத்துப் பார்த்தால் இங்கே பர்காபிடா இன்கம் குறைவாகத்தான் இருக்கும். அதனால் இங்குள்ளவர்கள் பொருளாதாரத்துறையில் மிகவும் கீழ் நிலையில் இருப்பதாக முடிவுக்கு வருவதும் சரியில்லை.

அடுத்தாற்போல் கனம் மதியழகன் அவர்கள் இரண்டு விவரங்கள் கூற்றார்கள். அப்போது அவர்கள் கொடுக்கிற விவரம் சரியல்ல என்று சொன்னேன். ஏதாவது ஒன்றை ஒரு கருத்துக்கு ஆதாரமாகச் சொல்ல முற்படுகிறபோது அது பற்றிய விவரங்களை முழுதும் படித்து நன்கு தெரிந்து கொண்டு சொல்லவேண்டும். இங்கே கைத்தறிக்கு கதிர் கொடுப்பது பற்றி பார்லிமெண்டில் மத்திய அமைச்சர் ஒரு கேள்விக்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய பதிலைக் குறிப்பிட்டார்கள். கேள்வி என்ன, அதற்கு அமைச்சர் அளித்த பதில் என்ன என்ற இந்த இரண்டையும் சேர்த்துப் படித்துப் பார்த்திருந்தால் அவரே சரியான ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கக்கூடும். காரணம் என்ன? பார்லிமெண்டில் கேட்கப்பட்ட கேள்வி கதிர்கள் வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு மாநிலத்திலிருந்தும் வந்திருக்கக் கூடிய விண்ணப்பங்கள் எவ்வளவு, அதன் பேரில் எடுக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கை என்ன என்பதுதான். ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் எவ்வளவு ஸ்பின்னடில்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது பற்றிய கேள்வி அல்ல அது. 'Statement showing Statwise position about applications for licences for spindles and action taken thereon.' ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் எவ்வளவு ஸ்பின்னடில்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கேட்டிருக்கும் கேள்விக்கு அளிக்கப்பட்ட பதிலாக கனம் மதியழகன் அதை எடுத்துக் கொண்டு "நமக்கு ஒன்று வரவில்லை, ஹீரோ என்று போட்டிருக்கிறது" என்று சொன்னார்கள். மேலும் கொஞ்சம் பார்த்திருந்தால் ஆந்திராவுக்கும் இல்லை, கேரளாவுக்கும் இல்லை, மைசூருக்கும் இல்லை என்கிற விவரம் அதில் இருப்பதைத் தெரிந்து கொண்டிருப்பார்கள். அதைத் தெரிந்து கொண்டு இருந்தால் கூட "பார்த்தீர்களா, தென்னகம் புறக்கணிக்கப்படுகிறது" என்று தான் தவறாகப் புரிந்து கொண்டதை நன் கருத்துக்கு ஆதாரமாகவே பேசியிருப்பார்கள்.

உண்மை இன்றைக்கு என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஸ்பின்னடில் வேண்டுமென்றால் தனியார் இந்த அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளவேண்டும். இந்த அரசாங்கம் சிபார்சு செய்து மத்திய அரசுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அதன் பேரில் அவர்கள் வழங்குகிறார்கள். இந்த விண்ணப்பங்களைப் பொறுத்த வரையில் சென்னை சர்க்கார் சிபார்சு செய்யவில்லை. காரணம் ஏற்கெனவே நம் மாநிலத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட ஸ்பின்னடில்களை கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு என்று முதலிலேயே பெற்றுவிட்டோம். 75 ஆயிரம் ஸ்பின்னடில்கள்தான் மூன்றுவது

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [21st March 1963]

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நமக்காக ஒதுக்கப்பட்டது. அவ்வளவையும் வாங்கி விட்டோம். இன்னும் அதை விட அதிகமாகப் பெறுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அப்படியிருக்க நம் மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கவே யில்லை என்று தவறாக—கேட்ட கேள்வி என்ன, அதற்கு அளித்த பதில் என்ன என்று பார்க்காமல்—பதிலைமட்டும் பார்த்து கனம் மதியழகன் தவறான கருத்துக்கு வந்துவிட்டார்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : என்னுடைய கருத்து தவறும் அல்ல, கனம் அமைச்சர் சொல்வதும் தவறு அல்ல. நமக்கு 75 ஆயிரம் ஸ்பின்னிடல் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றார்களே அது வந்து விட்டதா? அது எப்போது நமக்குக் கிடைக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நான் மறுபடியும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்களுக்கு அந்த 75 ஆயிரம் ஸ்பின்னிடல் களும் கிடைத்துவிட்டது. அவர்களிடத்தில் யார் யாருக்குக் கொடுப்பது என்று இருந்த அதிகாரம் இப்போது நமக்கே மாற்றப்பட்டுவிட்டது. அதனால்தான் அந்த விவரங்கள் எதுவுமே தெரிந்து கொள்ளாமல் அவர் சொன்னார் என்று குறிப்பிட்டேன்.

அடுத்தாற்போல சில யூனிட்கள் நஷ்டத்தில் வேலை செய்கிறது என்று கனம் மதியழகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். சில யூனிட்கள் நஷ்டத்தில் வேலை செய்கின்றன என்பதை நானே புள்ளி விவரத்தில் கொடுத்திருக்கிறேன். நஷ்டத்தில் வேலை செய்வதாக நான் கொடுத்திருக்கிற யூனிட்களை எல்லாம் கவனித்துப் பார்த்தால் தெரியும், அவை ட்ரேய்னிங் சென்டர்களாக இருக்கும். சர்வீஸ் சென்டர்களாக இருக்கும். என்ஜினீயரிங் காலேஜ் நஷ்டத்தில் வேலை செய்கிறது என்று சொல்வதுபோல இருக்கும் இந்த டிரைனிங் சென்டர்கள் நஷ்டத்தில் வேலை செய்கிறது என்று சொல்லுவது. மற்றவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுப்பதற்காகவே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் இந்த சென்டர்களில் நோக்கம் லாபம் அடைவது அல்ல. அதைப்போலவே பரவர டை காஸ்டிங் யூனிட் நஷ்டத்தில் வேலை செய்திருப்பதாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அங்கே சாயம் தோய்த்துக் கொடுக்கும் வேலை மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காகவேதான் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. விண்ணமங்கலம் டானிங் அண்டு பிணிஷிங் யூனிட் ஒன்றே ஒன்றுதான் உண்மையில் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒன்று அதிலும் கூட ஆயிரம், இரண்டாயிரம் நஷ்டம் என்பது ஒரு பெரிய நஷ்டமாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அதை விட நான் சொன்னால் உடனே கனம் மதியழகன் அவர்கள் வருத்தப்பட்டுக்கொள்கிறார்கள். ராஜ்ய சர்க்காருக்கு இந்தத் தொழில்களை வைத்து நடத்துவதனால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நஷ்டம் 5 லட்சம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ராஜ்ய சர்க்காருக்கு மொத்தம் இந்த யூனிட்கள் எல்லாவற்றிலுமாக வந்திருக்கக்கூடிய லாபம் 11 லட்சம். இந்த சில யூனிட்களினால் வந்திருக்கக்கூடிய நஷ்டம் 5 லட்சம். ஆக மொத்தத்தில் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு லாபமா? நஷ்டமா? மொத்த லாபம் 11 லட்சம், நஷ்டம் 5 லட்சம் என்றால் இதை யாரும் நஷ்டம் என்று சொல்லமாட்டார்கள். சர்க்கார் 31 யூனிட்கள் நடத்துகின்றன என்றால் அந்த 31 யூனிட்கள் சம்பந்தமாகச் செலவான தொகை எவ்வளவு, வருமானம் எவ்வளவு, லாபமா நஷ்டமா என்று மொத்தத்தில் லாபமாக இருக்கிறது என்றால் லாபம் என்று ஒத்துக் கொள்ளலாம், நஷ்டம் என்றால் நஷ்டம் என்று வலியுறுத்தலாம். அது ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியது. ஆனால் அங்கங்கே இருக்கக்கூடிய நான்கைந்து டிரைனிங் சென்டர், சர்வீஸ் சென்டர் இவற்றில் வரக்கூடிய நஷ்டத்தை மட்டும் கூடுத்து, இந்த சர்க்காருக்கு 5 லட்சம் நஷ்டம் என்று குற்றம் சாட்டுவது அறிவுக்குப் பொருந்தாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அவர் நான் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையில் 53-ம் பக்கத்தைப் புரட்டிப்

21st March 1963] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

பார்த்திருப்பார்களேயானால் நமக்கு லாபம் 11-53 லட்சம் என்பதையும் நமக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டம் 5-61 லட்சம் என்பதையும் ஆக மொத்தத்தில் 5-92 லட்சம் லாபமே வந்திருக்கிறது என்பதையும் உணர்ந்து கொள்வார்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மொத்தம் உள்ள 31 யூனிட்களில் 12 யூனிட்களில் நஷ்டம் வந்திருக்கின்றன என்பதற்கு கனம் அமைச்சர் சமாதானம் கூறினாலும், பதினெட்டு யூனிட்களில் லாபம் வந்திருக்கிறது என்று கொடுத்திருக்கிற புள்ளிவிவரத்தில் மதுரை டெக்ஸ்டைல் மில்ஸ் பார்ட்ஸ் யூனிட்டில் இரண்டாயிரம் ரூபாய் லாபமும், மெட்ராஸ் பிரைட் மெடலில் யூனிட்டில் ஆயிர ரூபாய் லாபமும் தான் இவ்வளவு திறமையான தொழில் அமைச்சர் இருக்கும்போதே பெற முடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஒரு தொழிற்சாலையைச் சர்க்கார் நடத்தினாலும் சரி, தனியார் நடத்தினாலும் சரி, முதல் மூன்று நான்கு வருஷங்களில் லாபம் வரும் என்று நினைக்க முடியாது. அப்படி நினைக்கிறவர்கள் தொழில் அனுபவம் இல்லாதவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள். யார் தொழிலில் இறங்கினாலும் முதல் வருஷத்திலேயே லாபம் வரும் என்று நினைத்துக் கொண்டு தொழிலில் இறங்கவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். “மெஷின் ரன் இன்” என்று சொல்லும் வகையில் சரியாக ஓட ஆரம்பிக்க வேண்டும். மெஷின்கள் பொறுத்தப்படுவவை சரியாக இருக்க வேண்டும். சில பாகங்கள் முதலில் செய்யப்படும். இன்னும் சில பாகங்கள் அடுத்த படி செய்யப்படும். ஆகவே, தொழிலிலே லாபத்தை அடைய வேண்டுமென்றால் நிச்சயமாக மூன்று அல்லது நான்கு வருஷங்கள் ஆகும். எல்லாத் தொழில்களையும் சர்க்காரே ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று கொள்கையைச் சொல்கிறவர்கள், முதல் வருஷத்திலேயே நஷ்டம் வந்துவிட்டது என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்களேயானால், சர்க்கார் எப்படித் தொழில்களை நடத்த முடியும்? சர்க்கார் தொழில்களை ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்ற கொள்கையைக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் இதனுடைய அடிப்படையைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். தனியார் துறையிலே எந்த அளவுக்குக் காலம் பிடிக்கிறதோ அதே அளவுக்குச் சர்க்கார் துறையிலும் காலம் பிடிக்கிறது. விதையைப் போட்டுவிட்டு உடனே வேரைத் தோண்டுவது போல் இந்த வருஷம் நஷ்டம், நஷ்டம் என்று பேசிக் கொண்டிருப்பார்களானால், கொஞ்சநஞ்சம் செய்கிற வேலைகூடத் தடைப்பட்டுவிடும். அதனால் சர்க்கார் துறை வேலைகள் சரியானபடி நடக்கவில்லை என்ற தப்பான அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டு விடும்.

அடுத்தபடியாக, இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்ஸ் பாக்வேர்ட் ஏரியாக களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கான புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன சில முக்கியமான கருத்துக்களுக்குப் பதில் கூற நான் விரும்புகிறேன். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சில புள்ளி விவரங்களையெல்லாம் நல்ல முறையிலே சேகரித்து இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள். எப்படியோ அந்தப் புள்ளிவிவரங்களை மெல்லாம் கொண்டு வந்துவிட்டார்கள். முதலாவதாக அவர்கள், நம் முடைய ராஜ்யத்திலேயே சில பொருள்கள் பற்றுக்குறையாக இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார்கள். இரும்புத் தகடுகள், “நான், பெரஸ்” மெடல் போன்றவை பற்றுக்குறையாக இருக்கின்றன என்பதை நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன். அதையும் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அந்தப் பற்றுக்குறை, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மட்டுமா, அல்லது மற்ற ராஜ்யங்களில் இருக்கின்றதா என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான், மத்திய சர்க்காரிலே, மாநில நிதியமைச்சர் அவர்கள் கூடிய மகாநாட்டில் கொடுத்த புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். இந்தியாவுக்கே மொத்தமாக ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிசுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [21st March 1963]

செப்புத் தகடுகள், ஏப்ரல் 1962 முதல் மார்ச் 1963 வரை, மொத்தத்தில் 1/8 தான் கிடைத்திருக்கிறது. இந்தியா பூராவுக்குமே எட்டில் ஒரு பங்குதான் கிடைத்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்னவென்று சொன்னால், அந்நியச் செலாவணி இல்லாத நிலைமையில் வெளிநாடுகளிலிருந்து இவற்றைத் தருவிக் முடியவில்லை. இதுதான் பற்றுக்குறைக்குக் காரணம் என்பதை முக்கியமாக உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். இந்தியாவிலே “காப்பர்” கனிப் பொருள் அதிகமாகக் கிடைக்கவில்லை. இந்தச் செம்பானது உலகத்திலேயே “ஷார்ட் சப்ளை” யாகத்தான் இருக்கிறது. அதனால்தான் நமக்கும் அந்தப் பொருள் குறைவாகக் கிடைத்திருக்கிறது. “சிங்க” இந்தியா பூராவுமே 33 சதவிகிதம்தான் கிடைக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் தட்டுப்பாடு நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு மாதிரம் ஏற்பட குறைபாடு என்று சொல்ல முடியாது. இது அகில இந்தியாவிலும் ஏற்பட்டிருக்கும் குறைபாடு. அதை நாம் நெருக்கடி இருக்கும் வரை சமாளித்துத்தான் தீர வேண்டும். இந்தியா பூராவிலுமே இந்த உலோகங்கள் எல்லாம் பற்றுக்குறைவாக இருக்கும் காரணத்தால் நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் பற்றுக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், சேலத்திலுள்ள கனிப் பொருள்கள் என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது இன்னும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். பரிசீலனைக் கட்டம் முடிந்து பிராஜக்ட் ரிப்போர்ட் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். அந்த பிராஜக்ட் எந்த மாதிரி அமையவேண்டும், எந்த இடத்தில் அமைக்க வேண்டும், எவ்வளவு செலவாகும் என்பதைப்பற்றி எழுதுவதுதான் பிராஜக்ட் ரிப்போர்ட். அது ஒரு “புனா பிரிண்ட்” மாதிரி. இப்போது பரிசீலனைக்கட்டம் முடிந்து இரண்டாவது கட்டத்திற்கு வந்து விட்டது. சற்றேறக்குறைய அக்டோபர் மாதத்தில் ரிப்போர்ட் வந்து விடும் என்று நினைக்கிறேன். அந்த ரிப்போர்ட் வந்த பிறகு மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும். இதைப்பற்றிச் சந்தேகம் எதுவும் இல்லையென்பதை திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், புதிதாகத் தொழில் நடத்த முன்வந்தவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்துவிட்ட பிறகு, அவர்கள் லைசென்சை, சரெண்டர் செய்து விட்டார்களானால், அதைச் சர்க்கார் எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று யோசனையைத் தெரிவித்தார்கள். அதைப் பற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்திலே லைசென்ஸ் வாங்கப்பட்ட புதிய தொழில்களை யாராலும் நடத்த முடியவில்லை என்று சொன்னால், அதை அரசாங்கம் ஸ்டேட் இன்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக எடுத்து நடத்த முடியுமா என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அந்த விதமான முயற்சிகள் சர்க்கார் மேற்கொள்வது பற்றிப் பரிசீலனை செய்து என்ன முடிவு எடுத்தார்கள் என்பதை அடுத்த ஆண்டு அறிக்கைக்குள் தெரிவிக்கிறேன்.

மகேந்திரா அண்டு மகேந்திரா கம்பெனியார் நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து தொழிலுக்கான லைசென்ஸைப் பெற்றுக் கொண்டு பம்பாய்க்குச் சென்று தொழிலை ஆரம்பித்திருப்பது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அது உண்மைதான். நம்முடைய ராஜ்யத்திலே அவர்கள் அலாய் ஸ்டீல் பிளாண்டை வைப்பதாகச் சொல்லி இருந்தார்கள். அதற்காக நம்முடைய ராஜ்யத்தில் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் முதற்கொண்டு வாங்கிக் கொடுத்தோம். அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் வாங்கிக் கொடுத்த பிறகு, அந்தத் தொழிலை இந்த ராஜ்யத்தில் ஆரம்பிக்க வசதி இல்லையென்று சொல்லி பம்பாய் ராஜ்யத்திற்கு மாற்றிக் கொண்டார்கள். அது இந்த ராஜ்யத்திற்கு சம்மந்தம் இல்லையென்பதைத் தெரிவித்தோம். ஆனால் அகில இந்திய ரீதியிலே இவையெல்லாம் நிர்ணயிக்கப்படுகிற காரணத்தால்—என்ன காரணம் என்று நான் சொல்ல முடியாது மத்திய சர்க்கார்தான் சொல்ல முடியும்—அவர்கள் பம்பாய்க்கு மாற்றிக்கொண்டதைப் பற்றி நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இதிலிருந்து ஒன்று

21st March 1963]

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

எங்களுக்குச் சற்று தெளிவாகத் தெரிகிறது. இனி யார் வந்து லேசென்ஸ் கேட்டாலும் அவர்களுக்கு ரெகமெண்ட் பண்ண வேண்டாமென்ற யோசனைக்கு நாங்கள் வந்திருக்கிறோம். இந்த ராஜ்யத்திலேயே தொழில் ஆரம்பிப்பார்களா என்று பார்த்து, செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டால்தான் ரெகமெண்ட் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் எங்களுக்கு வந்திருக்கிறது. அதைக் கண்டிஷனாகப் போட முடியாது. நாங்கள் சிபாரிசு செய்வதைப் பற்றித்தான் சொல்ல முடியும். ஒரு ராஜ்யத்தில் பற்றுக்குறை இருக்கிறதென்று சொல்லி அந்த ராஜ்யத்தில் லேசென்சு பெற்று பின்பு மற்ற ராஜ்யத்திற்கு மாற்றிக்கொள்வது என்பது இந்தச் சர்க்காரைப் பொறுத்த அளவில் உசிதமல்ல என்று நினைக்கிறது.

திரு. மு. கருணாநிதி : “சம்மதம் இல்லை” என்ற அதிருப்தியை இந்த அரசினர் மத்திய அரசினருக்கு தெரிவித்தார்களா? அதைத் தெரிவித்த பிறகும் உங்களுடைய அதிருப்தியை இந்திய சர்க்கார் மதிக்க வில்லையா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கேட்கின்ற கேள்வியிலேயே தேள் கொடுக்கிலே இருக்கின்ற விஷம் இருக்கிறது. விவரம் மாத்திரம் கேட்டிருந்தால் தெளிவாகச் சொல்வேன். விஷம் இருக்கின்ற காரணத்தால் விஷத்திற்கு மருந்து போட வேண்டியிருக்கிறது.

இந்த சர்க்காருக்குச் சம்மதம் இல்லையென்று சொன்னோம். இந்த விதமாக சென்னையிலே ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டிய தொழிலை பம்பாய்க்கு மாற்றுவதில் எங்களுக்குச் சம்மதமில்லையென்று திட்டவாக்காக எழுதி இருக்கிறோம். ஆனால் இண்டஸ்ட்ரியல் லேசென்ஸ் கொடுக்கின்ற பொறுப்பானது இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் ரெகுலேஷன் ஆக்ட் பிரகாரம் மத்திய சர்க்காருடைய பொறுப்பு. அதனால் மாகாண சர்க்காரை மதிக்க வில்லை என்று அர்த்தமல்ல. அவர்களுடைய உரிமையை அவர்கள் செலுத்துகிறார்கள். நம்முடைய உரிமையை நாம் செலுத்துகிறோம்.

அவர்களுக்கு என்ன விவரங்கள் இருந்ததோ எங்களுக்குத் தெரியாது. அது தவறு என்று கூட சொல்ல முடியாது. விவரங்கள் தெரியாமல் தவறு என்று சொல்லுவது சரியல்ல. அவர்களுக்குள்ளே விவரங்களை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் முடிவு எடுத்தார்கள், எங்களைப் பொறுத்த வரையில் மாற்றக் கூடாது என்று சொன்னோம். இந்த முறையில் சற்று கண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். ரீ ரோலிங் மில்ஸ் சம்பந்தமாக பிரச்னை இருக்கிறது என்பது வாஸ்தவம். ராஜ்ய சர்க்கார் தீவிர முயற்சி எடுத்துக் கூந்த ஐந்தாண்டு களில் 12-க்கு மேல் ரீ ரோலிங் மில்ஸ் ஆரம்பித்தோம். நம் ராஜ்ய சர்க்காருக்கே ஒரு ரீ ரோலிங்க் மில் வைக்கவேண்டுமென்ற முடிவு செய்தோம். அம்முடிவு எடுக்கப்பட்டு அதற்காக பட்ஜெட்டில் போட்டோம். அது பற்றி திரு. மதியழகன் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். அதில் போட்டிருந்தீர்களே, அது என்னவாயிற்று என்று கேட்டார்கள். ரீ ரோலிங்க் மில்லை ஏன் ஏற்படுத்தவில்லை என்பதற்காக கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு அவர்கள் செகரட்டரி பதில் அளித்து விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நம் ராஜ்யத்தில் பில்லட்டுக்கள் கிடைக்கவில்லையென்று அவர்களே சொன்னார்கள். அப்படி பில்லட்ஸ் கிடைக்காத காரணத்தினால் ரீ ரோலிங் மில் அமைக்க கஷ்டப்படுகிறது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அது போக ராஜ்ய சர்க்கார் இப்போது ஒரு ஸ்டீல் காஸ்டிங் மில்லும் அதோடு ரீ ரோலிங் மில்லும் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று யோசனை இருக்கிறது. ஸ்டீல் காஸ்டிங் மில்லுக்காக தஸ்தூர் கம்பெனியிடம் ஒரு ரிப்போர்ட் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஸ்டீல் காஸ்டிங் மில் ஏற்படுத்திவிட்டால் நம் ராஜ்யத்தில் அப்பற்றுக்குறை சமாளிக்கப்பட்டுவிடும். பொதுவாக இன்னும் சில விஷயங்களுக்கு ஐந்து நிமிடத்தில் பதில் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். நம் ராஜ்யத்தில் ஆரம்பிக்கிற தொழில்களுக்கு எல். ஐ. சி. நிதி சரியான முறையில் கிடைக்கவில்லை என்று

1-30
p.m.

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [21st March 1963]

திரு. மகாலிங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தப் புகார் எனக்கு சில மாதங்களாக வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதற்கான புள்ளி விவரம் தயாரித்து, நம் ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு இன்வெஸ்ட்மென்ட் செய்கிறார்கள் பிற ராஜ்யங்களில் எவ்வளவு செய்கிறார்கள் என்று பார்த்து ஏதாவது குறைபாடுகள் இருக்குமானால் அதை நான் எல்.ஐ.சி-யிடத்திலும் மத்திய சர்க்காரிடத்திலும் எடுத்துக் கூறி அதை நிவர்த்திப்பதற்கான முயற்சிகளை செய்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திரு. சங்கரன் அவர்கள் பேசும்போது ஒரு நல்ல உயர்ந்த கருத்தைச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தாவது, ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரிஸ், தனியார் துறையில் வைத்து நடத்துகிற தொழில்களுடன் போட்டியிடும் அளவிற்கு தொழில்களை சர்க்கார் வைக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். சர்க்கார் கொள்கையும் அதுதான். ஆனால் சில பண்பங்களுக்கு ஏராளமான தேவை ஏற்படுகிறது. சில சமயங்களில் தொழிலாளர்களுக்கு நாம் வேலை தேடித் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அதற்காகத்தான் அப்படி சர்க்கார் அவற்றை வைக்கிறார்களே தவிர தனியார் துறைக்கு போட்டியில்லாத முறையில்தான் வைக்கிறோம். பின்னர் பவுண்டரி கோக் கிடைக்கவில்லை என்றால் இங்கு கோக் ஓவன் ப்ளான்ட் கிடையாது. இந்தியாவிலேயே பி.பி. ஹார்ட் கோக் சாயான முறையில் கிடைப்பதில்லை. அகில இந்தியாவிலேயே தட்டுபாடு இருக்கிறது. பின்னர் புலவர் அவர்கள் விசைத்தறி பற்றி சொன்னார்கள். நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த மட்டில் நான் திட்டவாட்டமாக சொல்ல விரும்புகிறேன். விசைத்தறியை இந்த ராஜ்யத்தில் புகுத்த வேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல. விசைத்தறிகள் பொறுத்தவரை மில்ஸ்க்கு எந்தவிதமான எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி போடுகிறார்களோ அதுமாதிரி போட்டு யாருக்கு வேண்டுமானாலும் கொடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னோம். நம் ராஜ்யத்தை பொறுத்தமட்டில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு யாருக்குக் கொடுத்தாலும் வரவேற்கிறோம், ஆனால் நெசவுத் தொழில் ஈடுபடாதவர்களுக்கு கொடுத்து புது போட்டியை ஏற்படுத்தினால் அதனால் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு கஷ்டம் ஏற்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். புலவர் அவர்கள் கோபித்துக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நீனைக்கிறேன். “போற்றினும் போற்றுவர்.....”(சிரிப்பு) பின்னால் உள்ளதை நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை.....(குறுக்கீடு)....“ பொருள் கொடாவிடின் தூற்றினும் தூற்றுவர் ” (சிரிப்பு).

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கேரளாவில் 15 காசு ரிபேட் கொடுத்த பில் என்னிடம் இருக்கிறது. அதை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் சொன்னேன். ஆர்டனரி ரிபேட் ஐந்து காசு, ஸ்பெஷல் ரிபேட் 10 காசு என்று போட்டு 15 காசு ரிபேட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால்தான் குறிப்பிட்டேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சர்க்கார் உத்தரவுகள் தான் எனக்குத் தெரியும். அந்தந்த ராஜ்யங்களிலுள்ள நடைமுறைகள் எல்லாம் தெரியாது. சர்க்கார் உத்தரவுபடி ஆர்டனரி ரிபேட் 5 காசு, 5 காசு ஸ்பெஷல் ரிபேட் என்றுதான் இப்போது கொடுக்கிறோம்.

SRI K. A. MATHIALAGAN : 'Five officers of the Industries Department are now undergoing training in specialised fields of engineering. என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எந்தெந்த நாடுகளில் இருக்கிறார்கள், எந்தெந்த துறையில் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் பெயர் என்ன, இங்கு என்னென்ன உத்தியோகங்கள் ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :—

Sri Venkatasana, Industrial Engineering, United States.

Sri Pandit, Tool and Die Design, Canada.

21st March 1963] [Sri R. Venkataraman]

Sri Pavithran, Tool and Die Design, Canada.

Sri Ramakrishnan, Pressure and Die Casting.

Sri Somasundaram, Lock Manufacture.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 5,23,20,700 under Demand No. XX—Industries be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,23,20,700 under Demand No. XX—Industries.”

The Demand was put and carried and the grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 5,88,15,300 under Demand No. XL—Capital Outlay on Industries be reduced by Rs. 100.”

The Cut Motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,88,15,300 under Demand XL—Capital Outlay on Industries.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

1-39
p.m.

MR. DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

132. Notification issued by the Food and Agriculture Department amending the Madras Private Forests (Assumption of Management) Rules, 1962, published in the Fort St. George Gazette, dated the 13th February 1962. [Laid on the table of the House under section 19 (4) of the Madras Private Forests (Assumption of Management) Act, 1961 (Madras Act 55 of 1961).]

133. Notification issued with G.O. No. 1586, Revenue, dated 14th December 1962, amending the Madras Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Rules, 1961, published with Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1196 of 1961, at pages 1245-1247 of Part V of the Fort St. George Gazette, dated